

Επίσημη Εφημερίδα C 221

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

53ο έτος
14 Αυγούστου 2010

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2010/C 221/01

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* EE C 209 της 31.7.2010

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2010/C 221/02

Υπόθεση C-105/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών και ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων — Άρθρα 49 ΕΚ και 56 ΕΚ, καθώς και 36 και 40 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Άμεσοι φόροι — Επιβολή φόρου στους εισπραχθέντες τόκους — Δυσμενής μεταχείριση των μη εδρευόντων στην ημεδαπή — Βάρος αποδείξεως)

2

EL

Τιμή:
4 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2010/C 221/03	Υπόθεση C-211/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 15ης Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 49 ΕΚ — Κοινωνική ασφάλιση — Νοσοκομειακή περίθαλψη που κατέστη αναγκαία κατά τη διάρκεια προσωρινής διαμονής σε άλλο κράτος μέλος — Έλλειψη δικαιώματος του αρμόδιου φορέα να προβεί σε κάλυψη συμπληρωματική αυτής του κράτους μέλους διαμονής) 2	2
2010/C 221/04	Υπόθεση C-262/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Ιουνίου 2010 [αίτηση του Østre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — CopyGene A/S κατά Skatteministeriet (Εκτη οδηγία ΦΠΑ — Απαλλαγές — Άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Νοσοκομειακή και ιατρική περίθαλψη — Πράξεις στενά συνδεδεμένες — Δεόντως αναγνωρισμένα νοσηλευτικά ιδρύματα και κέντρα ιατρικής περιθαλψέως και διαγνώσεως — Ιδιωτική τράπεζα βλαστικών κυττάρων — Υπηρεσίες συλλογής, μεταφοράς, αναλύσεως και αποθηκεύσεως αίματος από τον ομφάλιο λώρο νεογνών — Ενδεχόμενη αυτόλογη ή αλλογενής χρήση των βλαστικών κυττάρων) 3	3
2010/C 221/05	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-338/08 και C-339/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 24ης Ιουνίου 2010 [αίτησεις της Commissione Tributaria Regionale di Torino (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — P. Ferrero E C. SPA κατά Agenzia delle Entrate — Ufficio Alba (C-338/08), General Beverage Europe BV κατά Agenzia delle Entrate — Ufficio di Torino 1 (C-339/08) (Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Οδηγία 90/435/ΕΟΚ — Έννοια της «παρακρατήσεως στην πηγή» — Επιβολή εισφοράς 5 % κατά τη διανομή μερισμάτων και την «επιστροφή της προσαυξήσεως φόρου βάσει τελικής εκκαθαρίσεως» μιας ιταλικής θυγατρικής στην εγκατεστημένη στις Κάτω Χώρες μητρική εταιρία κατ' εφαρμογή διμερούς συμβάσεως) 4	4
2010/C 221/06	Υπόθεση C-375/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 24ης Ιουνίου 2010 [αίτηση του Tribunale di Treviso (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ποινική δίκη κατά Luigi Pontini, Emanuele Rech, Dino Bonora, Giovanni Forato, Laura Forato, Adele Adami, Sinergie sas di Rech & C., Impresa individuale Forato Giovanni, Forato srl, Giglio srl, Impresa individuale Rech Emanuele, Ivo Colomberotto, Agenzia Veneta per i pagamenti in agricoltura — AVEPA, Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Agrirocca di Rech Emanuele, Asolat di Rech Emanuele & C. [Γεωργία — Κοινή οργάνωση αγορών — Βόειο κρέας — Κανονισμός (ΕΚ) 1254/1999 — Κοινοτικές χρηματοδοτικές συνδρομές σχετικές με τις ειδικές πριμοδοτήσεις για τα αρσενικά βοοειδή και τις ενισχύσεις εκτατικοποίησεως — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Υπολογισμός του δείκτη πυκνότητας των ζώων της εκμεταλλεύσεως — Έννοια της διαθέσιμης για την παραγωγή ζωοτροφών εκτάσεως — Κανονισμοί (ΕΟΚ) 3887/92 και (ΕΚ) 2419/2001 — Ολοκληρωμένο σύστημα διαχειρίσεως και ελέγχου ορισμένων κοινοτικών καθεστώτων ενισχύσεως — Εθνική ρύθμιση που εξαρτά τη χορήγηση κοινοτικών χρηματοδοτικών συνδρομών από την προσκόμιση ισχυρού νομικού τίτλου δικαιολογούντος τη χρησιμοποίηση των καλλιεργούμενων για την παραγωγή ζωοτροφών εκτάσεων] 5	5
2010/C 221/07	Υπόθεση C-413/08 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 17ης Ιουνίου 2010 — Lafarge SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Αίτηση αναιρέσεως — Σύμπραξη — Γυψοσανίδες — Παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων — Βάρος αποδείξεως — Έλλειψη αιτιολογίας — Κανονισμός 17 — Άρθρο 15, παράγραφος 2 — Κύρωση — Υποτροπή — Στάδιο κατά το οποίο λαμβάνεται υπόψη το αποτρεπτικό αποτέλεσμα του προστίμου) 5	5
2010/C 221/08	Υπόθεση C-423/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Ιδιοί πόροι — Διαδικασίες για την είσπραξη εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών — Μη τήρηση των προθεσμιών για την εγγραφή των ιδίων πόρων — Καθυστερημένη καταβολή των σχετικών με τους εν λόγω δασμούς ιδίων πόρων) 6	6

2010/C 221/09	Υπόθεση C-492/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2006/112/EK — Φόρος προστιθέμενης αξίας — Μειωμένος συντελεστής — Άρθρα 96 και 98, παράγραφος 2 — Παράρτημα III, σημείο 15 — Δικαστική αρωγή — Υπηρεσίες δικηγόρου — Πλήρης ή μερική αποζημίωση από το Δημόσιο)	6
2010/C 221/10	Υπόθεση C-550/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Ιουνίου 2010 [αίτηση του Finanzgericht München (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — British American Tobacco (Germany) GmbH κατά Hauptzollamt Schweinfurt (Οδηγία 92/12/ΕΟΚ — Προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης — Εισαγωγή ακατέργαστου καπνού που δεν υπόκειται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και τελεί υπό καθεστώς ενεργητικής τελειοποίησης — Μεταποίηση σε κομμένο καπνό — Κυκλοφορία μεταξύ κρατών μελών — Συνοδευτικό έγγραφο)	7
2010/C 221/11	Υπόθεση C-571/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 24ης Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 95/59/EK — Φόροι εκτός των φόρων κύκλου εργασιών επί της κατανάλωσης επεξεργασμένων καπνών — Άρθρο 9, παράγραφος 1 — Ελεύθερος καθορισμός, εκ μέρους των καπνοβιομηχανών και των εισαγωγέων, ελάχιστων ορίων τιμών λιανικής πώλησης των προϊόντων τους — Εθνική ρύθμιση επιβάλλουσα ένα ελάχιστο όριο τιμής λιανικής πώλησης των τσιγάρων — Δικαιολογία — Προστασία της δημόσιας υγείας)	7
2010/C 221/12	Υπόθεση C-2/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 3ης Ιουνίου 2010 [αίτηση του Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Regionalna Mitnicheska Direktsia — Plovdiv κατά Petar Dimitrov Kalinchev (Ειδικό φόρο κατανάλωσης — Φορολογία των μεταχειρισμένων αυτοκινήτων — Βαρύτερη φορολόγηση των εισαγόμενων μεταχειρισμένων αυτοκινήτων από ό,τι των αυτοκινήτων που κυκλοφορούν ήδη στην εθνική επικράτεια — Φορολόγηση βάσει του έτους κατασκευής και του αριθμού χιλιομέτρων που έχουν ήδη διανύσει τα αυτοκίνητα — Έννοια του όρου «ομοειδή εγχώρια προϊόντα»)	8
2010/C 221/13	Υπόθεση C-31/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 17ης Ιουνίου 2010 [αίτηση του Fővárosi Bíróság (Δημοκρατία της Ουγγαρίας) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Nawras Bolbol κατά Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal [Οδηγία 2004/83/EK — Οι προϋποθέσεις που πρέπει τουλάχιστον να πληρούν υπήκοοι τρίτων χωρών ή ανιθαγενείς για να μπορούν να ζητήσουν τη χορήγηση του καθεστώτος πρόσφυγα — Ανιθαγενής παλαιστινιακής καταγωγής η οποία δεν ζήτησε την προστασία ή συνδρομή του Γραφείου Αρωγής και Έργων των Ηνωμένων Εθνών για τους Παλαιστίνιους Πρόσφυγες στην Εγγύς Ανατολή (UNRWA) — Αίτηση χορηγήσεως του καθεστώτος πρόσφυγα — Απόρριψη λόγω μη πληρώσεως των προϋποθέσεων που προβλέπει το άρθρο 1Α της Συμβάσεως περί του καθεστώτος των προσφύγων, η οποία υπογράφηκε στη Γενεύη στις 28 Ιουλίου 1951 — Δικαίωμα της εν λόγω ανιθαγενούς να της αναγνωριστεί το καθεστώς πρόσφυγα βάσει του άρθρου 12, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη περίοδος, της οδηγίας 2004/83]	9
2010/C 221/14	Υπόθεση C-37/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Περιβάλλον — Διαχείριση παρανόμως απορριπτομένων αποβλήτων)	9
2010/C 221/15	Υπόθεση C-51/09 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 24ης Ιουνίου 2010 — Barbara Becker κατά Harman International Industries Inc., Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) [Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σήμα — κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Λεκτικό σήμα Barbara Becker — Ανακοπή του δικαιούχου των κοινοτικών λεκτικών σημάτων BECKER και BECKER ONLINE PRO — Εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως — Εκτίμηση της ομοιότητας των σημάτων από εννοιολογικής απόψεως]	10

2010/C 221/16	Υπόθεση C-58/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 10ης Ιουνίου 2010 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Leo-Libera GmbH κατά Finanzamt Buchholz in der Nordheide (Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Φόρος προστιθεμένης αξίας — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο θ' — Απαλλαγή των στοιχημάτων, λαχείων και άλλων τυχηρών παιγνίων — Προϋποθέσεις και όρια — Εξουσία καθορισμού των κρατών μελών) 10	10
2010/C 221/17	Υπόθεση C-75/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Ιουνίου 2010 [αίτηση του Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Agra Srl κατά Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria [Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 — Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Άρθρο 221, παράγραφοι 3 και 4 — Εκ των υστέρων είσπραξη της τελωνειακής οφειλής — Παραγραφή — Πράξη που υπόκειται σε ποινική δικαστική δίωξη] 11	11
2010/C 221/18	Υπόθεση C-86/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 10ης Ιουνίου 2010 [αίτηση του VAT and Duties Tribunal, Manchester (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Future Health Technologies Ltd κατά Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs (Φόρος προστιθεμένης αξίας — Οδηγία 2006/112/EK — Απαλλαγές — Άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ' — Νοσοκομειακή και ιατρική περίθαλψη καθώς και στενά συνδεόμενες με αυτές πράξεις — Παροχές ιατρικής περιθάλψεως πραγματοποιούμενες στο πλαίσιο ασκήσεως ιατρικών και παραϊατρικών επαγγελμάτων — Συλλογή, ανάλυση και επεξεργασία αίματος ομφάλιου λώρου — Αποθήκευση βλαστοκυττάρων — Ενδεχόμενη μελλοντική θεραπευτική χρήση — Πράξεις αποτελούμενες από σύνολο στοιχείων και ενεργειών) 11	11
2010/C 221/19	Υπόθεση C-98/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 24ης Ιουνίου 2010 [αίτηση του Tribunale di Trani (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Francesca Sorge κατά Poste Italiane SpA (Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/EK — Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου — Ρήτρα 8 — Στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνονται σε σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου που συνήφθη για την αντικατάσταση απόντος εργαζομένου — Υποβάθμιση του γενικού επιπέδου προστασίας των εργαζομένων — Ερμηνεία σύμφωνη προς την οδηγία) 12	12
2010/C 221/20	Συνεκδικασθείσες αποφάσεις C-105/09 και C-110/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Ιουνίου 2010 [αίτηση του Conseil d'État (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Terre wallonne ASBL (C-105/09), Inter-Environnement Wallonie ASBL (C-110/09) κατά Région wallonne (Οδηγία 2001/42/EK — Εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων — Οδηγία 91/676/ΕΟΚ — Προστασία των υδάτων κατά της νιτροϋπάνσεως γεωργικής προελεύσεως — Προγράμματα δράσης για τις ευπρόσβλητες ζώνες) 13	13
2010/C 221/21	Υπόθεση C-169/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 25ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Απαιτήσεις οικολογικού σχεδιασμού όσον αφορά τα προϊόντα που καταναλώνουν ενέργεια — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας) 13	13
2010/C 221/22	Υπόθεση C-478/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 24ης Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (Συγχωνεύσεις ή διασπάσεις ανωνύμων εταιριών — Απαίτηση για τη σύνταξη εκθέσεως από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα — Παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας) 14	14

2010/C 221/23	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-188/10 και C-189/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 22ας Ιουνίου 2010 [αιτήσεις του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Διαδικασίες κατά των Aziz Melki (C-188/10), Sélim Abdeli (C-189/10) [Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Άρθρο 267 ΣΛΕΕ — Εξέταση του συμβατού ενός εθνικού νόμου αφενός με το δίκαιο της Ένωσης και αφετέρου με το εθνικό Σύνταγμα — Εθνική ρύθμιση που προβλέπει την κατά προτεραιότητα διεξαγωγή της παρεμπιπτούσας διαδικασίας ελέγχου της συνταγματικότητας — Άρθρο 67 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Κατάργηση του ελέγχου στα εσωτερικά σύνορα — Κανονισμός (ΕΚ) 562/2006 — Άρθρα 20 και 21 — Εθνική ρύθμιση που επιτρέπει τους ελέγχους ταυτότητας εντός ζώνης 20 χιλιομέτρων από τα χερσαία σύνορα της Γαλλίας με τα άλλα κράτη που μετέχουν στη Σύμβαση εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν] 14
2010/C 221/24	Υπόθεση C-507/09 P: Αναίρεση που άσκησε στις 7 Δεκεμβρίου 2009 η Goldman Management AD κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στις 16 Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-354/09 15
2010/C 221/25	Υπόθεση C-218/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 6 Μαΐου 2010 — ADV Allround Vermittlungs AG υπό εκκαθάριση κατά Finanzamt Hamburg-Bergedorf 16
2010/C 221/26	Υπόθεση C-224/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landgericht Baden-Baden (Γερμανία) στις 10 Μαΐου 2010 — Ποινική δίκη κατά Leo Apelt 16
2010/C 221/27	Υπόθεση C-225/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Sozialgericht Nürnberg (Γερμανία) στις 10 Μαΐου 2010 — Juan Perez Garcia, Jose Arias Neira, Fernando Barrera Castro, Dolores Verdun Espinosa, ως καθολικός διάδοχος του Jose Bernal Fernandez κατά Familienkasse Nürnberg 17
2010/C 221/28	Υπόθεση C-234/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal de grande instance de Nanterre (Γαλλία) στις 12 Μαΐου 2010 — Société Tereos — Union de coopératives agricoles à capital variable κατά Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers 17
2010/C 221/29	Υπόθεση C-240/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Baden-Württemberg (Γερμανία) στις 14 Μαΐου 2010 — Cathy Schulz-Delzers, Pascal Schulz κατά Finanzamt Stuttgart III 18
2010/C 221/30	Υπόθεση C-241/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg (Αυστρία) στις 17 Μαΐου 2010 — Harald Jung και Gerald Hellweger κατά Magistrat der Stadt Salzburg· έτερος διάδικος: Finanzamt Salzburg-Stadt 18
2010/C 221/31	Υπόθεση C-252/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 18 Μαΐου 2010 η Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 2 Μαρτίου 2010 στην υπόθεση T-70/05, Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Ασφάλειας της Ναυσιπλοΐας (EMSA) 19

2010/C 221/32	Υπόθεση C-256/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Ισπανία) στις 25 Μαΐου 2010 — David Barcenilla Fernández κατά Gerardo García, S.L.	20
2010/C 221/33	Υπόθεση C-258/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Dâmbovița (Ρουμανία) στις 25 Μαΐου 2010 — Nicușor Grigore κατά Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică București	20
2010/C 221/34	Υπόθεση C-261/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Ισπανία) στις 25 Μαΐου 2010 — Pedro Antonio Macedo Lozano κατά Gerardo García S.L.	21
2010/C 221/35	Υπόθεση C-265/10: Προσφυγή της 28ης Μαΐου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου	21
2010/C 221/36	Υπόθεση C-267/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal de première instance de Namur (Βέλγιο) στις 28 Μαΐου 2010 — André Rossius κατά Βελγικού Δημοσίου — SPF Finances	22
2010/C 221/37	Υπόθεση C-268/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal de première instance de Namur (Βέλγιο) στις 28 Μαΐου 2010 — Marc Collard κατά Βελγικού Δημοσίου — SPF Finances	23
2010/C 221/38	Υπόθεση C-269/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal administratif de Montreuil (Γαλλία) στις 28 Μαΐου 2010 — Société Accor Services France κατά Le Chèque Déjeuner CCR, Etablissement Public de Santé de Ville-Evrard	24
2010/C 221/39	Υπόθεση C-270/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 31 Μαΐου 2010 — Lotta Gistö	25
2010/C 221/40	Υπόθεση C-272/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης (Ελλάδα) στις 31 Μαΐου 2010 — Σουζάνα Βερκίζη-Νικολακάκη κατά Ανωτάτου Συμβουλίου επιλογής προσωπικού (Α.Σ.Ε.Π) και Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.	25
2010/C 221/41	Υπόθεση C-273/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Ισπανία) την 1η Ιουνίου 2010 — David Montoya Medina κατά Fondo de Garantía Salarial και Universidad de Alicante	26
2010/C 221/42	Υπόθεση C-274/10: Προσφυγή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατά της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας που ασκήθηκε την 1η Ιουνίου 2010	26
2010/C 221/43	Υπόθεση C-286/10: Προσφυγή της 9ης Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας	27
2010/C 221/44	Υπόθεση C-287/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal administratif (Λουξεμβούργο) στις 10 Ιουνίου 2010 — Tankreederei I SA κατά Directeur de l'administration des Contributions directes	28

2010/C 221/45	Υπόθεση C-291/10: Προσφυγή της 11ης Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	28
2010/C 221/46	Υπόθεση C-294/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Augstākās tiesas Senāts στις 15 Ιουνίου 2010 — Andrejs Eglītis και Edvards Ratnieks κατά Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija	29
2010/C 221/47	Υπόθεση C-295/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Lietuvos Vyriausiosios Administracinis Teismas (Δημοκρατία της Λιθουανίας) στις 15 Ιουνίου 2010 — Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, η μη κερδοσκοπική ένωση «Lietuvos žaliųjų judėjimas», Petras Girinskis και Laurynas Arimantas Lašas κατά Pakruojo rajono savivaldybė, Šiaulių visuomenės sveikatos centras και Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamentas	29
2010/C 221/48	Υπόθεση C-296/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Stuttgart στις 16 Ιουνίου 2010 — Bianca Purucker κατά Guillermo Vallés Pérez	30
2010/C 221/49	Υπόθεση C-302/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Højesteret (Δανία) στις 18 Ιουνίου 2010 — Infopaq International A/S κατά Danske Dagblades Forening	31
2010/C 221/50	Υπόθεση C-306/10: Προσφυγή της 25ης Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Εσθονίας	32

Γενικό Δικαστήριο

2010/C 221/51	Υπόθεση T-66/01: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιουνίου 2010 — Imperial Chemical Industries κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Αγορά του νατρίου στο Ηνωμένο Βασίλειο — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 82 ΕΚ — Παραγραφή του δικαιώματος της Επιτροπής να επιβάλει πρόστιμα ή κυρώσεις — Εύλογη προθεσμία — Ουσιώδεις τύποι — Δεδικασμένο — Ύπαρξη δεσπόζουσας θέσεως — Καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσπόζουσας θέσεως — Επίδραση επί του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών — Πρόστιμο — Σοβαρότητα και διάρκεια της παραβάσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις)	33
2010/C 221/52	Υπόθεση T-321/05: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2010 — AstraZeneca κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Αγορά των φαρμάκων κατά του στομαχικού έλκους — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 82 ΕΚ — Ορισμός της αγοράς — Σημαντικοί περιορισμοί του ανταγωνισμού — Καταχρηστική προσφυγή στις διαδικασίες που αφορούν συμπληρωματικά πιστοποιητικά προστασίας για τα φάρμακα και στις διαδικασίες εγκρίσεως της θέσεως των φαρμάκων στην αγορά — Παραπλανητικές δηλώσεις — Ανάκληση των αδειών εμπορίας — Εμπόδια στη διάθεση γενόσημων φαρμάκων στην αγορά και στις παράλληλες εισαγωγές — Πρόστιμα)	33
2010/C 221/53	Υπόθεση T-44/06: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 2010 — Επιτροπή κατά Hellenic Ventures κ.λπ. (Ρήτρα διατησίας — Δημιουργία και ανάπτυξη ταμείων χορηγήσεως αρχικών κεφαλαίων — Καταγγελία της συμβάσεως — Αγωγή στρεφόμενη κατά των εταιρών εταιρίας — Απαράδεκτο — Επιστροφή των προκαταβληθέντων ποσών — Τόκοι)	34

2010/C 221/54	Υπόθεση T-111/07: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 2010 — Agrofert Holding κατά Επιτροπής [Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα που αφορούν διαδικασία σχετική με συγκεντρώση επιχειρήσεων — Άρνηση προσβάσεως] 35
2010/C 221/55	Υπόθεση T-342/07: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Ιουλίου 2010 — Ryanair κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συγκεντρώσεις — Αεροπορικές μεταφορές — Απόφαση κηρύσσουσα τη συγκεντρώση ασύμβατη προς την κοινή αγορά — Εκτίμηση των αποτελεσμάτων της πράξεως συγκεντρώσεως επί του ανταγωνισμού — Φραγμοί για την είσοδο στην αγορά — Βελτίωση της αποτελεσματικότητας — Δεσμεύσεις) 35
2010/C 221/56	Υπόθεση T-411/07: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Ιουλίου 2010 — Aer Lingus Group κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συγκεντρώσεις — Απόφαση κηρύσσουσα πράξη συγκεντρώσεως ασύμβατη προς την κοινή αγορά — Έννοια της συγκεντρώσεως — Διάθεση του συνόλου των αποκτηθεισών μετοχών προς επαναφορά της καταστάσεως που επικρατούσε πριν από την πραγματοποίηση συγκεντρώσεως — Άρνηση διαταγής κατάλληλων μέτρων — Αναρμοδιότητα της Επιτροπής) 36
2010/C 221/57	Υπόθεση T-53/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2010 — Ιταλία κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Αποζημίωση για απαλλοτρίωση λόγω δημοσίας ωφελείας — Παράταση της ισχύος μιας προνομιακής τιμής για την παροχή ηλεκτρικής ενέργειας — Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση ασυμβίβαστη προς την κοινή αγορά — Έννοια του πλεονεκτήματος — Αρχή της εκατέρωθεν ακρόασης) 36
2010/C 221/58	Υπόθεση T-62/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2010 — ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Αποζημίωση για απαλλοτρίωση λόγω δημοσίας ωφελείας — Παράταση της ισχύος μιας προνομιακής τιμής για την παροχή ηλεκτρικής ενέργειας — Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση ασύμβατη προς την κοινή αγορά και διατάσσουσα την αναζήτησή της — Έννοια του πλεονεκτήματος — Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Εκτέλεση της ενισχύσεως) 37
2010/C 221/59	Υπόθεση T-63/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2010 — Cementir Italia κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Αποζημίωση για απαλλοτρίωση λόγω δημοσίας ωφελείας — Παράταση της ισχύος μιας προνομιακής τιμής για την παροχή ηλεκτρικής ενέργειας — Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση ασύμβατη προς την κοινή αγορά και διατάσσουσα την αναζήτησή της — Έννοια του πλεονεκτήματος — Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Εφαρμογή της ενισχύσεως) 37
2010/C 221/60	Υπόθεση T-64/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2010 — Nuova Terni Industrie Chimiche κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Αποζημίωση για απαλλοτρίωση λόγω δημοσίας ωφελείας — Παράταση της ισχύος μιας προνομιακής τιμής για την παροχή ηλεκτρικής ενέργειας — Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση ασύμβατη προς την κοινή αγορά και διατάσσουσα την αναζήτησή της — Έννοια του πλεονεκτήματος — Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Εφαρμογή της ενισχύσεως) 38
2010/C 221/61	Υπόθεση T-266/08 P: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Ιουλίου 2010 — Kerstens κατά Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Ανατοποθέτηση — Άρθρο 7 του ΚΥΚ — Συμφέρον της υπηρεσίας — Παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων — Υποχρέωση του Γενικού Δικαστηρίου προς αιτιολόγηση — Δικαιώματα άμυνας) 38

2010/C 221/62	Υπόθεση T-335/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2010 — BNP Paribas και BNL κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα των ιταλικών αρχών για ορισμένες τράπεζες υπό αναδιάρθρωση — Σύστημα αναπροσαρμογής των φορολογητέων αξιών στοιχείων ενεργητικού — Απόφαση με την οποία το σύστημα χαρακτηρίζεται ως ενίσχυση ασύμβατη με την κοινή αγορά και διατάσσεται η ανάκτηση της ενισχύσεως — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη αφορώσα ατομικώς τις προσφεύγουσες — Παραδεκτό — Έννοια του όρου «κρατική ενίσχυση» — Πλεονέκτημα — Επιλεκτικός χαρακτήρας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως) 39	39
2010/C 221/63	Υπόθεση T-351/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Ιουνίου 2010 — Matratzen Concord κατά ΓΕΕΑ — Barranco Schnitzler και Barranco Rodriguez (MATRATZEN CONCORD) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος MATRATZEN CONCORD — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα MATRATZEN — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Απόδειξη χρήσεως του προγενέστερου σήματος — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 73 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 75 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]] 39	39
2010/C 221/64	Υπόθεση T-407/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιουνίου 2010 — MIP Metro κατά ΓΕΕΑ — CBT Comunicaci3n Multimedia (Metromeet) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως του κοινοτικού εικονιστικού σήματος Metromeet — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα meeting metro — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]] 40	40
2010/C 221/65	Υπόθεση T-485/08 P: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Ιουλίου 2010 — Lafili κατά Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Παραδεκτό — Έννοια διαδικού που ηττήθηκε στον πρώτο βαθμό — Προαγωγή — Κατάταξη σε βαθμό και κλιμάκιο — Συντελεστής πολλαπλασιασμού ανώτερος της μονάδας — Μετατροπή σε αρχαιότητα στο κλιμάκιο — Άρθρο 7 του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ) 40	40
2010/C 221/66	Υπόθεση T-557/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 2010 — mPAY24 κατά ΓΕΕΑ — Ultra (M PAY) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος M PAY — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό και προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα mPAY24 — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]] 41	41
2010/C 221/67	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-568/08 και T-573/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2010 — Métropole télévision (M6) και Télévision française 1 SA (TF1) κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Δημόσια υπηρεσία ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων — Ενίσχυση εκ μέρους της Γαλλικής Δημοκρατίας υπέρ της France Télévisions — Εισφορά κεφαλαίου ύψους 150 εκατομμυρίων ευρώ — Απόφαση για τη μη διατύπωση αντιρρήσεων — Υπηρεσία γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος — Κριτήριο αναλογικότητας — Έλλειψη σοβαρών δυσχερειών) 41	41
2010/C 221/68	Υπόθεση T-51/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 2010 — Επιτροπή κατά Antiche Terre [Ρήτρα διατησίας — Πρόγραμμα για την προώθηση ενεργειακών τεχνολογιών για την Ευρώπη (Thermie) — Σύμβαση σχετική με το σχέδιο κατασκευής στην Umbertide (Ιταλία) μονάδας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας μέσω μιας καινοτόμου τεχνολογίας καύσεως γεωργικής-δασικής βιομάζας — Ουσιαστική τροποποίηση των όρων εκτελέσεως της συμβάσεως — Καταγγελία — Επιστροφή των καταβληθέντων ποσών — Τόκοι] 42	42

2010/C 221/69	Υπόθεση T-60/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 2010 — Herhof κατά ΓΕΕΑ — Stabilator (stabilator) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος stabilator — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα STABILAT — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως — Έλλειψη ομοιότητας των προϊόντων και των υπηρεσιών — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β'), του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]] 42	42
2010/C 221/70	Υπόθεση T-124/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 2010 — Valigeria Roncato κατά ΓΕΕΑ — Roncato (CARLO RONCATO) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος CARLO RONCATO — Μη καταχωρισμένο εικονιστικό εθνικό σήμα RV RONCATO και λεκτικό εθνικό σήμα RONCATO — Προγενέστερο εικονιστικό εθνικό σήμα RV RONCATO και προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα RONCATO — Έλλειψη κινδύνου αντλήσεως αθέμιτου οφέλους από τον διακριτικό χαρακτήρα και τη φήμη των προγενεστέρων σημάτων — Υπαρξη νόμιμης αιτίας για τη χρήση του ζητουμένου σήματος — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]] 43	43
2010/C 221/71	Υπόθεση T-293/08: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2010 — BASF Plant Science κ.λπ. κατά Επιτροπής (Προσέγγιση των νομοθεσιών — Σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον — Διαδικασία για τη χορήγηση άδειας διαθέσεως στην αγορά — Παράλειψη εκδόσεως αποφάσεως — Προσφυγή κατά παραλείψεως — Εξάλειψη του αντικειμένου της διαφοράς — Κατάργηση της δίκης) 43	43
2010/C 221/72	Υπόθεση T-515/08: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιουνίου 2010 — Mauerhofer κατά Επιτροπής (Πολλαπλή σύμβαση-πλαίσιο «Commission 2007» — Πρόσληψη ειδικών στο πλαίσιο των δράσεων για τη βοήθεια που χορηγείται στις τρίτες χώρες — Καθήκοντα πραγματογνωμοσύνης — Μέτρο της Επιτροπής που αφορά τον αριθμό των χρεώσιμων ημερών εργασίας — Προσφυγή ακυρώσεως — Δεν υφίσταται πράξη υποκείμενη σε προσφυγή — Απαράδεκτο — Αγωγή αποζημιώσεως — Αιτιώδης σύνδεσμος — Προσφυγή-αγωγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος) 44	44
2010/C 221/73	Υπόθεση T-24/09: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιουνίου 2010 — Biocaps κατά Επιτροπής [Ανταγωνισμός — Διοικητική διαδικασία — Απόφαση διατάσσουσα τη διενέργεια ελέγχου — Άρθρο 20, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 — Υπαρξη του αποδέκτη της αποφάσεως — Προσφυγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος] 44	44
2010/C 221/74	Υπόθεση T-284/09 P: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιουνίου 2010 — Meister κατά ΓΕΕΑ (Αίτηση αναίρεσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Βαθμολόγηση — Εκπρόθεσμη κατάρτιση των εκθέσεων βαθμολογίας — Αντικείμενο της ασκηθείσας ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης προσφυγής — Εκπρόθεσμη απάντηση στις ενστάσεις — Αίτηση αναίρεσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη) 45	45
2010/C 221/75	Υπόθεση T-359/09: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Ιουνίου 2010 — Jurašinović κατά Συμβουλίου [Προσφυγή ακυρώσεως — Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Εκθέσεις των παρατηρητών που είχε στείλει η Ευρωπαϊκή Ένωση στην περιοχή του Knin (Κροατία) — Ενδιάμεσο μέτρο — Απαράδεκτο — Σιωπηρή άρνηση πρόσβασης — Έννομο συμφέρον — Ρητή απόφαση εκδοθείσα κατόπιν ασκήσεως προσφυγής — Κατάργηση της δίκης] 45	45

2010/C 221/76	Υπόθεση T-61/10 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Ιουνίου 2010 — Victoria Sánchez κατά Κοινοβουλίου και Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων — Μη τήρηση του απαιτούμενου τύπου — Απαράδεκτο) 46	46
2010/C 221/77	Υπόθεση T-493/09 P: Αναίρεση που άσκησε στις 21 Μαΐου 2010 η Υ κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 7 Οκτωβρίου 2009 στην υπόθεση F-29/08, Υ κατά Επιτροπής 46	46
2010/C 221/78	Υπόθεση T-242/10: Προσφυγή της 27ης Μαΐου 2010 — Danzeisen κατά Επιτροπής 47	47
2010/C 221/79	Υπόθεση T-244/10: Προσφυγή της 26ης Μαΐου 2010 — Τσακίρης-Μάλλας κατά Γ.Ε.Ε.Α. — Seven (7 Seven Fashion Shoes) 49	49
2010/C 221/80	Υπόθεση T-256/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 9 Ιουνίου 2010 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 25 Μαρτίου 2010 στην υπόθεση F-102/08, Marcuccio κατά Επιτροπής 49	49
2010/C 221/81	Υπόθεση T-257/10: Προσφυγή της 4ης Ιουνίου 2010 — Ιταλία κατά Επιτροπής 50	50
2010/C 221/82	Υπόθεση T-262/10: Προσφυγή της 7ης Ιουνίου 2010 — Microban International και Microban (Ευρώπη) κατά Επιτροπής 51	51
2010/C 221/83	Υπόθεση T-263/10: Προσφυγή-αγωγή της 16ης Ιουνίου 2010 — Βασίλειο της Ισπανίας κατά Επιτροπής 52	52
2010/C 221/84	Υπόθεση T-264/10: Προσφυγή-αγωγή της 16ης Ιουνίου 2010 — Βασίλειο της Ισπανίας κατά Επιτροπής 53	53
2010/C 221/85	Υπόθεση T-265/10: Προσφυγή-αγωγή της 16ης Ιουνίου 2010 — Ισπανία κατά Επιτροπής 53	53
2010/C 221/86	Υπόθεση T-266/10: Προσφυγή-αγωγή της 16ης Ιουνίου 2010 — Βασίλειο της Ισπανίας κατά Επιτροπής 54	54
2010/C 221/87	Υπόθεση T-270/10: Προσφυγή της 8ης Ιουνίου 2010 — Conceria Kara κατά ΓΕΕΑ 54	54
2010/C 221/88	Υπόθεση T-271/10: Προσφυγή-αγωγή της 16ης Ιουνίου 2010 — Η κατά Συμβουλίου κ.λπ. 55	55
2010/C 221/89	Υπόθεση T-273/10: Προσφυγή της 18ης Ιουνίου 2010 — Olive Line International κατά ΓΕΕΑ — O. International (O·LIVE) 56	56
2010/C 221/90	Υπόθεση T-278/10: Προσφυγή της 21ης Ιουνίου 2010 — Wesergold Getränkeindustrie κατά ΓΕΕΑ — Lidl Stiftung (WESTERN GOLD) 56	56

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2010/C 221/91	Υπόθεση T-286/10: Προσφυγή της 30ής Ιουνίου 2010 — Fondation de l'Institut de Recherche Idiap κατά Επιτροπής	57
2010/C 221/92	Υπόθεση T-452/07: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Ιουνίου 2010 — Ecolean Research & Development κατά ΓΕΕΑ (CAPS)	58
2010/C 221/93	Υπόθεση T-96/08: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Ιουνίου 2010 — Global Digital Disc κατά Επιτροπής	59
2010/C 221/94	Υπόθεση T-295/08: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιουνίου 2010 — CPS Color Group κατά ΓΕΕΑ — Fema Farben und Putze (TEMACOLOR)	59

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2010/C 221/95	Υπόθεση F-56/09: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 9ης Ιουνίου 2010 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αγωγή αποζημίωσης — Πρόσβαση της διοίκησης στην υπηρεσιακή κατοικία υπαλλήλου — Σεβασμός της κατοικίας και της ιδιωτικής ζωής)	60
2010/C 221/96	Υπόθεση F-45/10: Προσφυγή της 11ης Ιουνίου 2010 — Kaser κατά Επιτροπής	60
2010/C 221/97	Υπόθεση F-47/10: Προσφυγή της 18ης Ιουνίου 2010 — Hecq κατά Επιτροπής	61
2010/C 221/98	Υπόθεση F-49/10: Προσφυγή-αγωγή της 24ης Ιουνίου 2010 — De Nicola κατά ΕΤΕ	61
2010/C 221/99	Υπόθεση F-52/10: Προσφυγή της 3ης Ιουλίου 2010 — Merhzaoui κατά Συμβουλίου	61

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ
ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2010/C 221/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 209 της 31.7.2010

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 195 της 17.7.2010

EE C 179 της 3.7.2010

EE C 161 της 19.6.2010

EE C 148 της 5.6.2010

EE C 134 της 22.5.2010

EE C 113 της 1.5.2010

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-105/08) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών και ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων — Άρθρα 49 ΕΚ και 56 ΕΚ, καθώς και 36 και 40 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Άμεσοι φόροι — Επιβολή φόρου στους εισπραχθέντες τόκους — Δυσμενής μεταχείριση των μη εδρευόντων στην ημεδαπή — Βάρος αποδείξεως)

(2010/C 221/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal και M. Afonso)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes, J. Menezes Leitão και C. Guerra Santos)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Δημοκρατία της Λιθουανίας (εκπρόσωποι: D. Kriauciūnas και V. Kazlauskaitė-Švenčionienė)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους — Παράβαση των άρθρων 49 ΕΚ και 56 ΕΚ — Διαφορετική φορολογική μεταχείριση των τόκων που καταβάλλονται σε χρηματοπιστωτικά ιδρύματα αναλόγως του αν αυτά εδρεύουν ή όχι στην πορτογαλική επικράτεια

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

3) Η Δημοκρατία της Λιθουανίας φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 116 της 9.5.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 15ης Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-211/08) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 49 ΕΚ — Κοινωνική ασφάλιση — Νοσοκομειακή περίθαλψη που κατέστη αναγκαία κατά τη διάρκεια προσωρινής διαμονής σε άλλο κράτος μέλος — Έλλειψη δικαιώματος του αρμόδιου φορέα να προβεί σε κάλυψη συμπληρωματική αυτής του κράτους μέλους διαμονής)

(2010/C 221/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Traversa και R. Vidal Puig)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: J. M. Rodríguez Cár-camo)

Παρεμβαίνουσες προς στήριξη των αιτημάτων του καθού: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: M. Jacobs και L. Van den Broeck), Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωποι: J. Bering Liisberg και R. Holdgaard), Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωπος: A. Guimaraes-Purokoski), Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: H. Walker, M. Hoskins, barrister)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 49 ΕΚ και του άρθρου 22, παράγραφος 1, στοιχείο α', σημείο i, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/01, σ. 73) — Μη απόδοση των εξόδων νοσηλείας τα οποία καταβλήθηκαν στο εξωτερικό — Εξαιρετικές περιστάσεις

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Βασίλειο του Βελγίου, το Βασίλειο της Δανίας, η Δημοκρατία της Φινλανδίας, καθώς και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 197 της 2.8.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Ιουνίου 2010 [αίτηση του Østre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — CopyGene A/S κατά Skatteministeriet

(Υπόθεση C-262/08) (¹)

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Απαλλαγές — Άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Νοσοκομειακή και ιατρική περίθαλψη — Πράξεις στενά συνδεδεμένες — Δεόντως αναγνωρισμένα νοσηλευτικά ιδρύματα και κέντρα ιατρικής περίθαλψης και διαγνώσεως — Ιδιωτική τράπεζα βλαστικών κυττάρων — Υπηρεσίες συλλογής, μεταφοράς, αναλύσεως και αποθήκευσης αίματος από τον ομφάλιο λώρο νεογνών — Ενδεχόμενη αυτόλογη ή αλλογενής χρήση των βλαστικών κυττάρων)

(2010/C 221/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

CopyGene A/S

κατά

Skatteministeriet

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Østre Landsret — Ερμηνεία του άρθρου 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) νυν άρθρο 132, παρ 1, στοιχείο β' της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Απαλλαγή της νοσοκομειακής και ιατρικής περίθαλψης και των στενά συνδεδεμένων πράξεων — Υπηρεσίες λήψεως, μεταφοράς, αναλύσεως και αποθήκευσης αίματος ομφάλιου λώρου νεογνών ενόψει αυτογενούς εφαρμογής βλαστοκυττάρων, ενδεχομένως στενά συνδεδεμένης με πιθανή μέλλουσα νοσοκομειακή περίθαλψη που παρέχονται από ιδιωτική τράπεζα βλαστοκυττάρων

Διατακτικό

- 1) Ο όρος «στενά συνδεδεμένες» με «νοσοκομειακή και ιατρική περίθαλψη» πράξεις, του άρθρου 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, δεν καλύπτει την παροχή υπηρεσιών όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, οι οποίες συνίστανται στη λήψη, μεταφορά και ανάλυση ομφάλιου αίματος, καθώς και στην αποθήκευση των βλαστικών κυττάρων που περιέχει το αίμα αυτό, δεδομένου ότι η σχέση των υπηρεσιών αυτών με ιατρική περίθαλψη εντός νοσοκομείου, η οποία δεν έχει παρασχεθεί, δεν παρέχεται ούτε προγραμματίζεται, μπορεί μόνο να πιθανολογηθεί.
- 2) Εφόσον οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης υπηρεσίες των ιδιωτικών τραπεζών βλαστικών κυττάρων παρέχονται από ιατρικό προσωπικό που έχει σχετική άδεια, αλλά οι εν λόγω τράπεζες βλαστικών κυττάρων, μολονότι έχουν λάβει από τις αρμόδιες υγειονομικές αρχές κράτους μέλους, βάσει της οδηγίας 2004/23/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για τη θέσπιση προτύπων ποιότητας και ασφάλειας για τη δωρεά, την προμήθεια, τον έλεγχο, την επεξεργασία, τη συντήρηση, την αποθήκευση και τη διανομή ανθρώπινων ιστών και κυττάρων, δεν λαμβάνουν ενίσχυση από το δημόσιο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης και η καταβαλλόμενη σε αυτές αμοιβή δεν καλύπτεται από

το σύστημα αυτό, οι δανικές αρχές επιτρέπεται, βάσει του άρθρου 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας, να θεωρούν ότι υποκείμενοι στον φόρο όπως η *CoryGene* δεν αποτελούν «άλλα ιδρύματα της αυτής φύσεως [με νοσοκομειακά ιδρύματα, κέντρα ιατρικής περιθάλψεως και διαγνωστικά κέντρα] δεόντως αναγνωρισμένα», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής. Πάντως, η διάταξη αυτή δεν μπορεί να ερμηνευθεί ούτε υπό την έννοια ότι υποχρεώνει τις αρμόδιες αρχές να μην εξομοιώνουν υποκείμενο στον φόρο όπως η *CoryGene* με ίδρυμα «δεόντως αναγνωρισμένο» όσον αφορά τη χορήγηση της εν λόγω απαλλαγής. Απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξετάσει, εφόσον είναι απαραίτητο, αν η μη αναγνώριση ενός ιδρύματος ως της αυτής φύσεως με νοσηλευτικά ιδρύματα και κέντρα ιατρικής περιθάλψεως και διαγνώσεως, ενόψει της χορήγησης της απαλλαγής του άρθρου 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388, συνάδει προς το δίκαιο της Ενώσεως και, ειδικότερα, προς την αρχή της ουδετερότητας του φόρου.

(¹) ΕΕ C 209 της 15.8.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 24ης Ιουνίου 2010 [αιτήσεις της Commissione Tributaria Regionale di Torino (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — P. Ferrero E C. SPA κατά Agenzia delle Entrate — Ufficio Alba (C-338/08), General Beverage Europe BV κατά Agenzia delle Entrate — Ufficio di Torino 1 (C-339/08)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-338/08 και C-339/08) (¹)

(Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Οδηγία 90/435/ΕΟΚ — Έννοια της «παρακρατήσεως στην πηγή» — Επιβολή εισφοράς 5 % κατά τη διανομή μερισμάτων και την «επιστροφή της προσαυξήσεως φόρου βάσει τελικής εκκαθαρίσεως» μιας ιταλικής θυγατρικής στην εγκατεστημένη στις Κάτω Χώρες μητρική εταιρία κατ' εφαρμογή διμερούς συμβάσεως)

(2010/C 221/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione Tributaria Regionale di Torino

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

P. Ferrero E C. SPA (C-338/08), General Beverage Europe BV (C-339/08)

κατά

Agenzia delle Entrate — Ufficio Alba (C-338/08), Agenzia delle Entrate — Ufficio di Torino 1 (C-339/08)

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Commissione Tributaria Regionale Torino — Ερμηνεία των άρθρων 5, παράγραφος 1 και 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ, του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών (ΕΕ L 225, σ. 6) — Έννοια της παρακρατήσεως στην πηγή — Μητρική εταιρία στις Κάτω Χώρες στην οποία καταβάλλονται από την ιταλική θυγατρική της εταιρία μερίσματα κατόπιν εκπτώσεως εισφοράς ύψους 5 %, σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 2, της συμβάσεως μεταξύ Ιταλίας και Κάτω Χωρών για την αποφυγή της διπλής φορολογήσεως των μερισμάτων — Παρακράτηση επί των ποσών που έχουν καταβληθεί ως *maggiorazione di congruaglio*, η οποία προβλέπεται από το άρθρο 10, παράγραφος 3, της συμβάσεως

Διατακτικό

1) Υπό την επιφύλαξη, μεταξύ άλλων, της εξακριβώσεως από το αιτούν δικαστήριο, όπως ρητώς διευκρινίστηκε στη σκέψη 38 της παρούσας αποφάσεως, της φύσεως της «επιστροφής» της «προσαυξήσεως φόρου βάσει τελικής εκκαθαρίσεως» την οποία διενήργησε ιταλική εταιρία προς ολλανδική εταιρία, βάσει του άρθρου 10, παράγραφος 3, της συμβάσεως μεταξύ της Ιταλικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών περί αποφυγής της διπλής φορολογίας, όσον αφορά τον φόρο εισοδήματος και περιουσίας, και περί πατάξεως της φοροδιαφυγής, με πρόσθετο πρωτόκολλο, που συνήφθη στη Χάγη στις 8 Μαΐου 1990, πρέπει να θεωρηθεί ότι, ως εφαρμοζόμενη στην εν λόγω επιστροφή, παρακράτηση φόρου, όπως η επίμαχη στις υποθέσεις της κύριας δίκης, δεν αποτελεί παρακράτηση στην πηγή επί των διανεμομένων κερδών απαγορευόμενη καταρχήν από το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών, όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης. Ωστόσο, σε περίπτωση που το αιτούν δικαστήριο εκτιμήσει ότι η εν λόγω «επιστροφή» της φορολογικής αυτής προσαυξήσεως δεν είναι φορολογικής φύσεως, παρακράτηση φόρου, όπως η επίμαχη στις υποθέσεις της κύριας δίκης, θα συνιστά παρακράτηση στην πηγή επί των διανεμομένων κερδών, απαγορευόμενη καταρχήν από το άρθρο 5, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας 90/435.

2) Αν το αιτούν δικαστήριο κρίνει ότι η επίμαχη στις υποθέσεις της κύριας δίκης παρακράτηση φόρου αποτελεί παρακράτηση στην πηγή επί των διανεμομένων κερδών κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 90/435, όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης, η εν λόγω παρακράτηση φόρου θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 2, της ίδιας οδηγίας 90/435 μόνον αν, αφενός, η εν λόγω σύμβαση προέβλεπε διατάξεις αποσκοπούσες στην κατάργηση ή στον μετριασμό της διπλής φορολογίας της διανομής μερισμάτων και, αφετέρου, η εφαρμογή της εν λόγω παρακρατήσεως δεν αναίρουμε τις συνέπειες της φορολογίας αυτής, πράγμα που αποκείται στο αιτούν δικαστήριο να εκτιμήσει.

(¹) ΕΕ C 260 της 11.10.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 24ης Ιουνίου 2010 [αίτηση του Tribunale di Treviso (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ποινική δίκη κατά Luigi Pontini, Emanuele Rech, Dino Bonora, Giovanni Forato, Laura Forato, Adele Adami, Sinergie sas di Rech & C., Impresa individuale Forato Giovanni, Forato srl, Giglio srl, Impresa individuale Rech Emanuele, Ivo Colomberotto, Agenzia Veneta per i pagamenti in agricoltura — AVEPA, Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Agrirocca di Rech Emanuele, Asolat di Rech Emanuele & C.

(Υπόθεση C-375/08) ⁽¹⁾

[Γεωργία — Κοινή οργάνωση αγορών — Βόειο κρέας — Κανονισμός (ΕΚ) 1254/1999 — Κοινοτικές χρηματοδοτικές συνδρομές σχετικές με τις ειδικές προμηθευτικές για τα αρσενικά βοοειδή και τις ενισχύσεις εκτατικοποιήσεως — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Υπολογισμός του δείκτη πυκνότητας των ζώων της εκμεταλλεύσεως — Έννοια της διαθέσιμης για την παραγωγή ζωοτροφών εκτάσεως — Κανονισμοί (ΕΟΚ) 3887/92 και (ΕΚ) 2419/2001 — Ολοκληρωμένο σύστημα διαχειρίσεως και ελέγχου ορισμένων κοινοτικών καθεστώτων ενισχύσεως — Εθνική ρύθμιση που εξαρτά τη χορήγηση κοινοτικών χρηματοδοτικών συνδρομών από την προσκόμιση ισχυρού νομικού τίτλου δικαιολογούντος τη χρησιμοποίηση των καλλιεργούμενων για την παραγωγή ζωοτροφών εκτάσεων]

(2010/C 221/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Treviso

Διάδικοι στην ποινική υπόθεση της κύριας δίκης

Luigi Pontini, Emanuele Rech, Dino Bonora, Giovanni Forato, Laura Forato, Adele Adami, Sinergie sas di Rech & C., Impresa individuale Forato Giovanni, Forato srl, Giglio srl, Impresa individuale Rech Emanuele, Ivo Colomberotto, Agenzia Veneta per i pagamenti in agricoltura — AVEPA, Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Agrirocca di Rech Emanuele, Asolat di Rech Emanuele & C.

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale di Treviso — Ερμηνεία του κανονισμού 1254/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος (ΕΕ L 160, σ. 21) — Έννοια της «καλλιεργούμενης για την παραγωγή ζωοτροφών εκτάσεως» — Εθνική κανονιστική ρύθμιση εξαρτώσα, ελλείπει τίτλου ιδιοκτησίας, τη χορήγηση κοινοτικών προμηθευτικών από την προσκόμιση έγκυρου νομικού τίτλου δικαιολογούντος τη χρήση των αποτελούντων αντικείμενο εκμεταλλεύσεως καλλιεργούμενων για την παραγωγή ζωοτροφών εκτάσεων

Διατακτικό

Η κοινοτική νομοθεσία, ιδίως ο κανονισμός (ΕΚ) 1254/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί κοινής οργάνωσης

αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος, δεν εξαρτά τη δυνατότητα εγκρίσεως αιτήσεως προς χορήγηση ειδικών προμηθευτικών για τα αρσενικά βοοειδή και ενισχύσεως εκτατικοποιήσεως από την προσκόμιση ισχυρού νομικού τίτλου που να θεμελιώνει το δικαίωμα του αιτούντος τις ενισχύσεις να χρησιμοποιεί τις καλλιεργούμενες για ζωοτροφή εκτάσεις οι οποίες αποτελούν το αντικείμενο της αιτήσεως αυτής. Εντούτοις, η κοινοτική νομοθεσία δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να επιβάλλουν με εθνική ρύθμιση την υποχρέωση προσκομίσεως τέτοιου τίτλου, υπό την προϋπόθεση ότι δεν θίγονται οι σκοποί τους οποίους επιδιώκει η κοινοτική νομοθεσία και οι γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, ειδικότερα η αρχή της αναλογικότητας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 327 της 20.12.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 17ης Ιουνίου 2010 — Lafarge SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-413/08 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση ανατρέσεως — Σύμπραξη — Γυψοσανίδες — Παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων — Βάρος αποδείξεως — Έλλειψη αιτιολογίας — Κανονισμός 17 — Άρθρο 15, παράγραφος 2 — Κύρωση — Υποτροπή — Στάδιο κατά το οποίο λαμβάνεται υπόψη το αποτρεπτικό αποτέλεσμα του προστίμου)

(2010/C 221/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Lafarge SA (εκπρόσωποι: A. Winckler, F. Brunet, E. Paroche, X. Κανελλόπουλος και C. Medina, avocats)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre και N. Von Lingen)

Αντικείμενο

Αίτηση ανατρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 8ης Ιουλίου 2008, T-54/03, Lafarge κατά Επιτροπής με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή της ανααιρεσείουσας με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 2002, που της επέβαλε πρόστιμο βάσει του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ — Σύμπραξη για τον καθορισμό των τιμών στον τομέα των γυψοσανίδων — Παραβίαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και παράβαση των κανόνων περί του βάρους αποδείξεως — Παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της αναλογικότητας όσον αφορά τον υπολογισμό του ποσού του προστίμου — Έννοια της υποτροπής

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τη Lafarge SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 327 της 20.12.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-423/08) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Ίδιοι πόροι — Διαδικασίες για την είσπραξη εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών — Μη τήρηση των προθεσμιών για την εγγραφή των ιδίων πόρων — Καθυστερημένη καταβολή των σχετικών με τους εν λόγω δασμούς ιδίων πόρων)

(2010/C 221/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Aresu και A. Caeiros)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. Bruni, επικουρούμενη από τους G. Albenzio και F. Arena, avvocati dello Stato)

Παραμβαίνουσα υπέρ της καθής: Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωπος: J. Heliskoski)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 2, 6, 9, 10 και 11 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για την εφαρμογή της αποφάσεως 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ, για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (EE L 155, σ. 1) και του κανονισμού 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της αποφάσεως 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ, για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (EE L 130, σ. 1), καθώς και του άρθρου 220 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (EE L 302, σ. 1) — Καθυστερημένη καταβολή των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων σε περίπτωση *a posteriori* εισπράξεως εισαγωγικών δασμών

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ιταλική Δημοκρατία λόγω της μη τήρησεως των προθεσμιών για την εγγραφή των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων σε περι-

πτωση *a posteriori* εισπράξεως και λόγω της εκπρόθεσμης καταβολής των εν λόγω πόρων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2, 6 και 9 έως 11 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για την εφαρμογή της αποφάσεως 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων και από τα αντίστοιχα άρθρα του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της αποφάσεως 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων, καθώς και από το άρθρο 220 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα.

- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

- 3) Η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρει τα δικά της έξοδα.

(¹) EE C 313 της 6.12.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-492/08) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Φόρος προστιθέμενης αξίας — Μειωμένος συντελεστής — Άρθρα 96 και 98, παράγραφος 2 — Παράρτημα III, σημείο 15 — Δικαστική αρωγή — Υπηρεσίες δικηγόρου — Πλήρης ή μερική αποζημίωση από το Δημόσιο)

(2010/C 221/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα — ενάγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: M. Afonso)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και J.-S. Pilczer)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 96 και 98, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (οδηγία ΦΠΑ) (EE L 347, σ. 1) — Μειωμένος συντελεστής ΦΠΑ — Κατηγορίες υπηρεσιών του παραρτήματος III της οδηγίας ΦΠΑ στις οποίες μπορεί να εφαρμοστεί μειωμένος συντελεστής — Μείωση του συντελεστή ΦΠΑ για τις υπηρεσίες που παρέχουν δικηγόροι που αποζημιώνονται από το Δημόσιο στο πλαίσιο της παροχής του ευεργετήματος πενίας

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Εφαρμόζοντας μειωμένο συντελεστή φόρου προστιθέμενης αξίας στις υπηρεσίες που παρέχουν οι δικηγόροι, οι δικηγόροι του Συμβουλίου της Επικρατείας, οι δικηγόροι του Ακυρωτικού Δικαστηρίου και οι δικολάβοι, για τις οποίες λαμβάνουν πλήρη ή μερική αποζημίωση από το Δημόσιο στο πλαίσιο του ευεργετήματος πενίας, η Γαλλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 96 και 98, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας.

2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 19 της 24.1.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Ιουνίου 2010 [αίτηση του Finanzgericht München (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — British American Tobacco (Germany) GmbH κατά Hauptzollamt Schweinfurt

(Υπόθεση C-550/08) (¹)

(Οδηγία 92/12/ΕΟΚ — Προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης — Εισαγωγή ακατέργαστου καπνού που δεν υπόκειται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και τελεί υπό καθεστώς ενεργητικής τελειοποίησης — Μεταποίηση σε κομμένο καπνό — Κυκλοφορία μεταξύ κρατών μελών — Συνοδευτικό έγγραφο)

(2010/C 221/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht München

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

British American Tobacco (Germany) GmbH

κατά

Hauptzollamt Schweinfurt

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Finanzgericht München — Ερμηνεία των άρθρων 5, παράγραφος 2, και 15, παράγραφος 4, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης (ΕΕ L 76, σ. 1) — Κομμένος καπνός υποκείμενος σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, παρα-

σκευασθείς εντός κράτους μέλους στο πλαίσιο του καθεστώτος ενεργητικής τελειοποίησης, υπό τη μορφή του συστήματος αναστολής, από ακατέργαστο καπνό μη υποκείμενο σε ειδικό φόρο κατανάλωσης κατά την εισαγωγή του στο κοινοτικό έδαφος — Για την εφαρμογή του καθεστώτος αναστολής στην ενδοκοινοτική κυκλοφορία του εν λόγω προϊόντος καπνού χρειάζεται συνοδευτικό έγγραφο συνταχθέν από τον αποστολέα σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ;

Διατακτικό

Το άρθρο 5, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, έχει την έννοια ότι προϊόντα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης (όπως τα βιομηχανοποιημένα καπνά), παρασκευασθέντα από προϊόντα μη υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης (όπως ο ακατέργαστος καπνός) εισαχθέντα εντός της Κοινότητας υπό καθεστώς ενεργητικής τελειοποίησης, θεωρούνται ότι τελούν υπό καθεστώς αναστολής της επιβολής των ειδικών φόρων κατανάλωσης, υπό την έννοια της διατάξεως αυτής, αν και κατέστησαν προϊόντα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης μόνο λόγω της μεταποίησής τους επί του κοινοτικού εδάφους, οπότε μπορούν να κυκλοφορούν μεταξύ των κρατών μελών χωρίς να δύναται να απαιτηθεί από τις διοικητικές αρχές το διοικητικό ή εμπορικό έγγραφο που προβλέπει το άρθρο 18, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής.

(¹) ΕΕ C 69 της 21.3.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 24ης Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-571/08) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 95/59/ΕΚ — Φόροι εκτός των φόρων κύκλου εργασιών επί της καταναλώσεως επεξεργασμένων καπνών — Άρθρο 9, παράγραφος 1 — Ελεύθερος καθορισμός, εκ μέρους των καπνοβιομηχανών και των εισαγωγέων, ελάχιστων ορίων τιμών λιανικής πωλήσεως των προϊόντων τους — Εθνική ρύθμιση επιβάλλουσα ένα ελάχιστο όριο τιμής λιανικής πωλήσεως των τσιγάρων — Δικαιολογία — Προστασία της δημόσιας υγείας)

(2010/C 221/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: W. Mölls και L. Pignataro)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. Bruni, στη συνέχεια, G. Palmieri καθώς και F. Arena, avvocato dello Stato)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 9 της οδηγίας 95/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1995, περί των φόρων, πλην των φόρων κύκλου εργασιών, οι οποίοι επιβαρύνουν την κατανάλωση των [επεξεργασμένων] καπνών (ΕΕ L 291, σ. 40) — Καθορισμός κατωτάτων ορίων τιμών — Έγκριση των τιμών

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ιταλική Δημοκρατία, προβλέποντας κατώτατη τιμή πώλησής για τα τσιγάρα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1995, περί των φόρων, πλην των φόρων κύκλου εργασιών, οι οποίοι επιβαρύνουν την κατανάλωση των επεξεργασμένων καπνών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2002/10/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 2002.

2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 55 της 7.3.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 3ης Ιουνίου 2010 [αίτηση του Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Regionalna Mitnicheska Direktsia — Plovdiv κατά Petar Dimitrov Kalinchev

(Υπόθεση C-2/09) (¹)

(Ειδικοί φόροι κατανάλωσης — Φορολογία των μεταχειρισμένων αυτοκινήτων — Βαρύτερη φορολόγηση των εισαγόμενων μεταχειρισμένων αυτοκινήτων από ό,τι των αυτοκινήτων που κυκλοφορούν ήδη στην εθνική επικράτεια — Φορολόγηση βάσει του έτους κατασκευής και του αριθμού χιλιομέτρων που έχουν ήδη διανύσει τα αυτοκίνητα — Έννοια του όρου «ομοειδή εγχώρια προϊόντα»)

(2010/C 221/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven administrativen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Regionalna Mitnicheska Direktsia — Plovdiv

κατά

Petar Dimitrov Kalinchev

Αντικείμενο

Αίτηση έκδοσης προδικαστικής απόφασης — Varhoven Administrativen Sad (Βουλγαρία) — Ερμηνεία των άρθρων 25 και 90, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης (ΕΕ L 76, σ. 1) — Εθνικός φόρος (φόρος κατανάλωσης) που επιβάλλεται επί των μεταχειρισμένων αυτοκινήτων οχημάτων που εισάγονται από άλλο κράτος μέλος κατά την εισαγωγή τους στην εθνική επικράτεια και που υπερβαίνει τον φόρο κατανάλωσης που οφείλεται για τα καινούρια αυτοκίνητα που εισάγονται στην εθνική επικράτεια και τα οποία, αφού τεθούν σε κυκλοφορία, δεν επιβαρύνονται με φόρο κατανάλωσης όταν πωλούνται στη συνέχεια ως μεταχειρισμένα οχήματα — Έννοια του όρου «ομοειδή εγχώρια προϊόντα» — Συμβατό της εθνικής νομοθεσίας με την κοινοτική ρύθμιση

Διατακτικό

1) Το άρθρο 3, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, δεν έχει εφαρμογή σε μια υπόθεση όπως η υπόθεση της κύριας δίκης και δεν απαγορεύει συνεπώς στα κράτη μέλη να θεσπίζουν ρύθμιση για την επιβολή ειδικού φόρου κατανάλωσης κατά την εισαγωγή μεταχειρισμένων αυτοκινήτων οχημάτων στο έδαφός τους, φόρου για τον οποίο δεν γεννάται άμεση οφειλή κατά τη μεταπώληση των οχημάτων που βρίσκονται ήδη στην ημεδαπή και για τα οποία καταβλήθηκε τέτοιος φόρος κατά την πρώτη εισαγωγή τους στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους, υπό τον όρο ότι η ρύθμιση αυτή δεν συνεπάγεται, στο μεταξύ των κρατών μελών εμπόριο, διατυπώσεις που σχετίζονται με τη διέλευση συνόρων.

2) Το άρθρο 110, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι τα εισαγόμενα στη Βουλγαρία μεταχειρισμένα αυτοκίνητα πρέπει να θεωρούνται ομοειδή προϊόντα με τα μεταχειρισμένα αυτοκίνητα που έχουν ήδη ταξινομηθεί στη Βουλγαρία και εισήχθησαν στο κράτος μέλος αυτό ως καινούρια, ανεξάρτητα από την καταγωγή τους.

3) Αντιβαίνει στο άρθρο 110, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ η ρύθμιση κράτους μέλους για την επιβολή, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υπόθεσης της κύριας δίκης, διαφοροποιημένου ειδικού φόρου κατανάλωσης στα αυτοκίνητα οχήματα, εφόσον η ρύθμιση αυτή συνεπάγεται τη διαφορετική φορολογική επιβάρυνση αφενός των μεταχειρισμένων οχημάτων που εισάγονται από άλλα κράτη μέλη και αφετέρου των μεταχειρισμένων οχημάτων που έχουν ήδη ταξινομηθεί στο εν λόγω κράτος μέλος, αφού προηγουμένως είχαν εισαχθεί στο κράτος αυτό ως καινούρια οχήματα.

(¹) ΕΕ C 55 της 7.3.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 17ης Ιουνίου 2010 [αίτηση του Fővárosi Bíróság (Δημοκρατία της Ουγγαρίας) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Nawras Bolbol κατά Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

(Υπόθεση C-31/09) ⁽¹⁾

[Οδηγία 2004/83/EK — Οι προϋποθέσεις που πρέπει τουλάχιστον να πληρούν υπήκοοι τρίτων χωρών ή ανιθαγενείς για να μπορούν να ζητήσουν τη χορήγηση του καθεστώτος πρόσφυγα — Ανιθαγενής παλαιστινιακής καταγωγής η οποία δεν ζήτησε την προστασία ή συνδρομή του Γραφείου Αρωγής και Έργων των Ηνωμένων Εθνών για τους Παλαιστίνιους Πρόσφυγες στην Εγγύς Ανατολή (UNRWA) — Αίτηση χορήγησης του καθεστώτος πρόσφυγα — Απόρριψη λόγω μη πληρώσεως των προϋποθέσεων που προβλέπει το άρθρο 1Α της Συμβάσεως περί του καθεστώτος των προσφύγων, η οποία υπογράφηκε στη Γενεύη στις 28 Ιουλίου 1951 — Δικαίωμα της εν λόγω ανιθαγενούς να της αναγνωρισθεί το καθεστώς πρόσφυγα βάσει του άρθρου 12, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη περίοδος, της οδηγίας 2004/83]

(2010/C 221/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Nawras Bolbol

κατά

Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Fővárosi Bíróság (Ουγγαρία) — Ερμηνεία του άρθρου 12, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/83/EK του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους (ΕΕ L 304, σ. 2) — Ανιθαγενής παλαιστινιακής καταγωγής η οποία δεν ζήτησε την προστασία ή συνδρομή του Γραφείου Αρωγής και Έργων των Ηνωμένων Εθνών για τους Παλαιστίνιους Πρόσφυγες στην Εγγύς Ανατολή (UNRWA) και της οποίας η αίτηση για τη χορήγηση του καθεστώτος πρόσφυγα απορρίφθηκε με το αιτιολογικό της ελλείψεως των προϋποθέσεων του άρθρου 1Α της Συμβάσεως της Γενεύης — Δικαίωμα της εν λόγω ανιθαγενούς να της αναγνωρισθεί το καθεστώς πρόσφυγα βάσει του άρθρου 12, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη περίοδος, της οδηγίας 2004/83/EK

Διατακτικό

Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 12, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίοδος, της οδηγίας 2004/83/EK του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους, ένα πρόσωπο απολαύει της προστασίας ή συνδρομής οργάνου των Ηνωμένων Εθνών εκτός της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες, όταν το πρόσωπο αυτό τυγχάνει όντως της εν λόγω προστασίας ή συνδρομής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 82 της 4.4.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-37/09) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Περιβάλλον — Διαχείριση παρανόμως απορριπτομένων αποβλήτων)

(2010/C 221/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-B. Laignelot, S. Pardo Quintillán και P. Guerra e Andrade)

Καθή: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes, M. J. Lois και P. Lopes)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 4 και 8 της οδηγίας 2006/12/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2006, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ 2006, L 114, σ. 9), η οποία κωδικοποίησε την οδηγία 75/442/ΕΟΚ, περί των στερεών αποβλήτων, και των άρθρων 3 και 5 της οδηγίας 80/68/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1979, περί προστασίας των υπογείων υδάτων από τη ρύπανση που προέρχεται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες (ΕΕ 1980, L 20, σ. 43) — Απόρριψη αποβλήτων σε εγκαταλελειμμένα λατομεία — Λατομεία Limas, Linos και Barreiras (Louroso) — Έλλειψη ελέγχου

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Πορτογαλική Δημοκρατία, παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία μέτρα στο πλαίσιο της διαχείρισης των αποβλήτων που αποτίθενται στα λατομεία Limas και Linos, που βρίσκονται στο δημοτικό διαμέρισμα Lourosa, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 4 και 8 της οδηγίας 2006/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2006, περί των στερεών αποβλήτων, η οποία κωδικοποίησε την οδηγία 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων, καθώς και από τα άρθρα 3 και 5 της οδηγίας 80/68/ΕΟΚ, του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1979, περί προστασίας των υπογείων υδάτων από τη ρύπανση που προέρχεται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Πορτογαλική Δημοκρατία φέρει, πέραν των δικαστικών της εξόδων, τα δύο τρίτα των εξόδων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η Επιτροπή φέρει το ένα τρίτο των δικαστικών της εξόδων.

(¹) ΕΕ C 82 της 4.4.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 24ης Ιουνίου 2010 — Barbara Becker κατά Harman International Industries Inc., Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-51/09 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σήμα — κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Λεκτικό σήμα Barbara Becker — Ανακοπή του δικαιούχου των κοινοτικών λεκτικών σημάτων BECKER και BECKER ONLINE PRO — Εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως — Εκτίμηση της ομοιότητας των σημάτων από εννοιολογικής απόψεως]

(2010/C 221/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: Barbara Becker (εκπρόσωπος: P. Baronikians, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Harman International Industries Inc. (εκπρόσωπος: M. Vanhegan, barrister), Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider)

Αντικείμενο

Αναίρεση ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πρώτο τμήμα) της 2ας Δεκεμβρίου 2008, T-212/07, Harman International Industries κατά ΓΕΕΑ — Becker (Barbara Becker), με την οποία το Πρωτοδικείο ακύρωσε την απόφαση R 502/2006-1 του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (ΓΕΕΑ), της 7ης Μαρτίου 2007, με την οποία ακυρώθηκε η απόφαση του τμήματος ανακοπών περί απορρίψεως της καταχώρισεως του λεκτικού σήματος «Barbara Becker» για τα προϊόντα της κλάσεως 9 στο πλαίσιο της ανακοπής που άσκησε η Harman International Industries, Inc.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 2ας Δεκεμβρίου 2008, T-212/07, Harman International Industries κατά ΓΕΕΑ.
- 2) Αναπέμπει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 82 της 4.4.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 10ης Ιουνίου 2010 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Leo-Libera GmbH κατά Finanzamt Buchholz in der Nordheide

(Υπόθεση C-58/09) (¹)

[Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Φόρος προστιθεμένης αξίας — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο θ' — Απαλλαγή των στοιχημάτων, λαχείων και άλλων τυχερών παιγνίων — Προϋποθέσεις και όρια — Εξουσία καθορισμού των κρατών μελών]

(2010/C 221/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Leo-Libera GmbH

κατά

Finanzamt Buchholz in der Nordheide

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bundesfinanzhof — Ερμηνεία του άρθρου 135, παράγραφος 1, στοιχείο θ', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Εθνική ρύθμιση σύμφωνα με την οποία απαλλάσσονται από τον ΦΠΑ μόνον ορισμένα στοιχήματα και λαχεία και εξαιρούνται της φοροαπαλλαγής όλα τα «λοιπά τυχερά παιχνίδια»

Διατακτικό

Το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο θ', της οδηγίας 2006/112 του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι η ευχέρεια των κρατών μελών να καθορίζουν τις προϋποθέσεις και τα όρια της απαλλαγής από τον ΦΠΑ, την οποία προβλέπει η εν λόγω διάταξη, τους παρέχει τη δυνατότητα να απαλλάσσουν από τον εν λόγω φόρο μόνον ορισμένα τυχερά παιχνίδια.

(¹) ΕΕ C 113 της 16.5.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Ιουνίου 2010 [αίτηση του Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Agra Srl κατά Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria

(Υπόθεση C-75/09) (¹)

[Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 — Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Άρθρο 221, παράγραφοι 3 και 4 — Εκ των υστέρων είσπραξη της τελωνειακής οφειλής — Παραγραφή — Πράξη που υπόκειται σε ποινική δικαστική δίωξη]

(2010/C 221/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Agra Srl

κατά

Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria — Ερμηνεία του άρθρου 221, παράγραφοι 3 και 4, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1) — Είσπραξη του ποσού της τελωνειακής οφειλής — Υπέρβαση της προθεσμίας γνωστοποίησης του ποσού των καταβλητέων δασμών σε περίπτωση οφειλής απορρέουσας από αξιόποινη πράξη — Εθνική ρύθμιση που προβλέπει την αναστολή της εν λόγω προθεσμίας μέχρις ότου αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου η απόφαση που θα εκδοθεί στο πλαίσιο ποινικής δίκης αφορώσας την πράξη από την οποία απορρέει η τελωνειακή οφειλή

Διατακτικό

Το άρθρο 221, παράγραφοι 3 και 4, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2700/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2000, έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει εθνική κανονιστική ρύθμιση δυνάμει της οποίας, εφόσον η μη καταβολή των δασμών απορρέει από ποινικό αδίκημα, η προθεσμία παραγραφής της τελωνειακής οφειλής αρχίζει την ημερομηνία κατά την οποία η απόφαση που περατώνει την ποινική δίκη καθίσταται αμετάκλητη.

(¹) ΕΕ C 102 της 1.5.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 10ης Ιουνίου 2010 [αίτηση του VAT and Duties Tribunal, Manchester (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Future Health Technologies Ltd κατά Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(Υπόθεση C-86/09) (¹)

(Φόρος προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/EK — Απαλλαγές — Άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ' — Νοσοκομειακή και ιατρική περίθαλψη καθώς και στενά συνδεδεμένες με αυτές πράξεις — Παροχές ιατρικής περιθαλψέως πραγματοποιούμενες στο πλαίσιο ασκήσεως ιατρικών και παραϊατρικών επαγγελματών — Συλλογή, ανάλυση και επεξεργασία αίματος ομφάλιου λώρου — Αποθήκευση βλαστοκυττάρων — Ενδεχόμενη μελλοντική θεραπευτική χρήση — Πράξεις αποτελούμενες από σύνολο στοιχείων και ενεργειών)

(2010/C 221/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

VAT and Duties Tribunal, Manchester

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Future Health Technologies Ltd

κατά

Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — VAT and Duties Tribunal, Manchester — Ερμηνεία του άρθρου 132, παράγραφος 1, στοιχείο β' και γ', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας — Απαλλαγή — Έννοια των όρων «νοσοκομειακή και ιατρική περίθαλψη καθώς και δραστηριότητες στενά συνδεδεμένες και παροχές ιατρικής περίθαλψης» — Υπηρεσίες συλλογής, μεταφοράς, αναλύσεως, και αποθήκευσης του αίματος των βλαστοκυττάρων ομφάλιου λώρου των νεογέννητων παιδιών για μέλλουσα θεραπευτική χρήση

Διατακτικό

- Εφόσον υπηρεσίες συνιστάμενες στην αποστολή εξοπλισμού για τη συλλογή αίματος ομφάλιου λώρου νεογέννητων, όπως επίσης και στην ανάλυση και επεξεργασία του αίματος αυτού και, κατά περίπτωση, στην αποθήκευση των βλαστοκυττάρων του αίματος αυτού για ενδεχόμενη μελλοντική θεραπευτική χρήση αποσκοπούν αποκλειστικώς στη διασφάλιση διαθεσιμότητας πόρων για ιατρική χρήση στην όλως υποθετική περίπτωση που τούτο θα καταστεί αναγκαίο και όχι στην καθεαυτή διάγνωση, αντιμετώπιση και θεραπεία των ασθενειών ή των ανωμαλιών της υγείας, οι υπηρεσίες αυτές, νοούμενες είτε συνολικώς είτε χωριστώς, δεν εμπίπτουν στην έννοια της «νοσοκομειακής ή ιατρικής περιθάλψεως» του άρθρου 132, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, ούτε στην έννοια της «ιατρικής περιθάλψεως» του άρθρου 132, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας αυτής. Τούτο δεν ισχύει, όσον αφορά την ανάλυση του αίματος ομφάλιου λώρου, εφόσον η ανάλυση αυτή έχει πράγματι σκοπό να γίνει ιατρική διάγνωση, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.
- Ο όρος πράξεις «στενά συνδεδεμένες» με «νοσοκομειακή ή ιατρική περίθαλψη» κατά την έννοια του άρθρου 132, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2006/112 έχει την έννοια ότι δεν καλύπτει υπηρεσίες όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, οι οποίες συνίστανται στην αποστολή εξοπλισμού για τη συλλογή αίματος ομφάλιου λώρου νεογέννητων, όπως επίσης και στην ανάλυση και επεξεργασία του αίματος αυτού και κατά περίπτωση, στην αποθήκευση των βλαστοκυττάρων του αίματος αυτού για ενδεχόμενη μελλοντική θεραπευτική χρήση, με την οποία οι υπηρεσίες αυτές απλώς ενδεχομένως συνδέονται και η οποία δεν είναι ούτε χρήσιμη ούτε δρομολογημένη ούτε καν προγραμματισμένη.

(¹) EE C 102 της 1.5.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 24ης Ιουνίου 2010 [αίτηση του Tribunale di Trani (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Francesca Sorge κατά Poste Italiane SpA

(Υπόθεση C-98/09) (¹)

(Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/EK — Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου — Ρήτρα 8 — Στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνονται σε σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου που συνήφθη για την αντικατάσταση απόντων εργαζομένων — Υποβάθμιση του γενικού επιπέδου προστασίας των εργαζομένων — Ερμηνεία σύμφωνη προς την οδηγία)

(2010/C 221/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Trani

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Francesca Sorge

κατά

Poste Italiane SpA

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale di Trani — Ερμηνεία της ρήτρας 8 του παραρτήματος της οδηγίας 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από την CES, την UNICE και το CEEP (EE L 175, σ. 43) — Εθνική ρύθμιση που δεν επιβάλλει, για την υπογραφή συμβάσεως ορισμένου χρόνου προς αντικατάσταση απόντων εργαζομένων, τον προσδιορισμό του ονόματος των εργαζομένων αυτών και των λόγων της αντικαταστάσεως

Διατακτικό

- Η ρήτρα 8, σημείο 3, της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, που συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, έχει την έννοια ότι δεν αποκλείει εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στη διαφορά της κύριας δίκης, η οποία κατήργησε την υποχρέωση του εργοδότη να προσδιορίζει στις συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, που συνήφθησαν για την αντικατάσταση απόντων εργαζομένων, το όνομα των εργαζομένων αυτών και τους λόγους της αντικαταστάσεώς τους, και η οποία ορίζει απλώς ότι αυτές οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου υπόκεινται στον έγγραφο τύπο και εκθέτουν τους λόγους για τους οποίους επελέγη η σύναψή τους, εφόσον οι νέες αυτές προϋποθέσεις

αντισταθμίζονται από την εφαρμογή άλλων εγγυήσεων ή μέτρων προστασίας ή εφόσον έχουν επιπτώσεις μόνο σε περιορισμένη κατηγορία εργαζομένων που έχουν συνάψει σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να ελέγξει.

- 2) Δεδομένου ότι η ρήτρα 8, σημείο 3, της συμφωνίας-πλαίσου δεν παράγει άμεσα αποτελέσματα, εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο, σε περίπτωση που αυτό κρίνει ότι η επίμαχη στη διαφορά της κύριας δίκης εθνική νομοθεσία είναι ασύμβατη με το δίκαιο της Ένωσης, να μην αφήσει ανεφάρμοστη την ως άνω νομοθεσία αλλά να προβεί, κατά το μέτρο του δυνατού, σε ερμηνεία αυτής σύμφωνη με την οδηγία 1999/70 και τους επιδιωκόμενους από τη συμφωνία-πλαίσιο σκοπούς.

⁽¹⁾ EE C 129 της 6.6.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Ιουνίου 2010 [αίτηση του Conseil d'État (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Terre wallonne ASBL (C-105/09), Inter-Environnement Wallonie ASBL (C-110/09) κατά Région wallonne

(Συνεκδικασθείσες αποφάσεις C-105/09 και C-110/09) ⁽¹⁾

(Οδηγία 2001/42/EK — Εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων — Οδηγία 91/676/ΕΟΚ — Προστασία των υδάτων κατά της νιτρορυπάνσεως γεωργικής προελεύσεως — Προγράμματα δράσης για τις ευπρόσβλητες ζώνες)

(2010/C 221/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Terre wallonne ASBL (C-105/09), Inter-Environnement Wallonie ASBL (C-110/09)

κατά

Région wallonne

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Conseil d'État — Ερμηνεία του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για την προστασία

των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης (EE L 375, σ. 1), καθώς και των άρθρων 3, 2 και 4, της οδηγίας 2001/42/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων (EE L 197, σ. 30) — Εκπόνηση των προγραμμάτων δράσης για τις χαρακτηρισμένες ως ευπρόσβλητες περιοχές — Φύση και έκταση της υποχρέωσης — Αναγκαία εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων του προγράμματος διαχείρισης του αζώτου

Διατακτικό

Πρόγραμμα δράσης που καταρτίζεται δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης, συνιστά κατ' αρχήν σχέδιο ή πρόγραμμα του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2001/42/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων, εφόσον αποτελεί «σχέδιο» ή «πρόγραμμα» κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', της οδηγίας αυτής και περιλαμβάνει μέτρα από την τήρηση των οποίων εξαρτάται η έγκριση της άδειας που ενδέχεται να χορηγηθεί για την υλοποίηση των σχεδίων που απαριθμούνται στα παραρτήματα I και II της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 97/11/EK του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997.

⁽¹⁾ EE C 129 της 6.6.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 25ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-169/09) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Απαιτήσεις οικολογικού σχεδιασμού όσον αφορά τα προϊόντα που καταναλώνουν ενέργεια — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2010/C 221/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Schønberg και M. Καρανάσου-Αποστολοπούλου)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: Ν. Δαφνίου)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης θεσπίσεως των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2005/32/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουλίου 2005, για θέσπιση πλαισίου για τον καθορισμό απαιτήσεων οικολογικού σχεδιασμού όσον αφορά τα προϊόντα που καταναλώνουν ενέργεια και για τροποποίηση της οδηγίας 92/42/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών 96/57/EK και 2000/55/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 191, σ. 29)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2005/32/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουλίου 2005, για θέσπιση πλαισίου για τον καθορισμό απαιτήσεων οικολογικού σχεδιασμού όσον αφορά τα προϊόντα που καταναλώνουν ενέργεια και για τροποποίηση της οδηγίας 92/42/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών 96/57/EK και 2000/55/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 153 της 4.7.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 24ης Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-478/09) (¹)

(Συγχωνεύσεις ή διασπάσεις ανωνύμων εταιριών — Απαίτηση για τη σύνταξη εκθέσεως από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα — Παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2010/C 221/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. La Pergola και M. Καρανάσου Αποστολοπούλου)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: N. Δαφνίου και B. Καρρά)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης θεσπίσεως των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία

2007/63/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, για την τροποποίηση των οδηγιών 78/855/ΕΟΚ και 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά την απαίτηση για τη σύνταξη έκθεσης από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα σε περίπτωση συγχώνευσης ή διάσπασης ανωνύμων εταιριών

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2007/63/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, για την τροποποίηση των οδηγιών 78/855/ΕΟΚ και 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά την απαίτηση για τη σύνταξη έκθεσης από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα σε περίπτωση συγχώνευσης ή διάσπασης ανωνύμων εταιριών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 24 της 30.1.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 22ας Ιουνίου 2010 [αιτήσεις του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Διαδικασίες κατά των Aziz Melki (C-188/10), Sélim Abdeli (C-189/10)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-188/10 και C-189/10) (¹)

[Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Άρθρο 267 ΣΛΕΕ — Εξέταση του συμβατού ενός εθνικού νόμου αφενός με το δίκαιο της Ένωσης και αφετέρου με το εθνικό Σύνταγμα — Εθνική ρύθμιση που προβλέπει την κατά προτεραιότητα διεξαγωγή της παρεμπόδισης διαδικασίας ελέγχου της συνταγματικότητας — Άρθρο 67 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Κατάργηση του ελέγχου στα εσωτερικά σύνορα — Κανονισμός (ΕΚ) 562/2006 — Άρθρα 20 και 21 — Εθνική ρύθμιση που επιτρέπει τους ελέγχους ταυτότητας εντός ζώνης 20 χιλιομέτρων από τα χερσαία σύνορα της Γαλλίας με τα άλλα κράτη που μετέχουν στη Σύμβαση εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν]

(2010/C 221/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Aziz Melki (C-188/10), Sélim Abdeli (C-189/10)

Αντικείμενο

Αίτηση έκδοσης προδικαστικής απόφασης — Cour de cassation — Ερμηνεία των γενικών αρχών του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των άρθρων 67 και 267 ΣΛΕΕ — Υποχρέωση προηγούμενης υποβολής του ζητήματος στο γαλλικό Συνταγματικό Δικαστήριο, όταν προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι η αντισυνταγματικότητα της διάταξης του εθνικού δικαίου οφείλεται στο ότι η διάταξη αυτή είναι αντίθετη προς το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Υπεροχή του δικαίου της Ένωσης έναντι του εθνικού δικαίου — Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Μη διεξαγωγή ελέγχου των προσώπων στα εσωτερικά σύνορα

Διατακτικό

1) Αντιβαίνει στο άρθρο 267 ΣΛΕΕ η νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους που καθιερώνει μια παρεμπόδιουσα διαδικασία ελέγχου της συνταγματικότητας των εθνικών νόμων, καθόσον η κατά προτεραιότητα εφαρμογή της διαδικασίας αυτής έχει ως αποτέλεσμα να εμποδίζονται, τόσο πριν από την παραπομπή του ζητήματος της αντισυνταγματικότητας στο εθνικό δικαστήριο που είναι αρμόδιο για τον έλεγχο της συνταγματικότητας των νόμων όσο και μετά την έκδοση, ενδεχομένως, απόφασης από το δικαστήριο αυτό επί του εν λόγω ζητήματος, όλα τα άλλα εθνικά δικαστήρια να ασκούν την ευχέρειά τους ή να εκπληρώνουν την υποχρέωσή τους να υποβάλλουν προδικαστικά ερωτήματα στο Δικαστήριο. Αντίθετα, δεν αντιβαίνει στο άρθρο 267 ΣΛΕΕ η εν λόγω εθνική νομοθετική ρύθμιση, εφόσον τα λοιπά εθνικά δικαστήρια εξακολουθούν να είναι ελεύθερα:

— να υποβάλουν στο Δικαστήριο σε όποιο στάδιο της διαδικασίας κρίνουν ενδεδειγμένο, και μάλιστα ακόμη και μετά το πέρας της παρεμπόδιουσα διαδικασίας ελέγχου της συνταγματικότητας, οποιοδήποτε αναγκαίο κατά την κρίση τους προδικαστικό ερώτημα,

— να διατάζουν κάθε αναγκαίο μέτρο για τη διασφάλιση της προσωρινής δικαστικής προστασίας των δικαιωμάτων που απονέμει η έννομη τάξη της Ένωσης και

— να μην εφαρμόσουν, μετά την περάτωση της παρεμπόδιουσα αυτής διαδικασίας, την εν λόγω εθνική διάταξη, αν την θεωρούν αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης.

Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει αν η επίμαχη στην κύρια δίκη εθνική νομοθετική ρύθμιση μπορεί να ερμηνευθεί σύμφωνα με τις απαιτήσεις του δικαίου της Ένωσης.

2) Αντιβαίνει στο άρθρο 67, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και στα άρθρα 20 και 21 του κανονισμού (ΕΚ) 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου

2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικα συνόρων του Σένγκεν), η εθνική νομοθετική ρύθμιση που απονέμει στις αστυνομικές αρχές του οικείου κράτους μέλους την αρμοδιότητα να ελέγχουν, αποκλειστικά και μόνο εντός ζώνης 20 χιλιομέτρων από τα χερσαία σύνορα του κράτους αυτού με άλλα κράτη που μετέχουν στη Σύμβαση εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα, η οποία υπογράφηκε στο Σένγκεν (Λουξεμβούργο) στις 19 Ιουνίου 1990, την ταυτότητα οποιουδήποτε ατόμου, ανεξάρτητα από τη συμπεριφορά του και από τη συνδρομή ιδιαίτερων περιστάσεων από τις οποίες να προκύπτει κίνδυνος διατάραξης της δημόσιας τάξης, προκειμένου να εξακριβώνουν την τήρηση της υποχρέωσης του ελεγχόμενου ατόμου να έχει στην κατοχή του και να μπορεί να επιδείξει τις άδειες και τα έγγραφα που προβλέπονται από τον νόμο, εφόσον η νομοθετική αυτή ρύθμιση δεν προβλέπει τα αναγκαία μέτρα πλαισίωσης της αρμοδιότητας αυτής, ώστε να διασφαλίζεται ότι η άσκηση της εν λόγω αρμοδιότητας στην πράξη δεν θα έχει ισοδύναμο αποτέλεσμα με τους συνοριακούς ελέγχους.

(¹) EE C 161 της 19.6.2010.

Αναίρεση που άσκησε στις 7 Δεκεμβρίου 2009 η Goldman Management AD κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στις 16 Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-354/09

(Υπόθεση C-507/09 P)

(2010/C 221/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Goldman Management AD (εκπρόσωπος: I. Lil-kova, advokat)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Δημοκρατία της Βουλγαρίας

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Με διάταξη της 6ης Μαΐου 2010, το Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσης ως προδήλως απαράδεκτη.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 6 Μαΐου 2010 — ADV Allround Vermittlungs AG υπό εκκαθάριση κατά Finanzamt Hamburg-Bergedorf

(Υπόθεση C-218/10)

(2010/C 221/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: ADV Allround Vermittlungs AG in Liquidation

Καθού: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο ε', έκτη περίπτωση, της «έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση» ⁽¹⁾ (στο εξής: οδηγία 77/388) [μετέπειτα άρθρο 56, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της «οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας», ως είχε έως τις 31.12.2009, στο εξής οδηγία 2006/112], την έννοια ότι ο όρος «διάθεση προσωπικού» περιλαμβάνει και αυτοαπασχολούμενο, μη εξαρτώμενο από τον παρέχοντα υπηρεσίες επιχειρηματία, προσωπικό;
- 2) Έχουν το άρθρο 17, παράγραφος 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', παράγραφος 3, στοιχείο α', το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 77/388 [νυν άρθρο 167, άρθρο 168, στοιχείο α', άρθρο 169, στοιχείο α', άρθρο 178, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112] την έννοια ότι με τις εθνικές διαδικαστικές διατάξεις πρέπει να λαμβάνεται πρόνοια, ώστε η δυνατότητα φορολογήσεως και η φορολογική υποχρέωση για μια και την αυτή παροχή υπηρεσιών να κρίνεται κατά τον ίδιο τρόπο ως προς τον παρέχοντα τις υπηρεσίες και ως προς τον λήπτη των υπηρεσιών, ακόμη κι όταν για αμφοτέρους τις επιχειρήσεις αρμόδιες είναι διαφορετικές φορολογικές αρχές;

Μόνο στην περίπτωση καταφατικής απαντήσεως ως προς το δεύτερο ερώτημα:

- 3) Έχουν το άρθρο 17, παράγραφος 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', παράγραφος 3, στοιχείο α', το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 77/388 [εν τω μεταξύ: άρθρο 167, άρθρο 168, στοιχείο α', άρθρο 169, στοιχείο α', άρθρο 178, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112] την έννοια ότι η προθεσμία, εντός της οποίας ο λήπτης των υπηρεσιών μπορεί να προβάλει αξίωση εκπώσεως για ληφθείσα παροχή, δεν μπορεί να λήξει, πριν κριθεί με οριστική απόφαση το ζήτημα της δυνατότητας φορολογήσεως και της φορολογικής υποχρεώσεως σε σχέση με τον παρέχοντα υπηρεσίες επιχειρηματία;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landgericht Baden-Baden (Γερμανία) στις 10 Μαΐου 2010 — Ποινική δίκη κατά Leo Apelt

(Υπόθεση C-224/10)

(2010/C 221/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Baden-Baden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Εισαγγελία του Baden-Baden

Εφεσίβλητος: Leo Apelt

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Δύνатаι ένα κράτος μέλος —λαμβάνοντας υπόψη το άρθρο 5, στοιχείο α, της οδηγίας 91/439/ΕΟΚ (¹), σύμφωνα με το οποίο η άδεια για την κατηγορία Δ χορηγείται μόνο στους οδηγούς που είναι ήδη κάτοχοι άδειας για την κατηγορία Β— να αρνηθεί, σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 8, παράγραφοι 2 και 4, της ίδιας οδηγίας, να αναγνωρίσει την ισχύ άδειας οδήγησης που εκδόθηκε από άλλο κράτος μέλος και καλύπτει τις κατηγορίες Β και Δ —ιδίως ως προς την κατηγορία Δ— όταν στον κάτοχο της άδειας αυτής χορηγήθηκε η άδεια οδήγησης της κατηγορίας Β πριν τη δικαστική ανάκληση της άδειας οδήγησης που έλαβε χώρα στο πρώτο κράτος μέλος, η άδεια όμως της κατηγορίας Δ χορηγήθηκε μετά τη δικαστική ανάκληση και μετά την πάροδο της επιβληθείσας συγχρόνως με αυτή περιόδου προσωρινής απαγόρευσης χορήγησης νέας άδειας;

2) Για την περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα:

Δύναται το πρώτο κράτος μέλος να αρνηθεί την αναγνώριση της προαναφερθείσας άδειας οδήγησης — ιδίως όσον αφορά την κατηγορία Δ — κατ' εφαρμογή του άρθρου 11, παράγραφος 4, της οδηγίας 2006/126/ΕΚ ⁽²⁾, σύμφωνα με το οποίο ένα κράτος μέλος αρνείται να αναγνωρίσει σε πρόσωπο από το οποίο αφαιρέθηκε, στο έδαφός του, άδεια οδήγησης, την ισχύ άδειας οδήγησης που έχει εκδώσει άλλο κράτος μέλος, όταν το δικαίωμα οδήγησης της κατηγορίας Β χορηγήθηκε στις 1.3.2006 και αυτό της κατηγορίας Δ στις 30.4.2007 και η άδεια εκδόθηκε στις 30.4.2007;

- (¹) Οδηγία 91/439/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991, για την άδεια οδήγησης (ΕΕ L 237, σ. 1).
(²) Οδηγία 2006/126/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για την άδεια οδήγησης (ΕΕ L 403, σ. 18).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Sozialgericht Nürnberg (Γερμανία) στις 10 Μαΐου 2010 — Juan Perez Garcia, Jose Arias Neira, Fernando Barrera Castro, Dolores Verdun Espinosa, ως καθολικός διάδοχος του Jose Bernal Fernandez κατά Familienkasse Nürnberg

(Υπόθεση C-225/10)

(2010/C 221/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Sozialgericht Nürnberg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Juan Perez Garcia, Jose Arias Neira, Fernando Barrera Castro και Dolores Verdun Espinosa, ως καθολικός διάδοχος του Jose Bernal Fernandez

Καθή: Familienkasse Nürnberg

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 77, παράγραφος 2, στοιχείο β', σημείο i, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 ⁽¹⁾ την έννοια ότι δεν χορηγούνται εκ μέρους του πρώην κράτους απασχολήσεως οικογενειακά επιδόματα που προβλέπονται για τους δικαιούχους συντάξεως

γήρατος, αναπηρίας, εργατικού ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθένειας οι οποίοι λαμβάνουν σύνταξη δυνάμει της νομοθεσίας περισσότερων κρατών μελών (λεγόμενοι δικαιούχοι διπλής συντάξεως ή πολλαπλών συντάξεων) και των οποίων οι συντάξεις οφείλονται κατά τη νομοθεσία του πρώην κράτους απασχολήσεως (συντάξεις οφειλόμενες κατά την εθνική νομοθεσία), όταν στο κράτος κατοικίας προβλέπεται αντίστοιχη υψηλότερη παροχή η οποία όμως δεν συμβιβάζεται με άλλη παροχή που επέλεξε ο ενδιαφερόμενος έχοντας δικαίωμα επιλογής;

- 2) Έχει το άρθρο 78, παράγραφος 2, στοιχείο β', σημείο i, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 την έννοια ότι δεν χορηγούνται εκ μέρους του πρώην κράτους απασχολήσεως οικογενειακά επιδόματα στα ορφανά αποθανόντων μισθωτών ή μη μισθωτών που είχαν υπαχθεί στις νομοθεσίες πολλών κρατών μελών, για τα οποία (ορφανά) υπάρχει πλασματικό δικαίωμα συντάξεως ορφανών κατά τη νομοθεσία του πρώην κράτους απασχολήσεως (συντάξεις δυνητικώς οφειλόμενες κατά την εθνική νομοθεσία), όταν στο κράτος κατοικίας προβλέπεται αντίστοιχη υψηλότερη παροχή η οποία όμως δεν συμβιβάζεται με άλλη παροχή που επέλεξε ο ενδιαφερόμενος έχοντας δικαίωμα επιλογής;

- 3) Ισχύει το ίδιο και σε σχέση με παροχή υπαγόμενη στα άρθρα 77 και 78 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71, η οποία προβλέπεται μεν στο κράτος κατοικίας των τέκνων, δεν υφίσταται όμως δυνατότητα επιλογής ως προς αυτήν;

- (¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ L 149, σ. 2).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal de grande instance de Nanterre (Γαλλία) στις 12 Μαΐου 2010 — Société Tereos — Union de coopératives agricoles à capital variable κατά Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers

(Υπόθεση C-234/10)

(2010/C 221/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de grande instance de Nanterre

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Société Tereos — Union de coopératives agricoles à capital variable

Καθού: Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 1260/2001 ⁽¹⁾ την έννοια ότι, για τον υπολογισμό του μέσου όρου ζημίας, πρέπει να διαιρείται, για όλες τις κατηγορίες εξαγομένης ζάχαρης, το ποσό των πραγματικών δαπανών δια του ποσού των εξαχθεισών ποσοτήτων, είτε έχουν καταβληθεί επιστροφές είτε όχι για τις ποσότητες αυτές;
- 2) Είναι ο κανονισμός 1193/2009 ⁽²⁾ ανίσχυρος ως αντικείμενος στο άρθρο 15 του κανονισμού 1260/2001 του Συμβουλίου, καθόσον επιβάλλει εισφορά στην παραγωγή για τη ζάχαρη υπολογιζόμενη με βάση τον μέσο όρο ζημίας, για τον υπολογισμό του οποίου χρησιμοποιείται, όσον αφορά τη ζάχαρη που εξάγεται ως συστατικό μεταποιημένων προϊόντων, το γινόμενο του ποσού ανά μονάδα της επιστροφής στην εξαγωγή που αντιστοιχεί στα προϊόντα αυτά επί τις συνολικές εξαγόμενες ποσότητες, συμπεριλαμβανομένων των εξαγομένων ποσοτήτων για τις οποίες δεν έχει εισπραχθεί επιστροφή, και όχι το πηλίκον των όντως πραγματοποιηθεισών δαπανών δια του συνόλου των εξαχθεισών ποσοτήτων, ανεξαρτήτως του αν υπήρξε ή όχι επιστροφή;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1260/2001 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 2001, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ L 178, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1193/2009 της Επιτροπής, της 3ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με τη διόρθωση των κανονισμών (ΕΚ) 1762/2003, (ΕΚ) 1775/2004, (ΕΚ) 1686/2005, (ΕΚ) 164/2007 και τον καθορισμό των εισφορών στην παραγωγή στον τομέα της ζάχαρης για τις περιόδους εμπορίας 2002/03, 2003/04, 2004/05, 2005/06 (ΕΕ L 321, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Baden-Württemberg (Γερμανία) στις 14 Μαΐου 2010 — Cathy Schulz-Delzers, Pascal Schulz κατά Finanzamt Stuttgart III

(Υπόθεση C-240/10)

(2010/C 221/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Baden-Württemberg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Cathy Schulz-Delzers, Pascal Schulz

Καθού: Finanzamt Stuttgart III

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) α) Συμβιβάζεται το άρθρο 3 αρ. 64 του Einkommensteuergesetz, όπως τροποποιήθηκε και ίσχυε κατά τη διάρκεια των ετών 2005 και 2006, με την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων δυνάμει του άρθρου 45 υπό την έννοια της «ενοποιημένης εκδόσεως της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης» — ΣΛΕΕ — (= άρθρο 39 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας);
β) Περιέχει το άρθρο 3 αρ. 64 του Einkommenssteuergesetz, όπως τροποποιήθηκε και ίσχυε κατά τη διάρκεια των ετών 2005 και 2006, απαγορευμένη συγκεκριμένη δυσμενή διάκριση λόγω ιθαγένειας υπό την έννοια του άρθρου 18 της ΣΛΕΕ (= άρθρο 12);
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 1: συμβιβάζεται το άρθρο 3 αρ. 64 του Einkommenssteuergesetz, όπως τροποποιήθηκε και ίσχυε κατά τη διάρκεια των ετών 2005 και 2006, με την ελεύθερη κυκλοφορία των πολιτών της Ένωσης δυνάμει του άρθρου 21 ΣΛΕΕ (= άρθρο 18);

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg (Αυστρία) στις 17 Μαΐου 2010 — Harald Jung και Gerald Hellweger κατά Magistrat der Stadt Salzburg: έτερος διάδικος: Finanzamt Salzburg-Stadt

(Υπόθεση C-241/10)

(2010/C 221/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: Harald Jung και Gerald Hellweger

Εφεσίβλητο: Magistrat der Stadt Salzburg

Έτερος διάδικος: Finanzamt Salzburg-Stadt

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το Παράρτημα Χ του καταλόγου ο οποίος αναφέρεται στο άρθρο 24 της Πράξης Προσχώρησης της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (1), Επίσημη Εφημερίδα L 236 της 23.9.2003, σ. 846-848, την έννοια ότι διάθεση εργατικού δυναμικού από την Ουγγαρία στην Αυστρία δεν πρέπει να θεωρείται ως απόσπαση εργαζομένων και ότι οι εθνικοί περιορισμοί για την απασχόληση Ούγγρων εργαζομένων στην Αυστρία ισχύουν κατά τον ίδιο τρόπο και για Ούγγρους εργαζομένους που διατίθενται από ουγγρικές επιχειρήσεις στην Αυστρία (και απασχολούνται νομίμως στη χώρα αυτή);

(1) ΕΕ 2003, L 236, σ. 846.

Αναίρεση που άσκησε στις 18 Μαΐου 2010 η Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 2 Μαρτίου 2010 στην υπόθεση T-70/05, Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Ασφάλειας της Ναυσιπλοΐας (EMSA)

(Υπόθεση C-252/10 P)

(2010/C 221/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (εκπρόσωποι: Ν. Κορογιαννάκης, Μ. Δερμιτζάκης, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Ασφάλειας της Ναυσιπλοΐας (EMSA)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου·

— να ακυρώσει την απόφαση του EMSA περί απορρίψεως της προσφοράς που υπέβαλε η ανααιρεσείουσα στο πλαίσιο της διαδικασίας προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών EMSA C-1/01/04 σχετικά με σύμβαση τιτλοφορούμενη «Επικύρωση

και περαιτέρω ανάπτυξη του δικτύου SafeSeaNet», και αναθέσει ως αντικείμενο της εν λόγω συμβάσεως σε άλλον προσφέροντα·

— να υποχρεώσει τον EMSA να καταβάλει τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η ανααιρεσείουσα σε σχέση με την πρωτοβάθμια δίκη, ακόμη κι αν η υπό κρίση αναίρεση απορριφθεί, καθώς και τα αφορώντα την κατ' αναίρεση δίκη σε περίπτωση που γίνει δεκτή η υπό κρίση αναίρεση.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ανατραπεί για τους ακόλουθους λόγους:

Πρώτον, η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα, προβαίνοντας σε εσφαλμένη ερμηνεία του δημοσιονομικού κανονισμού (1), των κανόνων εφαρμογής και της οδηγίας 92/50 (2), ειδικότερα δε του άρθρου 97 του δημοσιονομικού κανονισμού, του άρθρου 138 των κανόνων εφαρμογής και του άρθρου 17, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/50.

Δεύτερον, η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα κρίνοντας, με τη σκέψη 178 της αποφάσεώς του, ότι, δεδομένου ότι η Ευρωπαϊκή Δυναμική είχε άριστη γνώση της συγγραφής υποχρεώσεων, ήταν ικανή να συναγάγει τα σχετικά πλεονεκτήματα της προκριθείσας προσφοράς. Το Γενικό Δικαστήριο προφανώς δέχεται σιωπηρώς ότι τα στοιχεία που παρέσχε η αναθέτουσα αρχή ήταν περιορισμένα. Εντούτοις, αντί να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο προβαίνει σε νέα και απολύτως εσφαλμένη ερμηνεία της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, καθόσον συνδέει την υποχρέωση αυτή με τις προσωπικές ικανότητες του αποδέκτη της εν λόγω αποφάσεως. Επιπροσθέτως, η βάση επί της οποίας στηρίχθηκε το Γενικό Δικαστήριο είναι εσφαλμένη, καθόσον η ανααιρεσείουσα δεν ήταν σε θέση (και αδυνατεί μέχρι σήμερα) να αντιληφθεί τα (τυχόν) σχετικά πλεονεκτήματα της προκριθείσας προσφοράς, ειδικότερα για τον λόγο ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολογεί επαρκώς την απόφασή του ώστε να τα προσδιορίσει με σαφήνεια.

Τρίτον, η ανααιρεσείουσα φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο προφανώς υπέπεσε σε νομικό σφάλμα κρίνοντας, όσον αφορά τον ισχυρισμό περί προδήλου πλάνης εκτιμήσεως, ότι η ανααιρεσείουσα περιορίστηκε σε γενικούς ισχυρισμούς και, ως εκ τούτου, δεν απέδειξε αν και με ποιον τρόπο τα υποτιθέμενα σφάλματα επηρέασαν το τελικό αποτέλεσμα της αξιολογήσεως των προσφορών. Το Γενικό Δικαστήριο προφανώς αντιφάσκει απορρίπτοντας τον ισχυρισμό περί ανεπαρκούς αιτιολογίας, ενώ ταυτοχρόνως απαιτεί από την Ευρωπαϊκή Δυναμική να αποδείξει «λεπτομερώς» πώς τα υποτιθέμενα σφάλματα αντανακλώνται στην έκθεση αξιολογήσεως της επιτροπής.

(1) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του Δημοσιονομικού Κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1).

(2) Οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Ισπανία) στις 25 Μαΐου 2010 — David Barcenilla Fernández κατά Gerardo García, S.L.

(Υπόθεση C-256/10)

(2010/C 221/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: David Barcenilla Fernández

Καθού: Gerardo García, S.L.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 3, 5, παράγραφος 2, 6 και 7 της οδηγίας 2003/10/EK ⁽¹⁾ την έννοια ότι επιχείρηση στην οποία το επίπεδο της ημερήσιας εκθέσεως των εργαζομένων στον θόρυβο είναι άνω των 85 dB (μέτρηση στην οποία δεν συνυπολογίζονται τα αποτελέσματα των μέσων προστασίας της ακοής), πληροί τις υποχρεώσεις λήψεως προληπτικών μέτρων που θέτει η εν λόγω οδηγία σε σχέση με τις πραγματικές συνθήκες εργασίας παρέχοντας στους εν λόγω εργαζομένους μέσα προστασίας της ακοής ώστε, με τη μείωση του επιπέδου του θορύβου που επιτυγχάνεται με τα μέσα αυτά, η ημερήσια έκθεση στον θόρυβο των εν λόγω εργαζομένων να μειώνεται κάτω των 80 dB;
- 2) Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/10/EK την έννοια ότι το «πρόγραμμα το οποίο συνίσταται σε τεχνικά ή/και οργανωτικά μέτρα» που πρέπει να εφαρμόσει επιχείρηση στην οποία το επίπεδο της ημερήσιας εκθέσεως των εργαζομένων στον θόρυβο είναι άνω των 85 dB (μέτρηση στην οποία δεν συνυπολογίζονται τα αποτελέσματα των μέσων προστασίας της ακοής), αποσκοπεί στη μείωση του επιπέδου της εκθέσεως στον θόρυβο κάτω των 85 dB;
- 3) Αν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι αρνητική, έχει η οδηγία 2003/10/EK την έννοια ότι απαγορεύει εθνικό κανόνα ή εθνική νομική πρακτική που απαλλάσσει την επιχείρηση από την καταβολή επιδόματος, το οποίο οφείλει κατ' αρχήν να καταβάλει στους εργαζομένους, οι οποίοι εκτίθενται ημερησίως σε επίπεδα θορύβου άνω των 85 dB, εφόσον τους παρέχει μέσα

προστασίας της ακοής, τα οποία έχουν ως αποτέλεσμα τη μείωση του θορύβου ώστε η ημερήσια έκθεσή τους στον θόρυβο να παραμένει κάτω των 80 dB;

⁽¹⁾ Οδηγία 2003/10/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 2003, περί των ελάχιστων προδιαγραφών υγείας και ασφάλειας για την έκθεση των εργαζομένων σε κινδύνους προερχόμενους από φυσικούς παράγοντες (θόρυβος) (δέκατη έβδομη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/EOK) (ΕΕ L 42, σ. 38).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Dâmbovița (Ρουμανία) στις 25 Μαΐου 2010 — Nicușor Grigore κατά Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică București

(Υπόθεση C-258/10)

(2010/C 221/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Dâmbovița

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Nicușor Grigore

Εναγομένη: Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică București

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Η χρονική περίοδος κατά την οποία ο εργαζόμενος επί 8 ώρες ημερησίως δασοφύλακας υποχρεούται να μεριμνά για τη φύλαξη μιας δασικής ζώνης επί 24ώρου βάσεως δεν αποτελεί «χρόνο εργασίας» κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 1, της οδηγίας 2003/88/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [της 4ης Νοεμβρίου 2003] ⁽¹⁾, καθόσον ως «χρόνος εργασίας» κατά το εν λόγω άρθρο νοείται κάθε περίοδος κατά τη διάρκεια της οποίας ο εργαζόμενος ευρίσκεται στον τόπο εργασίας του, στη διάθεση του εργοδότη και ασκεί τη δραστηριότητα ή τα καθήκοντά του. Ως χρόνος εργασίας πρέπει να λογίζεται μόνον ο πραγματικός χρόνος ασκήσεως της συνιστάμενης στη φύλαξη δραστηριότητας πέραν του κανονικού ωραρίου εργασίας, εφόσον τούτο επιβάλλεται στο πλαίσιο της ασκήσεως της εν λόγω δραστηριότητας.
- 2) Η απάντηση επί του ερωτήματος Ι δεν διαφέρει σε περίπτωση κατά την οποία ο δασοφύλακας κατοικεί σε υπηρεσιακό κατάλυμα ευρισκόμενο εντός της τελούσας υπό τη διαχείρισή του δασικής ζώνης.

- 3) Δεν παραβιάζονται οι διατάξεις του άρθρου 6 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ με την επιβολή παρόμοιας υποχρέωσης διασφάλισης του έργου της φυλάξεως.
- 4) Παρέλκει η απάντηση επί του ερωτήματος αυτού δοθέντος ότι αφορά κατάσταση επί της οποίας δόθηκε καταφατική απάντηση με το πρώτο ερώτημα.
- 5) Ο χρόνος στο πλαίσιο του οποίου ο δασοφύλακας ευθύνεται για τη φύλαξη του τελούντος υπό τη διαχείρισή του δάσους αποτελεί μία από τις παραμέτρους οι οποίες χαρακτηρίζουν την άσκηση τέτοιων καθηκόντων στο μέτρο κατά το οποίο ο δασοφύλακας, υπογράφοντας το έγγραφο της περιγραφής των καθηκόντων της θέσεως και το πρακτικό της παραδόσεως/παραλαβής της δασικής ζώνης, συνήνεσε στην υποχρέωσή του να μεριμνά για τη φύλαξη της ζώνης και για την ανάληψη της διαχειρίσεώς της.

(¹) ΕΕ L 299, σ. 9.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Ισπανία) στις 25 Μαΐου 2010 — Pedro Antonio Macedo Lozano κατά Gerardo García S.L.

(Υπόθεση C-261/10)

(2010/C 221/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Pedro Antonio Macedo Lozano

Καθού: Gerardo García S.L.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 3, 5, παράγραφος 2, 6 και 7 της οδηγίας 2003/10/ΕΚ (¹) την έννοια ότι επιχείρηση στην οποία το επίπεδο της ημερήσιας εκθέσεως των εργαζομένων στον θόρυβο είναι άνω των 85 db (μέτρηση στην οποία δεν συνυπολογίζονται τα αποτελέσματα των μέσων προστασίας της ακοής), πληροί τις υποχρεώσεις λήψεως προληπτικών μέτρων που θέτει η εν

λόγω οδηγία σε σχέση με τις πραγματικές συνθήκες εργασίας παρέχοντας στους εν λόγω εργαζομένους μέσα προστασίας της ακοής ώστε, με τη μείωση του επιπέδου του θορύβου που επιτυγχάνεται με τα μέσα αυτά, η ημερήσια έκθεση στον θόρυβο των εν λόγω εργαζομένων να μειώνεται κάτω των 80 db;

- 2) Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/10/ΕΚ την έννοια ότι το «πρόγραμμα το οποίο συνίσταται σε τεχνικά ή/και οργανωτικά μέτρα» που πρέπει να εφαρμόσει επιχείρηση στην οποία το επίπεδο της ημερήσιας εκθέσεως των εργαζομένων στον θόρυβο είναι άνω των 85 db (μέτρηση στην οποία δεν συνυπολογίζονται τα αποτελέσματα των μέσων προστασίας της ακοής), αποσκοπεί στη μείωση του επιπέδου της εκθέσεως στον θόρυβο κάτω των 85 db;

- 3) Αν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι αρνητική, έχει η οδηγία 2003/10/ΕΚ την έννοια ότι απαγορεύει εθνικό κανόνα ή εθνική νομική πρακτική που απαλλάσσει την επιχείρηση από την καταβολή επιδόματος, το οποίο οφείλει κατ' αρχήν να καταβάλει στους εργαζομένους, οι οποίοι εκτίθενται ημερησίως σε επίπεδα θορύβου άνω των 85 db, εφόσον τους παρέχει μέσα προστασίας της ακοής, τα οποία έχουν ως αποτέλεσμα τη μείωση του θορύβου ώστε η ημερήσια έκθεσή τους στον θόρυβο να παραμένει κάτω των 80 db;

(¹) Οδηγία 2003/10/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 2003, περί των ελάχιστων προδιαγραφών υγείας και ασφάλειας για την έκθεση των εργαζομένων σε κινδύνους προερχόμενους από φυσικούς παράγοντες (θόρυβος) (Δέκατη έβδομη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ) (ΕΕ L 42, σ. 38).

Προσφυγή της 28ης Μαΐου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-265/10)

(2010/C 221/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Olivier και M. van Beek)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας όλες τις αναγκαίες νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις για την εφαρμογή των κυρώσεων για παραβάσεις του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ, ή τουλάχιστον μη ανακοινώνοντας τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από το άρθρο 126 του κανονισμού 1907/2006·

— να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Δεδομένου ότι το Βασίλειο του Βελγίου δεν θέσπισε όλα τα μέτρα για την εφαρμογή των κυρώσεων για παραβάσεις του κανονισμού REACH, τα οποία έπρεπε να τεθούν σε ισχύ το αργότερο την 1η Δεκεμβρίου 2008, ή εν πάση περιπτώσει δεν τα ανακοίνωσε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η τελευταία συνάγει ότι το Βασίλειο του Βελγίου δεν τήρησε τις υποχρεώσεις που έχει από τις διατάξεις του άρθρου 126 του κανονισμού αυτού.

⁽¹⁾ ΕΕ L 396, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal de première instance de Namur (Βέλγιο) στις 28 Μαΐου 2010 — André Rossius κατά Βελγικού Δημοσίου — SPF Finances

(Υπόθεση C-267/10)

(2010/C 221/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de première instance de Namur

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: André Rossius

Καθού: Βελγικό Δημόσιο — SPF Finances (Υπουργείο Οικονομικών)

Παραμβαίνον: Βελγικό Δημόσιο — SPF Défense (Υπουργείο Εθνικής Άμυνας)

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Οι ακόλουθες διατάξεις του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

1. Το άρθρο 6 της Συνθήκης της Λισσαβώνας της 13ης Δεκεμβρίου 2007 για την τροποποίηση της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία υπογράφηκε στο Μάαστριχτ στις 7 Φεβρουαρίου 1992 και τέθηκε σε ισχύ από την 1η Δεκεμβρίου 2009, κατά το οποίο: «Η Ένωση αναγνωρίζει τα δικαιώματα, τις ελευθερίες και τις αρχές που περιέχονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 7ης Δεκεμβρίου 2000, όπως προσαρμόστηκε στις 22 Δεκεμβρίου 2007, στο Στρασβούργο, ο οποίος έχει το ίδιο νομικό κύρος με τις Συνθήκες. [...]»,

2. Το άρθρο 35 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁽¹⁾, κατά το οποίο «Κάθε πρόσωπο δικαιούται να έχει πρόσβαση στην πρόληψη σε θέματα υγείας και να απολαύει ιατρικής περίθαλψης [...]. Κατά τον καθορισμό και την εφαρμογή όλων των πολιτικών και δράσεων της Ένωσης, εξασφαλίζεται υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας του ανθρώπου»,

ερμηνευόμενες σύμφωνα με τις βασικές αρχές που αποτελούν το θεμέλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως μνημονεύονται στο Προίμιο της Συνθήκης της Λισσαβώνας,

αποκλείουν να επιτρέψει κράτος μέλος, εν προκειμένω το Βέλγιο, την εντός του εδάφους του εξακολούθηση της παρασκευής, εισαγωγής, προώθησής και πωλήσεως επεξεργασμένων καπνών για κάπνισμα, όταν το ίδιο αυτό κράτος αναγνωρίζει επίσημα ότι τα προϊόντα αυτά βλάπτουν σοβαρά την υγεία αυτών που τα χρησιμοποιούν και ότι αποτελούν την αιτία πολλών σοβαρών ασθενειών και πολλών προώρων θανάτων, ώστε λογικώς να έπρεπε να επιβληθεί η απαγόρευσή τους;

2) Οι ακόλουθες διατάξεις του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

1. Το άρθρο 6 της Συνθήκης της Λισσαβώνας της 13ης Δεκεμβρίου 2007 για την τροποποίηση της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία υπογράφηκε στο Μάαστριχτ στις 7 Φεβρουαρίου 1992 και τέθηκε σε ισχύ από την 1η Δεκεμβρίου 2009, κατά το οποίο: «Η Ένωση αναγνωρίζει τα δικαιώματα, τις ελευθερίες και τις αρχές που περιέχονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 7ης Δεκεμβρίου 2000, όπως προσαρμόστηκε στις 22 Δεκεμβρίου 2007, στο Στρασβούργο, ο οποίος έχει το ίδιο νομικό κύρος με τις Συνθήκες. [...]»,

2. Και το άρθρο 35 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά το οποίο «Κάθε πρόσωπο δικαιούται να έχει πρόσβαση στην πρόληψη σε θέματα υγείας και να απολαύει ιατρικής περίθαλψης [...], Κατά τον καθορισμό και την εφαρμογή όλων των πολιτικών και δράσεων της Ένωσης, εξασφαλίζεται υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας του ανθρώπου»,

ερμηνευόμενες σύμφωνα με τις βασικές αρχές που αποτελούν το θεμέλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως μνημονεύονται στο Προοίμιο της Συνθήκης της Λισσαβώνας,

αντιτίθενται στο ότι οι ακόλουθες διατάξεις του βελγικού δικαίου:

ο γενικός νόμος περί τελωνείων και ειδικών φόρων κατανάλωσης που υιοθετήθηκε υπό κωδικοποιημένη μορφή με το βασιλικό διάταγμα της 18ης Ιουλίου 1977 (Moniteur belge της 21ης Σεπτεμβρίου 1977) και κυρώθηκε με το άρθρο 1 του νόμου της 6ης Ιουλίου 1978, (Moniteur belge της 12ης Αυγούστου 1978),

ο νόμος της 10ης Ιουνίου 1997 περί του γενικού καθεστώτος σχετικά με την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης (Moniteur belge της 1ης Αυγούστου 1997),

ο νόμος της 3ης Απριλίου 1997 περί φορολογήσεως των επεξεργασμένων καπνών (Moniteur belge της 1ης Αυγούστου 1997), που τροποποιήθηκε με το νόμο της 26ης Νοεμβρίου 2006 (Moniteur belge της 8ης Δεκεμβρίου 2006),

επιτρέπουν στο βελγικό κράτος να επιβάλλει ειδικό φόρο κατανάλωσης στα επεξεργασμένα καπνά που προορίζονται για κάπνισμα, μολονότι:

αφενός, το εν λόγω κράτος αναγνωρίζει επίσημα ότι τα προϊόντα αυτά προκαλούν σοβαρές βλάβες στην υγεία αυτών που τα χρησιμοποιούν και ότι αποτελούν την αιτία πολλών σοβαρών ασθενειών και πολλών προώρων θανάτων, ώστε λογικώς να έπρεπε να επιβληθεί η απαγόρευση της κυκλοφορίας τους,

αφετέρου, υπονομεύει το ίδιο, ενεργώντας με τον τρόπο αυτό, την υιοθέτηση μέτρων ικανών να οδηγήσουν αποτελεσματικά στην απαγόρευση της κυκλοφορίας των εν λόγω προϊόντων, προκρίνοντας την αποκόμιση φορολογικών εσόδων έναντι της ουσιαστικής αποθάρρυνσης του καπνίσματος;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal de première instance de Namur (Βέλγιο) στις 28 Μαΐου 2010 — Marc Collard κατά Βελγικού Δημοσίου — SPF Finances

(Υπόθεση C-268/10)

(2010/C 221/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de première instance de Namur

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Marc Collard

Καθού: Βελγικό Δημόσιο — SPF Finances (Υπουργείο Οικονομικών)

Παραμβαίνουν: Βελγικό Δημόσιο — SPF Défense (Υπουργείο Εθνικής Άμυνας)

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Οι ακόλουθες διατάξεις του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

1. Το άρθρο 6 της Συνθήκης της Λισσαβώνας της 13ης Δεκεμβρίου 2007 για την τροποποίηση της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία υπογράφηκε στο Μάαστριχτ στις 7 Φεβρουαρίου 1992 και τέθηκε σε ισχύ από την 1η Δεκεμβρίου 2009, κατά το οποίο: «Η Ένωση αναγνωρίζει τα δικαιώματα, τις ελευθερίες και τις αρχές που περιέχονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 7ης Δεκεμβρίου 2000, όπως προσαρμόστηκε στις 22 Δεκεμβρίου 2007, στο Στρασβούργο, ο οποίος έχει το ίδιο νομικό κύρος με τις Συνθήκες. [...]»,

2. το άρθρο 35 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁽¹⁾, κατά το οποίο «Κάθε πρόσωπο δικαιούται να έχει πρόσβαση στην πρόληψη σε θέματα υγείας και να απολαύει ιατρικής περίθαλψης [...]. Κατά τον καθορισμό και την εφαρμογή όλων των πολιτικών και δράσεων της Ένωσης, εξασφαλίζεται υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας του ανθρώπου»,

(¹) ΕΕ 2000, C 364, σ. 1.

ερμηνευόμενες σύμφωνα με τις βασικές αρχές που αποτελούν το θεμέλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως μνημονεύονται στο Προοίμιο της Συνθήκης της Λισσαβώνας,

αποκλείουν να επιτρέψει κράτος μέλος, εν προκειμένω το Βέλγιο, την εντός του εδάφους του εξακολούθηση της παρασκευής, εισαγωγής, προωθήσεως και πωλήσεως επεξεργασμένων καπνών για κάπνισμα, όταν το ίδιο αυτό κράτος αναγνωρίζει επίσημα ότι τα προϊόντα αυτά βλάπτουν σοβαρά την υγεία αυτών που τα χρησιμοποιούν και ότι αποτελούν την αιτία πολλών σοβαρών ασθενειών και πολλών προώρων θανάτων, ώστε λογικώς να έπρεπε να επιβληθεί η απαγόρευση τους;

2) Οι ακόλουθες διατάξεις του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

1. Το άρθρο 6 της Συνθήκης της Λισσαβώνας της 13ης Δεκεμβρίου 2007 για την τροποποίηση της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία υπογράφηκε στο Μάαστριχτ στις 7 Φεβρουαρίου 1992 και τέθηκε σε ισχύ από την 1η Δεκεμβρίου 2009, κατά το οποίο: «Η Ένωση αναγνωρίζει τα δικαιώματα, τις ελευθερίες και τις αρχές που περιέχονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 7ης Δεκεμβρίου 2000, όπως προσαρμόστηκε στις 22 Δεκεμβρίου 2007, στο Στρασβούργο, ο οποίος έχει το ίδιο νομικό κύρος με τις Συνθήκες. (...)»,

2. και το άρθρο 35 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά το οποίο «Κάθε πρόσωπο δικαιούται να έχει πρόσβαση στην πρόληψη σε θέματα υγείας και να απολαύει ιατρικής περίθαλψης [...]. Κατά τον καθορισμό και την εφαρμογή όλων των πολιτικών και δράσεων της Ένωσης, εξασφαλίζεται υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας του ανθρώπου»,

ερμηνευόμενες σύμφωνα με τις βασικές αρχές που αποτελούν το θεμέλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως μνημονεύονται στο Προίμιο της Συνθήκης της Λισσαβώνας,

αντιτίθενται στο ότι οι ακόλουθες διατάξεις του βελγικού δικαίου:

ο γενικός νόμος περί τελωνείων και ειδικών φόρων κατανάλωσης που υιοθετήθηκε υπό κωδικοποιημένη μορφή με το βασιλικό διάταγμα της 18ης Ιουλίου 1977 (Moniteur belge της 21ης Σεπτεμβρίου 1977) και κυρώθηκε με το άρθρο 1 του νόμου της 6ης Ιουλίου 1978, (Moniteur belge της 12ης Αυγούστου 1978),

ο νόμος της 10ης Ιουνίου 1997 περί του γενικού καθεστώτος σχετικά με την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης (Moniteur belge της 1ης Αυγούστου 1997),

ο νόμος της 3ης Απριλίου 1997 περί φορολογήσεως των επεξεργασμένων καπνών (Moniteur belge της 1ης Αυγούστου 1997), που τροποποιήθηκε με το νόμο της 26ης Νοεμβρίου 2006 (Moniteur belge της 8ης Δεκεμβρίου 2006),

επιτρέπουν στο βελγικό κράτος να επιβάλλει ειδικό φόρο κατανάλωσης στα επεξεργασμένα καπνά που προορίζονται για κάπνισμα, μολονότι:

αφενός, το εν λόγω κράτος αναγνωρίζει επίσημα ότι τα προϊόντα αυτά προκαλούν σοβαρές βλάβες στην υγεία αυτών που τα χρησιμοποιούν και ότι αποτελούν την αιτία πολλών σοβαρών ασθενειών και πολλών προώρων θανάτων, ώστε λογικώς να έπρεπε να επιβληθεί η απαγόρευση της κυκλοφορίας τους,

αφετέρου, υπονομεύει το ίδιο, ενεργώντας με τον τρόπο αυτό, την υιοθέτηση μέτρων ικανών να οδηγήσουν αποτελεσματικά στην απαγόρευση της κυκλοφορίας των εν λόγω προϊόντων, προκρίνοντας την αποκόμιση φορολογικών εσόδων έναντι της ουσιαστικής αποθάρρυνσης του καπνίσματος;

(¹) ΕΕ 2000, C 364, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal administratif de Montreuil (Γαλλία) στις 28 Μαΐου 2010 — Société Accor Services France κατά Le Chèque Déjeuner CCR, Etablissement Public de Santé de Ville-Evrard

(Υπόθεση C-269/10)

(2010/C 221/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal administratif de Montreuil

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Société Accor Services France

Καθών: Le Chèque Déjeuner CCR, Etablissement Public de Santé de Ville-Evrard

Προδικαστικό ερώτημα

Συμβιβάζονται οι διατάξεις του άρθρου 53 του κώδικα δημοσίων συμβάσεων προς τις διατάξεις της οδηγίας 2004/18/EK, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών συνάψεως δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών⁽¹⁾, και τις διατάξεις της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση;

(¹) Οδηγία 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύνταξης δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 31 Μαΐου 2010 — Lotta Gistö

(Υπόθεση C-270/10)

(2010/C 221/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Lotta Gistö

Έτερος διάδικος μετέχων στη διαδικασία: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 14 του πρωτοκόλλου περί προνομίων και ασυλιών, στην αφορώσα τη Lotta Gistö υπόθεση, υπό την έννοια ότι, δυνάμει των διατάξεων του πρωτοκόλλου, η φορολογική κατοικία της ενδιαφερομένης εξακολουθούσε να είναι η Φινλανδία το 2007, ή πρέπει να ερμηνευθεί το πρωτόκολλο υπό την έννοια ότι, παρά ταύτα, εν προκειμένω, οι διατάξεις της εσωτερικής νομοθεσίας του κράτους μέλους είναι αυτές οι οποίες καθορίζουν, σε τελική ανάλυση, την υπαγωγή στο καθεστώς της γενικής φορολογικής υποχρεώσεως εντός κάθε κράτους μέλους, εν προκειμένω εντός της Φινλανδίας;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης (Ελλάδα) στις 31 Μαΐου 2010 — Σουζάνα Βερκίζη-Νικολακάκη κατά Ανωτάτου Συμβουλίου επιλογής προσωπικού (Α.Σ.Ε.Π) και Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

(Υπόθεση C-272/10)

(2010/C 221/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Σουζάνα Βερκίζη-Νικολακάκη

Καθών: Ανωτάτου Συμβουλίου επιλογής προσωπικού (Α.Σ.Ε.Π) και Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Συνάδει με τον κατά το άρθρο 139, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ σκοπό κατά την κατά το άρθρο 249, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ, πρακτική αποτελεσματικότητα της οδηγίας 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28^{ης} Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 11 του π. δ. 164/2004 με την οποία προβλέπεται ότι για τη διαπίστωση της συνδρομής των προϋποθέσεων μετατροπής των συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου ο εργαζόμενος υποβάλλει, εντός αποκλειστικής προθεσμίας δύο (2) μηνών από την έναρξη της ισχύος του παρόντος, αίτηση προς τον οικείο φορέα, στην οποία αναφέρει τα στοιχεία από τα οποία προκύπτει η συνδρομή των προϋποθέσεων αυτών, ενόψει του ότι ο αποκλειστικός χαρακτήρας της προθεσμίας έχει ως συνέπεια να χάσει ο εργαζόμενος το δικαίωμα μετατροπής των συμβάσεων εάν δεν υποβάλει την αίτηση ενός της δίμηνης προθεσμίας;

2) Εν όψει του κατά το άρθρο 139, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ σκοπού της οδηγίας 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28^{ης} Ιουνίου 1999 είναι επαρκής η δίμηνη προθεσμία προς εξυπηρέτηση του αριθμού των υπαγόμενων στις διατάξεις του άρθρου 11 του π.δ. 164/2004 εργαζομένων προς εκπλήρωση της κατά το άρθρο 249, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ, πρακτικής αποτελεσματικότητας των σκοπών της εν λόγω της οδηγίας με μόνη τη δημοσιοποίηση των διατάξεων του άρθρου 11 του π.δ. 164/2004 στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως;

3) Η παράλειψη της παρατάσεως της δέσμνης προθεσμίας συνιστά υποβάθμιση του γενικού επιπέδου προστασίας των εργαζόμενων σε σύγκριση με τις παρατάσεις αντίστοιχων προθεσμιών που χορηγήθηκαν με τις προγενέστερες του π.δ. 164/2004 όμοιες νομοθετικές ρυθμίσεις κατά παράβαση της ρήτηρας 8, σημείο 3 οδηγίας 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28^{ης} Ιουνίου 1999.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Ισπανία) την 1η Ιουνίου 2010 — David Montoya Medina κατά Fondo de Garantía Salarial και Universidad de Alicante

(Υπόθεση C-273/10)

(2010/C 221/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: David Montoya Medina

Εναγόμενοι: Fondo de Garantía Salarial και Universidad de Alicante.

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στην αρχή της μη διακρίσεως την οποία καθιερώνει η ρήτρα 4 της οδηγίας 99/70/EK ⁽¹⁾, της 28ης Ιουνίου 1999, ρύθμιση όπως αυτή που περιέχει το διάταγμα 174/2002 της Κυβερνήσεως της Αυτόνομης Κοινότητας της Βαλένθια, της 15ης Οκτωβρίου 2002, sobre Régimen y Retribuciones del Personal Docente e Investigador Contratado Laboral de las Universidades Públicas Valencianas y sobre Retribuciones Adicionales del Profesorado Universitario [σχετικά με το καθεστώς και τις αποδοχές του απασχολούμενου με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού των δημοσίων πανεπιστημίων της Αυτόνομης Κοινότητας της Βαλένθια και σχετικά με τις πρόσθετες αποδοχές του σώματος των καθηγητών πανεπιστημίου], καθόσον δεν χορηγεί στους profesores ayudantes doctores [πανεπιστημιακούς καθηγητές με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου] τη δυνατότητα να λαμβάνουν επίδομα αρχαιότητας όπως το επίδομα τριετίας, ενώ το επίδομα αυτό χορηγείται στους profesores contratados doctores [πανεπιστημιακούς καθηγητές με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου];

⁽¹⁾ Σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP
ΕΕ L 175, σ. 43.

Προσφυγή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατά της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας που ασκήθηκε την 1η Ιουνίου 2010

(Υπόθεση C-274/10)

(2010/C 221/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και B. D. Simon)

Καθής: Δημοκρατία της Ουγγαρίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Ουγγαρίας, υποχρεώνοντας τους φορολογούμενους, στη φορολογική δήλωση των οποίων υπάρχει «διαφορά» κατά την έννοια του άρθρου 183 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾, κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης φορολογικής περιόδου, να μεταφέρουν τη διαφορά αυτή πλήρως ή μερικώς στην επόμενη φορολογική περίοδο, όταν οι φορολογούμενοι δεν έχουν καταβάλει πλήρως τον φόρο για την αντίστοιχη αγορά στον προμηθευτή τους, και, λόγω της υποχρεώσεως αυτής, ορισμένοι φορολογούμενοι, στη φορολογική δήλωση των οποίων εμφανίζεται συστηματικώς «διαφορά», υποχρεούνται να μεταφέρουν πλέον της μίας φορές τη διαφορά αυτή στην επόμενη φορολογική περίοδο, δεν τήρησε τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·

— να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Ουγγαρίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή έχει ως αντικείμενο ουγγρική φορολογική ρύθμιση κατά την οποία, στο τέλος της φορολογικής περιόδου, οι φορολογούμενοι μπορούν να ζητήσουν την επιστροφή της διαφοράς του φόρου προστιθέμενης αξίας (στο εξής: ΦΠΑ) μόνον καθόσον η εν λόγω διαφορά υπερβαίνει τον ΦΠΑ επί των αγορών για τις οποίες δεν έχουν ακόμα καταβάλει τον φόρο. Επομένως, από την επίδικη ουγγρική ρύθμιση προκύπτει ότι δεν είναι δυνατόν να ζητηθεί η επιστροφή που αφορά το μέρος της διαφοράς που αντιστοιχεί στο ποσό του ΦΠΑ επί των αγορών που δεν έχουν ακόμα πληρωθεί και ο φορολογούμενος πρέπει να μεταφέρει το εν λόγω ποσό στην επόμενη φορολογική περίοδο. Όταν το ποσό της διαφοράς του ΦΠΑ που δηλώνεται στο τέλος της φορολογικής περιόδου είναι χαμηλότερο ή ίσο με το ποσό του ΦΠΑ που βαρύνει τις αγορές που δεν έχουν πληρωθεί, ο φορολογούμενος πρέπει να μεταφέρει το σύνολο της διαφοράς του ΦΠΑ στην επόμενη φορολογική περίοδο. Η ίδια διαδικασία ακολουθείται στο τέλος της επόμενης φορολογικής περιόδου: η ρύθμιση δεν θέτει κανένα χρονικό όριο για τη διαδικασία αυτή, οπότε, είναι δυνατόν ο φορολογούμενος να υποχρεούται να μεταφέρει αενάως τη διαφορά του ΦΠΑ.

Η Επιτροπή δεν αμφισβητεί ότι το άρθρο 183 της οδηγίας 2006/112 (στο εξής: οδηγία) αφήνει στα κράτη μέλη την επιλογή μεταξύ της μεταφοράς ή της επιστροφής της διαφοράς του ΦΠΑ. Τα κράτη μέλη δύνανται να ασκήσουν την εξουσία αυτή μόνον τηρώντας τις αρχές του συνόλου του συστήματος του ΦΠΑ και, ειδικότερα, την αρχή της φορολογικής ουδετερότητας. Δεδομένου ότι το άρθρο 183 της οδηγίας, το οποίο επιτρέπει στα κράτη μέλη να μεταφέρουν άπαξ τη διαφορά του ΦΠΑ στην επόμενη φορολογική περίοδο, αποτελεί διάταξη εμποδίζουσα το πλήρες αποτέλεσμα της αρχής της φορολογικής ουδετερότητας, πρέπει να ερμηνευθεί συσταλτικώς και δεν μπορεί να χρησιμεύσει ως βάση για τη θέσπιση εθνικών κανόνων αντίθετων προς την αρχή της φορολογικής ουδετερότητας ή τον σκοπό του μηχανισμού των εκπτώσεων.

Από την άποψη της αρχής της φορολογικής ουδετερότητας, ο μηχανισμός των εκπτώσεων αποσκοπεί στην πλήρη απαλλαγή του επιχειρηματία από την επιβάρυνση του οφειλομένου ή καταβληθέντος ΦΠΑ στο πλαίσιο όλων των οικονομικών του δραστηριοτήτων. Η αρχή αυτή απαγορεύει στα κράτη μέλη να εξαρτούν την επιστροφή της διαφοράς του ΦΠΑ από προϋποθέσεις που συνεπάγονται επιβάρυνση του φορολογούμενου και επιδρούν στην οικονομική και ταμειακή του κατάσταση, καθώς και στις εμπορικές αποφάσεις του. Ωστόσο, η μη επιστροφή της διαφοράς του ΦΠΑ, την οποία προβλέπει η επίδικη ουγγρική ρύθμιση παράγει τα αρνητικά αυτά αποτελέσματα για τον φορολογούμενο για δύο λόγους.

Αφενός, διότι η διαφορά του ΦΠΑ που μπορεί να εκπέσει σε σχέση με το ποσό του οφειλομένου ΦΠΑ πρέπει να θεωρηθεί ως πίστωση υπέρ του φορολογούμενου, οπότε η καθυστέρηση πληρωμής της πιστώσεως αυτής μειώνει τις δυνατότητες κέρδους και τη ρευστότητα του φορολογούμενου πιστωτή και, επομένως, αυξάνει τον εμπορικό του κίνδυνο. Ο φορολογούμενος πρέπει να καταβάλει τον ΦΠΑ που αντιστοιχεί στις παραδόσεις αγαθών και την παροχή υπηρεσιών που πραγματοποιήσει, ακόμη και αν δεν του έχουν πληρωθεί, ενώ μπορεί να ανακτήσει τον ΦΠΑ για τις παραδόσεις αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών που έχει λάβει, μόνον εάν τις έχει πράγματι πληρώσει.

Αφετέρου, η μη επιστροφή της διαφοράς του ΦΠΑ δεν αποτελεί επιβάρυνση μόνον για τον φορολογούμενο που ζητεί την επιστροφή, αλλά και για το έτερο μέρος της φορολογούμενης πράξης, ήτοι για τον πωλητή. Συγκεκριμένα, μειώνοντας τη ρευστότητα του αγοραστή, αυξάνεται συγχρόνως ο κίνδυνος να μην μπορεί ο πωλητής, ή τουλάχιστον να μπορεί μόνον με σημαντική καθυστέρηση, να λάβει την οφειλόμενη αντιπαροχή για τα παραδοθέντα αγαθά ή τις παρασχεθείσες υπηρεσίες, ενώ, ανεξαρτήτως αυτού, ο πωλητής πρέπει να καταβάλει τον ΦΠΑ που αντιστοιχεί στην εν λόγω παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών.

Η Επιτροπή φρονεί ότι, το γεγονός ότι η νομοθεσία επιβάλλει ορισμένη επιβάρυνση στους φορολογούμενους, δεν μπορεί να αντι-

σταθμιστεί επιβάλλοντας νέες επιβαρύνσεις στους φορολογούμενους. Η ισορροπία την οποία επιδιώκει η νομοθεσία διασφαλίζεται μόνον αν η επιβάρυνση του φορολογούμενου ως οφειλέτη, δηλαδή η υποχρέωσή του πληρωμής, αντισταθμίζεται με τη δυνατότητα, την οποία έχει ο ίδιος φορολογούμενος ως πιστωτής, να ανακτή τον ΦΠΑ που έχει καταβάλει ως οφειλέτης.

Τέλος, δεδομένου ότι το άρθρο 183 της οδηγίας επιτρέπει μόνο την άπαξ μεταφορά της διαφοράς του ΦΠΑ «στην επόμενη φορολογική περίοδο», η επίδικη ουγγρική ρύθμιση παραβιάζει το άρθρο αυτό, καθόσον δεν επιτρέπει στον φορολογούμενο να ανακτή τη μεταφορά το αργότερο στο τέλος της δεύτερης φορολογικής περιόδου. Επιπλέον, η ουγγρική ρύθμιση η οποία, μειώνοντας τη ρευστότητα του αγοραστή, έχει, κατ' ουσίαν, ως αποτέλεσμα τη μείωση της πιθανότητας επιστροφής και δεν διασφαλίζει ότι ο φορολογούμενος μπορεί πράγματι να ανακτήσει κάποτε τη διαφορά. Συγκεκριμένα, αν ο φορολογούμενος παύσει τις δραστηριότητές του χωρίς να πληρώσει όλες τις αγορές του λόγω αφερεγγυότητας, δεν προβλέπεται τίποτα σχετικό στην περίπτωση αυτή για επιστροφή του ΦΠΑ επί των συναλλαγών για τις οποίες δεν έχει πληρώσει και ο ΦΠΑ παραμένει τελικώς στο Δημόσιο.

Για τους προεκτεθέντες λόγους, η Επιτροπή θεωρεί, συνεπώς, ότι ο Ούγγρος νομοθέτης υπερέβη τα όρια της διακριτικής εξουσίας που του αναγνωρίζεται και παρέβη το άρθρο 183 της οδηγίας, θεσπίζοντας ρύθμιση σχετικά με τις προϋποθέσεις επιστροφής της διαφοράς του ΦΠΑ η οποία παραβιάζει την αρχή της φορολογικής ουδετερότητας και επιτρέπει επαναληπτικές και διαδοχικές μεταφορές της διαφοράς.

(¹) ΕΕ L 347, σ. 1.

Προσφυγή της 9ης Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-286/10)

(2010/C 221/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Guerra e Andrade και M. van Beek)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2005/47/EK ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2005, για τη συμφωνία μεταξύ της Κοινότητας Ευρωπαϊκών Σιδηροδρόμων (CER) και της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Εργαζομένων στον τομέα των Μεταφορών (ETF) για θέματα των συνθηκών εργασίας των μετακινούμενων εργαζομένων που παρέχουν διασυνοριακές διαλειτουργικές υπηρεσίες στον τομέα των σιδηροδρόμων και, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ενημερώσει την Επιτροπή για τη θέσπιση των διατάξεων αυτών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5 της οδηγίας αυτής,
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 26 Ιουλίου 2008.

⁽¹⁾ ΕΕ L 195, σ. 15

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal administratif (Λουξεμβούργο) στις 10 Ιουνίου 2010 — Tankreederei I SA κατά Directeur de l'administration des Contributions directes

(Υπόθεση C-287/10)

(2010/C 221/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal administratif

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Tankreederei I SA

Καθού: Directeur de l'administration des Contributions directes

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνουν οι διατάξεις του άρθρου 152bis, παράγραφος 1 του τροποποιημένου νόμου της 4ης Δεκεμβρίου 1967 σχετικά με τον

φόρο εισοδήματος, προς τα άρθρα 49 ΣΕΕ και 56 ΣΕΕ καθόσον προβλέπουν για τους Λουξεμβούργιους φορολογούμενους δικαίωμα εκπτώσεως φόρου λόγω επενδύσεων υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω επενδύσεις πραγματοποιούνται σε εγκατάσταση ευρισκόμενη εντός του Μεγάλου Δουκάτου και η οποία προορίζεται για μόνιμη παραμονή σε αυτό και ότι οι εν λόγω επενδύσεις αφορούν αγαθά χρησιμοποιούμενα πράγματι εντός της επικράτειας του Λουξεμβούργου;

Προσφυγή της 11ης Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-291/10)

(2010/C 221/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. van Beek και S. Morton)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2005/47/EK ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2005, περί της συμφωνίας μεταξύ της Κοινότητας Ευρωπαϊκών Σιδηροδρόμων (CER) και της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Εργαζομένων στον τομέα των Μεταφορών (ETF) για θέματα των συνθηκών εργασίας των μετακινούμενων εργαζομένων που παρέχουν διασυνοριακές διαλειτουργικές υπηρεσίες στον τομέα των σιδηροδρόμων, ή, τουλάχιστον, παραλείποντας να τα κοινοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5 της οδηγίας αυτής.

- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2005/47/EK στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 26 Ιουλίου 2008.

⁽¹⁾ ΕΕ L 195, σ. 15.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Augstākās tiesas Senāts στις 15 Ιουνίου 2010 — Andrejs Eglītis και Edvards Ratnieks κατά Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija

(Υπόθεση C-294/10)

(2010/C 221/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η λετονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākās tiesas Senāts

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσιόντες: Andrejs Eglītis et Edvards Ratnieks

Ανααιρεσίβλητο: Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 ⁽¹⁾, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91, να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι, για να γίνει δεκτό ότι ο αερομεταφορέας έχει λάβει όλα τα εύλογα μέτρα προς αποφυγή εκτάκτων περιστάσεων, πρέπει αυτός να έχει εγκαίρως οργανώσει τα μέσα που έχει στη διάθεσή του ώστε να είναι σε θέση να πραγματοποιήσει την προγραμματισμένη πτήση μετά την άρση των εκτάκτων περιστάσεων, δηλαδή επί ορισμένο χρονικό διάστημα μετά την προγραμματισμένη ώρα αναχώρησης;
- 2) Αν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι καταφατική, έχει εφαρμογή το άρθρο 6, παράγραφος 1, του ως άνω κανονισμού προκειμένου να καθοριστεί ποιο είναι το ελάχιστο χρονικό διάστημα το οποίο ο μεταφορέας, κατά τον προγραμματισμό των μέσων που έχει στη διάθεσή του, πρέπει να προβλέπει ως πιθανή καθυστέρηση σε περίπτωση εκτάκτων περιστάσεων;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Lietuvos Vyriausiosis Administracinis Teismas (Δημοκρατία της Λιθουανίας) στις 15 Ιουνίου 2010 — Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, η μη κερδοσκοπική ένωση «Lietuvos žaliųjų judėjimas», Petras Girinskis και Laurynas Arimantas Lašas κατά Pakruojo rajono savivaldybė, Šiaulių visuomenės sveikatos centras και Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamentas

(Υπόθεση C-295/10)

(2010/C 221/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos Vyriausiosis Administracinis Teismas (ανώτατο διοικητικό δικαστήριο της Λιθουανίας)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, η μη κερδοσκοπική ένωση «Lietuvos žaliųjų judėjimas» (Κίνηση Πρασίνων της Λιθουανίας), Petras Girinskis και Laurynas Arimantas Lašas

Εφεσίβλητοι: Pakruojo rajono savivaldybė (δήμος του Pakruojas), Šiaulių visuomenės sveikatos centras (κέντρο δημόσιας υγείας του Šiauliai) και Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamentas (περιφερειακή υπηρεσία περιβαλλοντικής προστασίας του Šiauliai)

Λοιποί διάδικοι: οι ιδιωτικές εταιρείες «Sofita» και «Oltas», Šiaulių apskrities viršininko administracija (γραφείο του Κυβερνήτη του Šiauliai), Rimvydas Gasparavičius και Rimantas Pašakinskas

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί η ρύθμιση που προβλέπει η νομοθεσία της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, μεταξύ άλλων στο σημείο 3.4 του διατάγματος αριθ. 967 της Κυβερνήσεως της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της 18ης Αυγούστου 2004, περί επικυρώσεως του πλαισίου που διέπει τη διαδικασία στρατηγικής εκτιμήσεως των περιβαλλοντικών επιπτώσεων σχεδίων και προγραμμάτων, ότι δεν είναι αναγκαία η στρατηγική εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων στην περίπτωση εγγράφων που αφορούν τον χωροταξικό σχεδιασμό σε τοπικό επίπεδο, στα λεπτομερή συμπεράσματα των οποίων γίνεται αναφορά μόνο σε μία οικονομική δραστηριότητα, να θεωρηθεί ως καθορισμός συγκεκριμένου τύπου σχεδίων και προγραμμάτων κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 5, της οδηγίας 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ EE L 46, σ. 1.

2) Συνάδουν με τις διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', και 3, παράγραφος 3 και 5, της οδηγίας 2001/42 οι διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας που εφαρμόζονται εν προκειμένω και προβλέπουν ότι, χωρίς να καθορίζεται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση αν υπάρχουν ενδεχόμενες σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, δεν απαιτείται η στρατηγική εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων χωροταξικών εγγράφων, τα οποία αφορούν μικρές περιοχές σε τοπικό επίπεδο, όπως εν προκειμένω, για τον λόγο και μόνον ότι στα εν λόγω έγγραφα γίνεται αναφορά μόνο σε μία οικονομική δραστηριότητα;

3) Έχουν οι διατάξεις της οδηγίας 2001/42, συμπεριλαμβανομένου του άρθρου 11, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, την έννοια ότι, σε περιπτώσεις όπως η επίμαχη, κατά τις οποίες έγινε εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων σύμφωνα με την οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον ⁽²⁾, δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της οδηγίας 2001/42;

4) Εμπίπτει η οδηγία 85/337 στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 11, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/42;

5) Αν δοθεί καταφατική απάντηση στο τέταρτο ερώτημα, μήπως το γεγονός ότι έχει γίνει εκτίμηση βάσει της οδηγίας 85/337 σημαίνει ότι η υποχρέωση διεξαγωγής εκτιμήσεως των περιβαλλοντικών επιπτώσεων σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 2001/42, σε περιπτώσεις όπως η επίμαχη εν προκειμένω, μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά επανάληψη της εκτιμήσεως κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/42;

6) Αν δοθεί καταφατική απάντηση στο πέμπτο ερώτημα, μήπως η οδηγία 2001/42, συμπεριλαμβανομένου του άρθρου 11, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής, επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να προβλέπουν στην εθνική νομοθεσία τους διατάξεις θεσπίζουσες κοινές ή συντονισμένες διαδικασίες διεξαγωγής εκτιμήσεων βάσει των οδηγιών 2001/42 και 85/337 προκειμένου να αποφευχθεί η επανάληψη εκτιμήσεων;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Stuttgart στις 16 Ιουνίου 2010 — Bianca Purucker κατά Guillermo Vallés Pérez

(Υπόθεση C-296/10)

(2010/C 221/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Stuttgart

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Bianca Purucker

Καθού η αίτηση: Guillermo Vallés Pérez

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Εφαρμόζεται το άρθρο 19, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας («Βρυξέλλες ΙΙα») ⁽¹⁾, οσάκις δικαστήριο κράτους μέλους, επιληφθέν πρώτο για τη ρύθμιση της γονικής μέριμνας κατόπιν αιτήσεως του ενός διάδικου, δικάζει κατά τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων και δικαστήριο άλλου κράτους μέλους, επιληφθέν μεταγενέστερα κατόπιν ένδικης προσφυγής του άλλου διαδίκου με το ίδιο αντικείμενο, δικάζει επί της ουσίας της υποθέσεως;

2) Εφαρμόζεται η ως άνω διάταξη επίσης οσάκις απόφαση, ληφθείσα σε κράτος μέλος στο πλαίσιο μεμονωμένης διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, δεν δύναται να αναγνωρισθεί σε άλλο κράτος μέλος υπό την έννοια του άρθρου 21 του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003;

3) Ισοδυναμεί η προσφυγή σε δικαστήριο κράτους μέλους στο πλαίσιο μεμονωμένης διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων με προσφυγή για εκδίκαση επί της ουσίας υπό την έννοια του άρθρου 19, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003, οσάκις,

⁽¹⁾ ΕΕ 2001, L 197, σ. 30.

⁽²⁾ ΕΕ 1985, L 175, σ. 40.

κατά το εθνικό δικονομικό δίκαιο του κράτους αυτού, πρέπει να ακολουθήσει, εντός συγκεκριμένης προθεσμίας, προσφυγή στο δικαστήριο αυτό για εκδίκαση επί της ουσίας της υποθέσεως, προκειμένου να αποφευχθούν δικονομικά προσκόμματα;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000 (ΕΕ L 388, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Højesteret (Δανία) στις 18 Ιουνίου 2010 — Infopaq International A/S κατά Danske Dagblades Forening

(Υπόθεση C-302/10)

(2010/C 221/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Højesteret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Infopaq International A/S

Εφεσίβλητη: Danske Dagblades Forening

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει σημασία, προκειμένου προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής να αποτελούν «αναπόσπαστο και ουσιώδες τμήμα μιας τεχνολογικής μεθόδου» (βλ. το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας infosoc (¹)), το στάδιο της τεχνολογικής μεθόδου στο οποίο διενεργούνται αυτές οι πράξεις;

2) Μπορούν προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής να αποτελούν «αναπόσπαστο και ουσιώδες τμήμα μιας τεχνολογικής μεθόδου», όταν αυτές συνίστανται σε σάρωση όλων των άρθρων της εφημερίδας με το χέρι, κατά την οποία μέθοδο τα άρθρα της εφημερίδας μετατρέπονται από τυπωμένο μέσο σε ψηφιακό μέσο;

3) Περιλαμβάνει η «νόμιμη χρήση» (βλ. το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας infosoc) οποιαδήποτε μορφή χρήσεως, η οποία δεν απαιτεί τη συγκατάθεση του δικαιούχου;

4) Περιλαμβάνει η «νόμιμη χρήση» (βλ. το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας infosoc) τη σάρωση από μια επιχείρηση όλων των άρθρων μιας εφημερίδας, την επακόλουθη επεξεργασία της αναπαραγωγής, προς τον σκοπό κατάρτισης περιλήψεως για την επιχείρηση, μολονότι ο δικαιούχος δεν έχει δώσει τη συγκατάθεσή του γι' αυτές τις πράξεις, εφόσον πληρούνται οι λοιποί όροι της διατάξεως αυτής;

Έχει σημασία, για την απάντηση στο ερώτημα αυτό, αν οι 11 λέξεις αποθηκεύονται μετά την ολοκλήρωση της μεθόδου συλλογής δεδομένων;

5) Βάσει ποιων κριτηρίων πρέπει να κρίνεται αν προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής έχουν «ανεξάρτητη οικονομική σημασία» (βλ. το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας infosoc), εφόσον πληρούνται οι λοιποί όροι αυτής της διατάξεως;

6) Μπορούν τα λόγω της ορθολογικής οργάνωσης οφέλη που προκύπτουν για τον χρήστη μέσω των προσωρινών αναπαραγωγών να λαμβάνονται, επίσης, υπόψη κατά την εκτίμηση του ζητήματος αν οι πράξεις αυτές έχουν ανεξάρτητη οικονομική σημασία (βλ. το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας infosoc);

7) Μπορούν η εκ μέρους μιας επιχείρησης σάρωση όλων των άρθρων μιας εφημερίδας και η επακόλουθη επεξεργασία της αναπαραγωγής να θεωρηθούν ως «ορισμένες ειδικές περιπτώσεις οι οποίες δεν αντικεινται στην κανονική εκμετάλλευση» των άρθρων εφημερίδας και «δεν θίγουν αδικαιολογήτως τα έννομα συμφέροντα του δικαιούχου» (βλ. το άρθρο 5, παράγραφος 5), εφόσον πληρούνται οι λοιποί όροι του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας;

Έχει σημασία, για την απάντηση στο ερώτημα αυτό, αν οι 11 λέξεις αποθηκεύονται μετά την ολοκλήρωση της μεθόδου συλλογής δεδομένων;

(¹) Οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ 2001, L 167, σ. 10).

**Προσφυγή της 25ης Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή
κατά Εσθονίας****(Υπόθεση C-306/10)**

(2010/C 221/50)

Γλώσσα διαδικασίας: εσθονική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Randvere, M. van Beek)*Καθής:* Εσθονία**Αιτήματα της προσφεύγουσας**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Εσθονίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 2005/47/EK του Συμ-

βουλίου, της 18ης Ιουλίου 2005 για τη συμφωνία μεταξύ της Κοινότητας Ευρωπαϊκών Σιδηροδρόμων (CER) και της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Εργαζομένων στον τομέα των Μεταφορών (ETF) για θέματα των συνθηκών εργασίας των μετακινούμενων εργαζομένων που παρέχουν διασυνοριακές διαλειτουργικές υπηρεσίες στον τομέα των σιδηροδρόμων ⁽¹⁾, παραλείποντας, αφενός, να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία και, αφετέρου, να μεριμνήσει, ώστε οι κοινωνικοί εταίροι να προβούν σε αντίστοιχη συμφωνία, ή να ενημερώσει σχετικά την Επιτροπή·

- να καταδικάσει την Εσθονία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 27 Ιουλίου 2008.

⁽¹⁾ EE L 195, σ. 15.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιουνίου 2010 — Imperial Chemical Industries κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-66/01) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Αγορά του νατρίου στο Ηνωμένο Βασίλειο — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 82 ΕΚ — Παραγραφή του δικαιώματος της Επιτροπής να επιβάλει πρόστιμα ή κυρώσεις — Εύλογη προθεσμία — Ουσιώδεις τύποι — Δεδικασμένο — Ύπαρξη δεσπόζουσας θέσεως — Καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσπόζουσας θέσεως — Επίδραση επί του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών — Πρόστιμο — Σοβαρότητα και διάρκεια της παραβάσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις)

(2010/C 221/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Imperial Chemical Industries Ltd, πρώην Imperial Chemical Industries plc (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: αρχικώς D. Vaughan, D. Anderson, QC, S. Lee, barrister, S. Turner, S. Berwick και R. Coles, solicitors, στη συνέχεια D. Vaughan, S. Lee, S. Berwick και S. Ford, barrister)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και P. Oliver, επικουρούμενοι από τους J. Flynn, QC, και C. West, barrister)

Αντικείμενο

Κυρίως, αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως 2003/7/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την κίνηση διαδικασίας δυνάμει του άρθρου 82 [ΕΚ] (Υπόθεση COMP/33.133 — D: Soda-ash — ICI) (ΕΕ 2003, L 10, σ. 33), και επικουρικώς, αίτηση ακυρώσεως ή μείωσης του επιβληθέντος στην προσφεύγουσα προστίμου.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 2003/7/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την κίνηση διαδικασίας δυνάμει του άρθρου 82 [ΕΚ] (Υπόθεση COMP/33.133 — D: Soda-ash — ICI) καθόσον αναγνωρίζει ότι, το έτος 1983, η Imperial Chemical Industries Ltd παρέβη τις διατάξεις του άρθρου 82 ΕΚ.

- 2) Καθορίζει το ποσό του κατά το άρθρο 2 της αποφάσεως 2003/7 επιβληθέντος στην Imperial Chemical Industries προστίμου σε 8 εκατομμύρια ευρώ.

- 3) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

- 4) Η Imperial Chemical Industries φέρει τα τέσσερα πέμπτα των δικαστικών εξόδων της και τα τέσσερα πέμπτα των εξόδων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

- 5) Η Επιτροπή φέρει το ένα πέμπτο των δικαστικών εξόδων της και το ένα πέμπτο των εξόδων της Imperial Chemical Industries.

⁽¹⁾ ΕΕ C 150 της 19.5.2001.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2010 — AstraZeneca κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-321/05) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Αγορά των φαρμάκων κατά του στομαχικού έλκους — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 82 ΕΚ — Ορισμός της αγοράς — Σημαντικοί περιορισμοί του ανταγωνισμού — Καταχρηστική προσφυγή στις διαδικασίες που αφορούν συμπληρωματικά πιστοποιητικά προστασίας για τα φάρμακα και στις διαδικασίες εγκρίσεως της θέσεως των φαρμάκων στην αγορά — Παραπλανητικές δηλώσεις — Ανάκληση των αδειών εμπορίας — Εμπόδια στη διάθεση γενόσημων φαρμάκων στην αγορά και στις παράλληλες εισαγωγές — Πρόστιμα)

(2010/C 221/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: AstraZeneca AB (Södertälje, Σουηδία)· και AstraZeneca plc (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: αρχικώς M. Brealey, QC, M. Hoskins, D. Jowell, barristers, F. Murphy, G. Sproul, I. MacCallum και C. Brown, solicitors, στη συνέχεια M. Brealey, M. Hoskins, D. Jowell, F. Murphy και C. Brown, και τέλος M. Brealey, M. Hoskins, D. Jowell και F. Murphy)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς F. Castillo de la Torre, É. Gippini Fournier και A. Whelan, στη συνέχεια F. Castillo de la Torre, É. Gippini Fournier και J. Bourke)

Παρεμβαίνουσα υπέρ των προσφευγουσών: European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) (Γενεύη, Ελβετία) (εκπρόσωπος: M. Van Kerckhove, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως C(2005) 1757 τελικό της Επιτροπής, της 15ης Ιουνίου 2005, σχετικά με τη διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 82 [ΕΚ] και του άρθρου 54 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/A.37.507/F3 — AstraZeneca)

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως C(2005) 1757 τελικό της Επιτροπής, της 15ης Ιουνίου 2005, σχετικά με τη διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 82 [ΕΚ] και του άρθρου 54 της Συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/A.37.507/F3 — AstraZeneca), καθόσον στο άρθρο αυτό διαπιστώνεται ότι οι AstraZeneca AB και AstraZeneca plc παρέβησαν στο άρθρο 82 ΕΚ και το άρθρο 54 της Συμφωνίας ΕΟΧ ζητώντας την ανάκληση των αδειών εμπορίας των καψακίων Losec στη Δανία και τη Νορβηγία, παράλληλα με την απόσυρση των καψακίων Losec από την αγορά και την κυκλοφορία των δισκίων Losec MUPS στις δύο αυτές χώρες, και τούτο στο μέτρο που θεωρήθηκε ότι οι πράξεις αυτές ήταν ικανές να περιορίσουν τις παράλληλες εισαγωγές καψακίων Losec στις εν λόγω χώρες.
- 2) Καθορίζει σε 40 250 000 ευρώ το πρόστιμο που επιβλήθηκε με το άρθρο 2 της αποφάσεως αυτής, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον, στην AstraZeneca AB και στην AstraZeneca plc και σε 12 250 000 ευρώ το πρόστιμο που επιβλήθηκε με το εν λόγω άρθρο στην AstraZeneca AB.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 4) Η AstraZeneca AB και η AstraZeneca plc φέρουν το 90 % των δικαστικών εξόδων τους και το 90 % των εξόδων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, πλην των εξόδων της τελευταίας που συνδέονται με την παρέμβαση της European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA).
- 5) Η EFPIA φέρει τα δικαστικά έξοδά της.
- 6) Η Επιτροπή φέρει τα σχετικά με την παρέμβαση της EFPIA δικαστικά έξοδά της καθώς και το 10 % των υπολοίπων δικαστικών εξόδων της και το 10 % των εξόδων της AstraZeneca AB και της AstraZeneca plc.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 2010 — Επιτροπή κατά Hellenic Ventures κ.λπ.

(Υπόθεση T-44/06) ⁽¹⁾

(Ρήτρα διαίτησίας — Δημιουργία και ανάπτυξη ταμείων χορηγήσεως αρχικών κεφαλαίων — Καταγγελία της συμβάσεως — Αγωγή στρεφόμενη κατά των εταιρών εταιρίας — Απαράδεκτο — Επιστροφή των προκαταβληθέντων ποσών — Τόκοι)

(2010/C 221/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: Μ. Πατακιά, επικουρούμενη από τον Σ. Χατζηγιάννη, δικηγόρο)

Εναγόμενοι: Hellenic Ventures — Ελληνική Εταιρεία Επιχειρηματικής Πρωτοβουλίας ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα), Κωνσταντίνος Κατσιγιάννης (Αθήνα), Παναγιώτης Χρονόπουλος (Αθήνα), Νικόλαος Πουλάκος (Αθήνα) (εκπρόσωποι: Β. Χριστιανός και Β. Βλάσση, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αγωγή ασκηθείσα δυνάμει του άρθρου 238 ΕΚ, με την οποία η Επιτροπή ζητεί να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να επιστρέψουν την προκαταβολή που έλαβαν προς εκτέλεση της συμβάσεως «Seed Fund 601», η οποία συνήφθη μεταξύ της Επιτροπής και της εναγομένης εταιρίας

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Καταδικάζει την Hellenic Ventures — Ελληνική Εταιρεία Επιχειρηματικής Πρωτοβουλίας ΑΕ να καταβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή το ποσό των 70 000 ευρώ, προσαυξημένο με τόκους υπερημερίας υπολογιζόμενους με το βελγικό νόμιμο επιτόκιο, από τις 25 Απριλίου 1999 και έως την πλήρη εξόφληση της οφειλής.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την αγωγή.
- 3) Καταδικάζει την Hellenic Ventures στα δικαστικά έξοδα, πλην των εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν οι Κωνσταντίνος Κατσιγιάννης, Παναγιώτης Χρονόπουλος και Νικόλαος Πουλάκος.
- 4) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των Κ. Κατσιγιάννη, Π. Χρονόπουλου και Ν. Πουλάκου.

⁽¹⁾ EE C 271 της 29.10.2005.

⁽¹⁾ EE C 86 της 8.4.2006.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 2010 — Agrofert Holding κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-111/07) ⁽¹⁾

[Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001
— Έγγραφα που αφορούν διαδικασία σχετική με συγ-
κέντρωση επιχειρήσεων — Άρνηση προσβάσεως]

(2010/C 221/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Agrofert Holding a.s. (Pyšelská, Τσεχική Δημο-
κρατία) (εκπρόσωποι: R. Pokorný και D. Šalek, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς X. Lewis και P.
Costa de Oliveira, εν συνεχεία P. Costa de Oliveira και V. Bottka)

Παραμβαίνοντες υπέρ της προσφεύγουσας: Βασίλειο της Σουηδίας
(εκπρόσωποι: αρχικώς A. Kruse και S. Johannesson, εν συνεχεία S.
Johannesson)· Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωποι: J. Himm-
anen, A. Guimaraes-Purokoski, M. J. Heliskoski και M. Pere)· και
Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωπος: B. Weis Fogh)

Παραμβαίνουσα υπέρ της καθής: Polski Koncern Naftowy Orlen
SA (Płock, Πολωνία) (εκπρόσωποι: S. Sołtysiński, K. Michałowska
και M. Olechowski, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως, αφενός, της αποφάσεως της Επιτροπής της 2ας
Αυγούστου 2006 με την οποία αρνήθηκε στην προσφεύγουσα την
πρόσβαση στα έγγραφα που αφορούν τη διαδικασία κοινοποιήσεως
και προηγούμενης γνωστοποίησεως της εξαγοράς της Unipetrol
από την Polski Koncern Naftowy Orlen SA (COMP/M.3543)
και, αφετέρου, της αποφάσεως D(2007) 1360 της Επιτροπής, της
13ης Φεβρουαρίου 2007, που επικυρώνει την άρνηση αυτή.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το αίτημα ακυρώσεως της από 2 Αυγούστου 2006 απαντή-
σεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, καθώς και το αίτημα να
διαταχθεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή από το Γενικό Δικαστήριο
να κοινοποιήσει τα ζητηθέντα έγγραφα είναι απαράδεκτα.
- 2) Ακυρώνει την απόφαση D(2007) 1360 της Επιτροπής, της
13ης Φεβρουαρίου 2007, περί αρνήσεως της προσβάσεως

στα έγγραφα της υποθέσεως COMP/M.3543, σχετικά με
την πράξη συγκεντρώσεως μεταξύ της Polski Koncern Naftowy
Orlen SA και της Unipetrol, τα οποία αντηλλάγησαν μεταξύ
της Επιτροπής και των κοινοποιούντων μερών και μεταξύ της
Επιτροπής και των τρίτων, καθώς και της προσβάσεως στα
εσωτερικά έγγραφα και στις νομικές γνωμοδοτήσεις που
καταρτίσθηκαν στην υπόθεση αυτή.

3) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

4) Το Βασίλειο της Σουηδίας, η Δημοκρατία της Φινλανδίας, το
Βασίλειο της Δανίας και η Polski Koncern Naftowy Orlen
φέρουν έκαστος τα δικαστικά έξοδα του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 129 της 9.6.2007.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Ιουλίου 2010 — Ryanair κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-342/07) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συγκεντρώσεις — Αεροπορικές μεταφο-
ρές — Απόφαση κηρύσσουσα τη συγκέντρωση ασύμβατη
προς την κοινή αγορά — Εκτίμηση των αποτελεσμάτων της
πράξεως συγκεντρώσεως επί του ανταγωνισμού — Φραγμοί
για την είσοδο στην αγορά — Βελτίωση της αποτελεσμα-
τικότητας — Δεσμεύσεις)

(2010/C 221/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ryanair Holdings plc (Δουβλίνο, Ιρλανδία)
(εκπρόσωποι: J. Swift, QC, V. Power, A. McCarthy και D. Hull,
solicitors, και G. Berrisch, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: X. Lewis και S. Noë)

Παραμβαίνουσες υπέρ της καθής: Aer Lingus Group plc (Δου-
βλίνο) (εκπρόσωποι: αρχικώς, A. Burnside, solicitor, B. van de
Walle de Ghelcke και T. Snels, δικηγόροι, στη συνέχεια, A. Burn-
side και B. van de Walle de Ghelcke), και Ιρλανδία (εκπρόσωποι:
D. O'Hagan και J. Buttimore, επικουρούμενοι από τους M. Cush,
D. Barniville και N. Travers, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως C(2007) 3104 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2007, με την οποία μια συγκεντρώση κηρύσσεται ως ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και με τη Συμφωνία για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/M.4439 — Ryanair/Aer Lingus).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Ryanair Holdings plc φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Aer Lingus Group plc.
- 3) Η Ιρλανδία φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) EE C 269 της 10.11.2007.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Ιουλίου 2010 — Aer Lingus Group κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-411/07) (¹)

(Ανταγωνισμός — Συγκεντρώσεις — Απόφαση κηρύσσουσα πράξη συγκεντρώσεως ασύμβατη προς την κοινή αγορά — Έννοια της συγκεντρώσεως — Διάθεση του συνόλου των αποκτηθεισών μετοχών προς επαναφορά της καταστάσεως που επικρατούσε πριν από την πραγματοποίηση συγκεντρώσεως — Άρνηση διαταγής κατάλληλων μέτρων — Αναρμοδιότητα της Επιτροπής)

(2010/C 221/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aer Lingus Group plc (Δουβλίνο, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: αρχικά, A. Burnside, solicitor, B. van de Walle de Ghelcke και T. Snels, δικηγόροι, στη συνέχεια A. Burnside και B. van de Walle de Ghelcke)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: X. Lewis, É. Gippini Fournier και S. Noë)

Παρεμβαίνουσα προς στήριξη των αιτημάτων της καθής: Ryanair Holdings plc (Δουβλίνο, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: J. Swift, QC, V. Power, A. McCarthy, D. Hull, solicitors, και G. Berrisch, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως C(2007) 4600 της Επιτροπής, της 11ης Οκτωβρίου 2007, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση της προσφεύγουσας περί κινήσεως της διαδικασίας του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (EE L 24, σ. 1) και για λήψη προσωρινών μέτρων βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 5, του εν λόγω κανονισμού.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Aer Lingus Group plc φέρει τα έξοδά της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Επιτροπή και η Ryanair Holdings plc, περιλαμβανομένων και των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

(¹) EE C 8 της 12.1.2008.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2010 — Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-53/08) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Αποζημίωση για απαλλοτρίωση λόγω δημοσίας ωφελείας — Παράταση της ισχύος μιας προνομιακής τιμής για την παροχή ηλεκτρικής ενέργειας — Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση ασυμβίβαστη προς την κοινή αγορά — Έννοια του πλεονεκτήματος — Αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως)

(2010/C 221/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Giolito και G. Conte)

Αντικείμενο

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως 2008/408/ΕΚ της Επιτροπής, της 20ής Νοεμβρίου 2007, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 36/A/06 (πρώην NN 38/06) που έδωσε σε εφαρμογή η Ιταλία υπέρ των ThyssenKrupp, Cementir και Nuova Terni Industrie Chimiche (EE 2008, L 144, σ. 37).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 79 της 29.3.2008.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2010 —
ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-62/08) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Αποζημίωση για απαλλοτρίωση λόγω δημοσίας ωφελείας — Παράταση της ισχύος μιας προνομιακής τιμής για την παροχή ηλεκτρικής ενέργειας — Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση ασύμβατη προς την κοινή αγορά και διατάσσουσα την αναζήτησή της — Έννοια του πλεονεκτήματος — Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Εκτέλεση της ενισχύσεως)

(2010/C 221/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA (Terni, Ιταλία) (εκπρόσωποι: T. Salonic, G. Pellegrino, G. Pellegrino και G. Barone, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Giolito και G. Conte)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2008/408/EK της Επιτροπής, της 20ής Νοεμβρίου 2007, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 36/A/06 (πρώην NN 38/06) που έδωσε σε εφαρμογή η Ιταλία υπέρ των ThyssenKrupp, Cementir και Nuova Terni Industrie Chimiche (ΕΕ 2008, L 144, σ. 37).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 92 της 12.4.2008.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2010 —
Cementir Italia κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-63/08) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Αποζημίωση για απαλλοτρίωση λόγω δημοσίας ωφελείας — Παράταση της ισχύος μιας προνομιακής τιμής για την παροχή ηλεκτρικής ενέργειας — Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση ασύμβατη προς την κοινή αγορά και διατάσσουσα την αναζήτησή της — Έννοια του πλεονεκτήματος — Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Εφαρμογή της ενισχύσεως)

(2010/C 221/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cementir Italia Srl (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: T. Salonic, G. Pellegrino, G. Pellegrino και G. Barone, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Giolito και G. Conte)

Αντικείμενο

Ακύρωση της αποφάσεως 2008/408/EK της Επιτροπής, της 20ής Νοεμβρίου 2007, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 36/A/06 (πρώην NN 38/06) που έδωσε σε εφαρμογή η Ιταλία υπέρ των ThyssenKrupp, Cementir και Nuova Terni Industrie Chimiche (ΕΕ 2008, L 144, σ. 37).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Cementir Italia Srl στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 92 της 12.4.2008.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2010 —
Nuova Terni Industrie Chimiche κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-64/08) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Αποζημίωση για απαλλοτρίωση λόγω δημοσίας ωφελείας — Παράταση της ισχύος μιας προνομιακής τιμής για την παροχή ηλεκτρικής ενέργειας — Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση ασύμβατη προς την κοινή αγορά και διατάσσουσα την αναζήτησή της — Έννοια του πλεονεκτήματος — Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Εφαρμογή της ενισχύσεως)

(2010/C 221/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προφεύγουσα: Nuova Terni Industrie Chimiche SpA (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: T. Salonic, G. Pellegrino, G. Pellegrino και G. Barone, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Giolito και G. Conte)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2008/408/EK της Επιτροπής, της 20ής Νοεμβρίου 2007, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 36/A/06 (πρώην NN 38/06) που έδωσε σε εφαρμογή η Ιταλία υπέρ των ThyssenKrupp, Cementir και Nuova Terni Industrie Chimiche (ΕΕ 2008, L 144, σ. 37).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Nuova Terni Industrie Chimiche SpA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 92 της 12.4.2008.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Ιουλίου 2010 —
Kerstens κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-266/08 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Ανατοποθέτηση — Άρθρο 7 του ΚΥΚ — Συμφέρον της υπηρεσίας — Παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων — Υποχρέωση του Γενικού Δικαστηρίου προς αντιολόγηση — Δικαιώματα άμυνας)

(2010/C 221/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Petrus Kerstens (Overijse, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: C. Mourato, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Herrmann και M. G. Berscheid)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δεύτερο τμήμα), της 8ης Μαΐου 2008, F-119/06, Kerstens κατά Επιτροπής (η οποία δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Ο Petrus Kerstens φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή στο πλαίσιο της παρούσας δίκης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 247 της 27.9.2008.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2010 —
BNP Paribas και BNL κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-335/08) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα των ιταλικών αρχών για ορισμένες τράπεζες υπό αναδιάρθρωση — Σύστημα αναπροσαρμογής των φορολογητέων αξιών στοιχείων ενεργητικού — Απόφαση με την οποία το σύστημα χαρακτηρίζεται ως ενίσχυση ασύμβατη με την κοινή αγορά και διατάσσεται η ανάκτηση της ενισχύσεως — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη αφορώσα ατομικώς τις προσφεύγουσες — Παραδεκτό — Έννοια του όρου «κρατική ενίσχυση» — Πλεονέκτημα — Επιλεκτικός χαρακτήρας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2010/C 221/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: BNP Paribas (Παρίσι, Γαλλία) και Banca Nazionale del Lavoro SpA (BNL) (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: R. Silvestri, G. Escalar και M. Todino, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci και E. Righini)

Αντικείμενο

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως 2008/711/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 2008, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 15/07 (πρώην NN 20/07) την οποία χορήγησε η Ιταλία, αναφορικά με φορολογικά κίνητρα υπέρ ορισμένων πιστωτικών ιδρυμάτων που αποτελούν αντικείμενο εταιρικής αναδιοργάνωσης (ΕΕ L 237, σ. 70).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την BNP Paribas και την Banca Nazionale del Lavoro SpA (BNL) στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 272 της 25.10.2008.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Ιουνίου 2010 —
Matratzen Concord κατά ΓΕΕΑ — Barranco Schnitzler και
Barranco Rodriguez (MATRATZEN CONCORD)**

(Υπόθεση T-351/08) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος MATRATZEN CONCORD — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα MATRATZEN — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Απόδειξη χρήσεως του προγενέστερου σήματος — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 73 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 75 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]

(2010/C 221/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Matratzen Concord GmbH (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Albrecht, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: G. Schneider)

Αντίδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Pablo Barranco Schnitzler και Mariano Barranco Rodriguez (Sant Just Desvern, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 30ής Μαΐου 2008 (υπόθεση R 1034/2007-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ, αφενός, Pablo Barranco Schnitzler και Mariano Barranco Rodriguez και, αφετέρου, Matratzen Concord GmbH.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), της 30ής Μαΐου 2008 (υπόθεση R 1034/2007-2).
- 2) Καταδικάζει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 285 της 8.11.2008.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιουνίου 2010 —
MIP Metro κατά ΓΕΕΑ — CBT Comunicaci3n Multimedia
(Metromeet)**

(Υπόθεση T-407/08) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού εικονιστικού σήματος Metromeet — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα meeting metro — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]

(2010/C 221/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J.-C. Plate και R. Kaase, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: S. Schäffner)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: CBT Comunicaci3n Multimedia, SL (Getxo, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 12ης Ιουνίου 2008 (υπόθεση R 387/2007-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG και CBT Comunicaci3n Multimedia, SL.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 12ης Ιουνίου 2008 (υπόθεση R 387/2007-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG και CBT Comunicaci3n Multimedia, SL.
- 2) Καταδικάζει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 327 της 20.12.2008.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Ιουλίου 2010 —
Lafili κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-485/08 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Παραδεκτό — Έννοια διαδικού που ηττήθηκε στον πρώτο βαθμό — Προαγωγή — Κατάταξη σε βαθμό και κλιμάκιο — Συντελεστής πολλαπλασιασμού ανώτερος της μονάδας — Μετατροπή σε αρχαιότητα στο κλιμάκιο — Άρθρο 7 του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ)

(2010/C 221/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Paul Lafili (Genk, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Curral, H. Krämer και K. Herrmann)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δεύτερο τμήμα) της 4ης Σεπτεμβρίου 2008, F-22/07, Lafili κατά Επιτροπής (που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Ο Paul Lafili φέρει τα δικαστικά του έξοδα και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο της κατ' αναίρεση διαδικασίας.

⁽¹⁾ EE C 19 της 24.1.2009.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 2010 — mPAY24 κατά ΓΕΕΑ — Ultra (M PAY)

(Υπόθεση T-557/08) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού κοινοτικού σήματος M PAY — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό και προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα MPAY24 — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]

(2010/C 221/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: mPAY24 GmbH (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωπος: H-G. Zeiner, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Ultra d.o.o. Proizvodnja elektronskih naprav (Zagorje ob Savi, Σλοβενία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 30ής Σεπτεμβρίου 2008 (υπόθεση R 221/2007-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ mPAY24 GmbH και Ultra d.o.o. Proizvodnja elektronskih naprav.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 30ής Σεπτεμβρίου 2008 (υπόθεση R 221/2007 1) στο μέτρο που απορρίπτει την ανακοπή της mPAY24 GmbH.
- 2) Καταδικάζει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 55 της 7.3.2009.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2010 — Métropole télévision (M6) και Télévision française 1 SA (TF1) κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-568/08 και T-573/08) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Δημόσια υπηρεσία ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων — Ενίσχυση εκ μέρους της Γαλλικής Δημοκρατίας υπέρ της France Télévisions — Εισφορά κεφαλαίου ύψους 150 εκατομμυρίων ευρώ — Απόφαση για τη μη διατύπωση αντιρρήσεων — Υπηρεσία γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος — Κριτήριο αναλογικότητας — Έλλειψη σοβαρών δυσχερειών)

(2010/C 221/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Métropole télévision (M6) (Neuilly-sur-Seine, Γαλλία) (εκπρόσωποι: O. Freget, N. Chahid-Nourai, R. Lazerges και M. Potel, avocats)· και Télévision française 1 SA (TF1) (Boulogne-Billancourt, Γαλλία) (εκπρόσωποι: J.-P. Hordies και C. Smits, avocats)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Stromsky και B. Martenczuk)

Παρεμβαίνουν υπέρ των προσφευγουσών: Canal + (Issy-les-Moulineaux, Γαλλία) (εκπρόσωπος: E. Guillaume, avocat)

Παρεμβαίνουν υπέρ της καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: αρχικώς G. de Bergues και A.-L. Vendrolini, ακολούθως G. de Bergues και L. Butel, agents)· και France Télévisions (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: J.-P. Gunther, D. Tayar, A. Giraud και S. Snoeck, avocats)

Αντικείμενο

Αιτήματα ακυρώσεως της απόφασης C(2008) 3506 τελικό της Επιτροπής, της 16ης Ιουλίου 2008, για το σχέδιο χορηγήσεως από τη Γαλλική Δημοκρατία εισφοράς κεφαλαίου ύψους 150 εκατομμυρίων ευρώ στην France Télévisions SA, και αιτήματα περί επιβολής στην Επιτροπή της υποχρέωσης να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 2) Καταδικάζει την Métropole télévision (M6) στα έξοδά της στην υπόθεση T-568/08, καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η France Télévisions στην υπόθεση αυτή.

- 3) Καταδικάζει την *Télévision française 1 SA (TF1)* στα έξοδά της στην υπόθεση T-573/08, καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η *France Télévisions* στην υπόθεση αυτή.
- 4) Η Γαλλική Δημοκρατία και το *Canal +* φέρουν τα δικά τους έξοδα στις υποθέσεις T-568/08 και T-573/08.

(¹) ΕΕ C 55 της 7.3.2009.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 2010 — Επιτροπή κατά *Antiche Terre*

(Υπόθεση T-51/09) (¹)

[Ρήτρα διαιτησίας — Πρόγραμμα για την προώθηση ενεργειακών τεχνολογιών για την Ευρώπη (*Thermie*) — Σύμβαση σχετική με το σχέδιο κατασκευής στην *Umbertide* (Ιταλία) μονάδας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας μέσω μιας καινοτόμου τεχνολογίας καύσεως γεωργικής-δασικής βιομάζας — Ουσιαστική τροποποίηση των όρων εκτελέσεως της συμβάσεως — Καταγγελία — Επιστροφή των καταβληθέντων ποσών — Τόκοι]

(2010/C 221/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Joris, επικουρούμενος από τον A. dal Ferro, δικηγόρο)

Εναγομένη: *Antiche Terre Soc. coop. rl Società Agricola Cooperativa* (Arezzo, Ιταλία) (εκπρόσωποι: L. Defalque και P. Van Leynseele, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αγωγή της Επιτροπής ασκηθείσα δυνάμει του άρθρου 238 ΕΚ, με αίτημα να υποχρεωθεί η *Antiche Terre* να επιστρέψει τα ποσά που κατέβαλε η Ευρωπαϊκή Κοινότητα σε εκτέλεση της συμβάσεως BM/188/96, της 23ης Δεκεμβρίου 1996, η οποία συνήφθη με τρεις εταιρίες, μεταξύ των οποίων η *Antiche Terre*, στο πλαίσιο του προγράμματος *Thermie*.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Καταδικάζει την *Antiche Terre Soc. coop. rl Società Agricola Cooperativa* να καταβάλει στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα το

ποσό των 479 332,40 ευρώ, πλέον τόκων υπερημερίας με το νόμιμο ιταλικό επιτόκιο, υπολογιζομένων σύμφωνα με τα ισχύοντα επιτόκια από τις 4 Ιανουαρίου 2004 και μέχρι πλήρους εξοφλήσεως της οφειλής, αφαιρουμένου του ποσού των 461 979 ευρώ που ανέκτησε η Επιτροπή κατόπιν της καταπτώσεως, στις 25 Ιανουαρίου 2005, της τραπεζικής εγγυήσεως που είχε συσταθεί υπέρ αυτής.

- 2) Απορρίπτει την αγωγή κατά τα λοιπά.

- 3) Καταδικάζει την *Antiche Terre* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 82 της 4.4.2009.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 2010 — *Herhof* κατά ΓΕΕΑ — *Stabilator* (*stabilator*)

(Υπόθεση T-60/09) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος *stabilator* — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα *STABILAT* — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως — Έλλειψη ομοιότητας των προϊόντων και των υπηρεσιών — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β'), του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]

(2010/C 221/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH* (Solms, Γερμανία) (εκπρόσωποι: A. Zinnecker και T. Bösling, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: G. Schneider)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: *Stabilator sp. z o.o.* (Gdynia, Πολωνία) (εκπρόσωπος: M. Kasprzak, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 16ης Δεκεμβρίου 2008 (υποθέσεις R 483/2008-4 και R 705/2008-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ *Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH* και *Stabilator sp. z o.o.*

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 102 της 1.5.2009.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 2010 — Valigeria Roncato κατά ΓΕΕΑ — Roncato (CARLO RONCATO)

(Υπόθεση T-124/09) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος CARLO RONCATO — Μη καταχωρισμένο εικονιστικό εθνικό σήμα RV RONCATO και λεκτικό εθνικό σήμα RONCATO — Προγενέστερο εικονιστικό εθνικό σήμα RV RONCATO και προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα RONCATO — Έλλειψη κινδύνου αντλήσεως αθέμιτου οφέλους από τον διακριτικό χαρακτήρα και τη φήμη των προγενεστέρων σημάτων — Ύπαρξη νόμιμης αιτίας για τη χρήση του ζητουμένου σήματος — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]

(2010/C 221/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Valigeria Roncato SpA (Campodarsego, Ιταλία) (εκπρόσωποι: P. Perani και P. Pozzi, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: P. Bullock)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Roncato Srl (Campodarsego) (εκπρόσωποι: M. Cartella και M. Fazzini, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 23ης Ιανουαρίου 2009 (υποθέσεις R 237/2008 1 και R 236/2008 1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Valigeria Roncato SpA και Roncato Srl.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Valigeria Roncato SpA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 129 της 6.6.2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2010 — BASF Plant Science κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-293/08) (¹)

(Προσέγγιση των νομοθεσιών — Σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον — Διαδικασία για τη χορήγηση άδειας διαθέσεως στην αγορά — Παράλειψη εκδόσεως αποφάσεως — Προσφυγή κατά παραλείψεως — Εξάλειψη του αντικείμενου της διαφοράς — Κατάργηση της δίκης)

(2010/C 221/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: BASF Plant Science GmbH (Ludwigshafen, Γερμανία)· Plant Science Sweden AB (Svalöv, Σουηδία)· Amylogene HB (Svalöv)· και BASF Plant Science Co. GmbH, πρώην BASF Plant Science Holding GmbH (Ludwigshafen) (εκπρόσωποι: D. Waelbroeck και U. Zinsmeister, δικηγόροι, και D. Slater, solicitor)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. O'Reilly και M. C. Zadra)

Παραμβαίνουν υπέρ της καθής: Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωποι: J. Bering Liisberg και R. Holdgaard)

Αντικείμενο

Προσφυγή με αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι η Επιτροπή παραλείποντας να εκδώσει απόφαση περί της γνωστοποίησης στην οποία οφείλουν να προβούν οι προσφεύγουσες σχετικά με τη διάθεση στην αγορά της γενετικώς τροποποιημένης πατάτας *Amflora*, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 18, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών και την κατάργηση της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2001, L 106, σ. 1), και από το άρθρο 5 της αποφάσεως 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή (ΕΕ L 184, σ. 23).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Καταργείται η δίκη επί της υπό κρίση προσφυγής.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) EE C 272 της 25.10.2008.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιουνίου 2010 — Mauerhofer κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-515/08) (¹)

(Πολλαπλή σύμβαση-πλαίσιο «Commission 2007» — Πρόσληψη ειδικών στο πλαίσιο των δράσεων για τη βοήθεια που χορηγείται στις τρίτες χώρες — Καθήκοντα πραγματογνωμοσύνης — Μέτρο της Επιτροπής που αφορά τον αριθμό των χρεώσιμων ημερών εργασίας — Προσφυγή ακυρώσεως — Δεν υφίσταται πράξη υποκείμενη σε προσφυγή — Απαράδεκτο — Αγωγή αποζημιώσεως — Αιτιώδης σύνδεσμος — Προσφυγή-αγωγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος)

(2010/C 221/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Volker Mauerhofer (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωπος: J. Schartmüller, δικηγόρος)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: S. Boelaert)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα ακυρώσεως της υπηρεσιακής διαταγής της Επιτροπής της 9ης Σεπτεμβρίου 2008 περί τροποποιήσεως της ειδικής συμβάσεως 2007/146271 την οποία η Επιτροπή συνήψε με τον ανάδοχο, βάσει συμβάσεως πλαισίου, του εκτελούμενου στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη έργου «Ανάλυση χαρτογράφησης της αλυσίδας αξίας», με την οποία μειώνεται ο αριθμός των ημερών εργασίας που πραγματοποίησε ο προσφεύγων-ενάγων δυνάμει της συμβάσεώς του με τον ως άνω ανάδοχο, τις οποίες ο τελευταίος μπορούσε να χρεώσει στην Επιτροπή, καθώς και, αφετέρου, αίτημα αποζημιώσεως

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Καταδικάζει τον Volker Mauerhofer στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 44 της 21.2.2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιουνίου 2010 — Biocaps κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-24/09) (¹)

[Ανταγωνισμός — Διοικητική διαδικασία — Απόφαση διατάσσουσα τη διενέργεια ελέγχου — Άρθρο 20, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 — Ύπαρξη του αποδέκτη της αποφάσεως — Προσφυγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος]

(2010/C 221/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Biocaps (Orsay, Γαλλία) (εκπρόσωποι: Y.-R. Guillelou, H. Speyart van Woerden και T. Verstraeten, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Bouquet και É. Gippini Fournier)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C(2008) 6494 της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2008, στην υπόθεση COMP/39510, με την οποία η Επιτροπή υποχρέωσε το εργαστήριο Champagnat Desmoulins Philippakis και όλες τις μονάδες που ελέγχονται άμεσα ή έμμεσα από αυτό να υποβληθούν σε έλεγχο βάσει του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 [ΕΚ] και 82 [ΕΚ] (EE L 1, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος.
- 2) Η Biocaps φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(¹) EE C 55 της 7.3.2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιουνίου 2010 — Meister κατά ΓΕΕΑ(Υπόθεση T-284/09 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Βαθμολόγηση — Εκπρόθεσμη κατάρτιση των εκδόσεων βαθμολογίας — Αντικείμενο της ασκηθείσας ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης προσφυγής — Εκπρόθεσμη απάντηση στις ενστάσεις — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2010/C 221/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Herbert Meister (Muchamiel, Ισπανία) (εκπρόσωπος: H.-J. Zimmermann, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: I. de Medrano Caballero και G. Faedo, επικουρούμενοι από τους D. Waelbroeck και E. Winter, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώτο τμήμα) της 18ης Μαΐου 2009, F-138/06 και F-37/08, Meister κατά ΓΕΕΑ (μη δημοσιευθείσας ακόμη στη Συλλογή), για την ακύρωση της αποφάσεως αυτής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Ο Herbert Meister φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

⁽¹⁾ EE C 244 της 10.10.2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Ιουνίου 2010 — Jurašionis κατά Συμβουλίου(Υπόθεση T-359/09) ⁽¹⁾

[Προσφυγή ακυρώσεως — Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Εκδόσεις των παρατηρητών που είχε στείλει η Ευρωπαϊκή Ένωση στην περιοχή του Knin (Κροατία) — Ενδιάμεσο μέτρο — Απαράδεκτο — Σιωπηρή άρνηση πρόσβασης — Έννομο συμφέρον — Ρητή απόφαση εκδοθείσα κατόπιν ασκήσεως προσφυγής — Κατάργηση της δίκης]

(2010/C 221/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ivan Jurašionis (Angers, Γαλλία) (εκπρόσωπος: A. Beguin, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: C. Fekete και K. Zieleskiewicz)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, της 17ης Ιουνίου 2009, με την οποία δεν επιτράπηκε στον προσφεύγοντα η πρόσβαση στις εκδόσεις των παρατηρητών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που ήταν παρόντες στην Κροατία, στην περιοχή του Knin, από την 1η Αυγούστου μέχρι τις 31 Αυγούστου 1995, και στα έγγραφα με τη μνεία «ECMM RC Knin Log reports», καθώς και της σιωπηρής απορριπτικής αποφάσεως που εκδόθηκε επί επιβεβαιωτικής αιτήσεως προσβάσεως και, αφετέρου, αίτημα να υποχρεωθεί το Συμβούλιο να του επιτρέψει την πρόσβαση στα έγγραφα που ζητήθηκαν, υπό ηλεκτρονική μορφή.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη ως προς τα αιτήματα της προσφυγής του Ivan Jurašionis περί ακυρώσεως της σιωπηρής αποφάσεως του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως με την οποία απορρίφθηκε η επιβεβαιωτική αίτησή του περί προσβάσεως στις εκδόσεις των παρατηρητών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που ήταν παρόντες στην Κροατία, στην περιοχή του Knin, από την 1η Αυγούστου μέχρι τις 31 Αυγούστου 1995, και στα έγγραφα με τη μνεία «ECMM RC Knin Log reports».
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά ως απαράδεκτη.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 267 της 7.11.2009.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Ιουνίου 2010 — Victoria Sánchez κατά Κοινοβουλίου και Επιτροπής

(Υπόθεση T-61/10 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων — Μη τήρηση του απαιτούμενου τύπου — Απαράδεκτο)

(2010/C 221/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (Σεβίλλη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς N. Domínguez Varela, εν συνεχεία P. Suarez Plácido, δικηγόροι)

Καθόν: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: N. Lorenz, N. Görlitz και P. López-Carceller) και Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Lozano Palacios και I. Martínez del Peral)

Αντικείμενο

Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων για τη διασφάλιση της σωματικής ακεραιότητας του προσφεύγοντος, των θεμελιωδών δικαιωμάτων του και των θεμελιωδών δικαιωμάτων των ευρωπαίων πολιτών που θα μπορούσαν να θιγούν.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Μαΐου 2010 η Υ κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 7 Οκτωβρίου 2009 στην υπόθεση F-29/08, Υ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-493/09 P)

(2010/C 221/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Υ (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: J. Van Rossum, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ανατρέσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης που εκδόθηκε στις 7 Οκτωβρίου 2009 (υπόθεση F-29/08, Υ κατά Επιτροπής) με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή/αγωγή του,
- να ακυρώσει την απόφαση της 24 Μαΐου 2007 περί απολύσεώς του,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να του καταβάλει την αμοιβή που θα εξακολουθούσε να λαμβάνει αν δεν είχε λυθεί πρόωρα η σύμβασή του, καθώς και όλα τα επιδόματα που είχε δικαίωμα να λαμβάνει,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να του καταβάλει ως αποζημίωση το ποσό των 500 000 ευρώ προς αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που υπέστη,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό εξέταση αίτηση ανατρέσεως, ο αναιρεσείων ζητεί την εξαφάνιση της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (ΔΔΔ) της 7ης Οκτωβρίου 2009, που εκδόθηκε στην υπόθεση Υ κατά Επιτροπής, F-29/08, με την οποία απορρίφθηκε προσφυγή/αγωγή του με αντικείμενο, αφενός την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής περί απολύσεώς του και, αφετέρου, την καταβολή αποζημιώσεως.

Προς στήριξη της αιτήσεώς του ανατρέσεως, ο αναιρεσείων προβάλλει ότι το ΔΔΔ υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο:

- εκτιμώντας ότι η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να ζητήσει τη γνώμη της επιτροπής εκθέσεων, ενώ η απόφαση της Επιτροπής της 7ης Απριλίου 2004, περί καθορισμού των γενικών διατάξεων εφαρμογής σχετικά με τις διαδικασίες προσλήψεως και απασχολήσεως των συμβασιούχων υπαλλήλων απαιτεί την εν λόγω γνωμοδότηση,
- θεωρώντας ότι ο αναιρεσείων είχε νομίμως απολυθεί ενώ δεν του δόθηκε η δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις του επί της γνώμης της επιτροπής εκθέσεων η οποία δεν του κοινοποιήθηκε,

- κρίνοντας ότι η μη κοινοποίηση προς αυτόν της γνώμης της επιτροπής εκθέσεων δεν προσβάλλει τα δικαιώματά του άμυνας,
- θεωρώντας ότι η απόφαση περί απολύσεως δεν στηρίχθηκε στη γνώμη της επιτροπής εκθέσεων, ενώ η γνώμη αυτή ρητώς μνημονεύεται στο σκεπτικό της περί απολύσεως αποφάσεως,
- εκτιμώντας ότι το θεσμικό όργανο στηρίχθηκε αποκλειστικά σε αιτιάσεις και γεγονότα που αναφέρονται στην έκθεση κρίσεως του αναιρεσιόντος, ενώ από την απόφαση προκύπτει ότι αυτή στηρίχθηκε σε θέματα που σχετίζονται με ισχυρισμούς περί δωροδοκίας,
- εκτιμώντας ότι η εν λόγω απόφαση περί απολύσεως ήταν βάσιμη, ενώ στηρίχθηκε σε αιτιάσεις και γεγονότα που συνέβησαν πριν από την είσοδο στην υπηρεσία του αναιρεσιόντος ως συμβασιούχου υπαλλήλου και
- εκτιμώντας ότι η απόφαση περί απολύσεως δεν ήταν πειθαρχική ποινή, ενώ οι παραβάσεις για τις οποίες κατηγορείται ο αναιρεσιών οδήγησαν στην κίνηση πειθαρχικής διαδικασίας εναντίον του που αφορά τα ίδια πραγματικά περιστατικά και την ίδια συμπεριφορά επί των οποίων βασίστηκε η αιτιολογία της αποφάσεως περί απολύσεως.

Προσφυγή της 27ης Μαΐου 2010 — Danzeisen κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-242/10)

(2010/C 221/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Werner Danzeisen (Eichstetten, Γερμανία) (εκπρόσωπος: H. Schmidt, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει ανίσχυρο τον κανονισμό (ΕΕ) 271/2010 της Επιτροπής, καθόσον τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) 889/2008, με αποτέλεσμα να επιβάλλεται με το παράρτημα XI, μέρος Α, σημείο 9, του κανονισμού αυτού, όσον αφορά τον λογότυπο βιολογικής παραγωγής της ΕΕ κατά το άρθρο 57, η νομική υποχρέωση ότι ο λογότυπος αυτός πρέπει να χρησιμοποιείται «σύμφωνα με τους κανόνες που συνοδεύουν την καταχώριση

του [...] στο μητρώο του Γραφείου της Μπενελούξ για την πνευματική ιδιοκτησία», καθόσον ιδίως οι κανόνες αυτοί (κανόνες χρήσης του συλλογικού σήματος) ορίζουν

- στο άρθρο 2, παράγραφος 4, ότι κανείς, άρα ούτε ο προσφεύγων, δεν μπορεί να χρησιμοποιεί τον λογότυπο βιολογικής παραγωγής της ΕΕ «without empowerment from the Bodies designed or recognised in accordance with the Community Regulations», δηλαδή χωρίς να του έχει χορηγηθεί άδεια χρήσης του λογότυπου αυτού από τις ελεγκτικές αρχές ή τα ελεγκτικά όργανα που έχουν οριστεί ή αναγνωρίζεται σύμφωνα με τη νομοθεσία της Ένωσης,

- στο άρθρο 4 (ρήτρα αποκλεισμού της ευθύνης) ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν εγγυάται ότι επιτρέπεται η χρήση εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης του λογότυπου βιολογικής παραγωγής της ΕΕ, με την εξαίρεση της νομικής υπόστασης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του δικαιώματός της επί του λογότυπου βιολογικής παραγωγής της ΕΕ («except to the extent of its corporate existence and of its underlying entitlement to the Organic Farming Mark»), δηλαδή προβλέπεται ότι η ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης περιορίζεται μόνο στη νομική υπόσταση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο δικαίωμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης επί της πραγματοποιηθείσας καταχώρισης του σήματος,

- στο άρθρο 7, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ότι οι κανόνες χρήσης του συλλογικού σήματος σχετικά με τη χρησιμοποίηση και την εκμετάλλευση του λογότυπου βιολογικής παραγωγής της ΕΕ μπορούν να συνυπάρχουν με τις διατάξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τους εθνικούς νόμους, αλλά, σε περίπτωση σύγκρουσης των διατάξεων σχετικά με τη χρήση του λογότυπου βιολογικής παραγωγής της ΕΕ, υπερισχύουν και εφαρμόζονται οι κανόνες χρήσης του συλλογικού σήματος, πράγμα που σημαίνει ότι «in case of conflict concerning the use of the Organic Farming Mark» εφαρμόζονται οι «provisions of the present Regulations on use and management» και δεν εφαρμόζονται οι λοιπές διατάξεις, και συγκεκριμένα οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) 271/2010,

- στο άρθρο 9, σημείο 3, ότι δεν επιτρέπεται η χρήση του λογότυπου βιολογικής παραγωγής της ΕΕ κατά τρόπο υποτιμητικό ή επικριτικό για την Ευρωπαϊκή Ένωση ή για τους κανόνες χρήσης του συλλογικού σήματος που έχουν καθοριστεί από το Γραφείο της Μπενελούξ για την πνευματική ιδιοκτησία,

- στο άρθρο 12, παράγραφος 1, ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση επιφυλάσσεται του δικαιώματός της να ελέγχει άμεσα τα προϊόντα και το διαφημιστικό υλικό που φέρουν το λογότυπο βιολογικής παραγωγής της ΕΕ και να απαιτεί σε τακτά διαστήματα δείγματα χρήσης,

- στο άρθρο 15, παράγραφος 1, ότι αρμόδια για την ερμηνεία των κανόνων χρήσης του συλλογικού σήματος είναι μόνο η Ευρωπαϊκή Ένωση, άρα η νόμιμη εκπρόσωπος της, δηλαδή η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, πράγμα που σημαίνει ότι η ερμηνεία τους δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των δικαστικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- στο άρθρο 15, παράγραφος 2, ότι οι κανόνες σχετικά με τη χρησιμοποίηση και την εκμετάλλευση του λογότυπου βιολογικής παραγωγής της ΕΕ διέπονται από το βελγικό δίκαιο,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων προσβάλλει το νέο κείμενο του παραρτήματος XI του κανονισμού (ΕΚ) 889/2008 ⁽¹⁾, όπως διαμορφώθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 271/2010 ⁽²⁾.

Ο προσφεύγων, προς στήριξη της προσφυγής του, ισχυρίζεται, πρώτον, ότι συντρέχει παράβαση του άρθρου 297, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, διότι το παράρτημα XI, μέρος Α, σημείο 9, του κανονισμού 889/2008, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 271/2010, παραπέμπει στους κανόνες χρήσης του συλλογικού σήματος τους οποίους καθόρισε η Επιτροπή κατά την καταχώριση του λογότυπου βιολογικής παραγωγής της ΕΕ στο Γραφείο της Μπενελούξ για την πνευματική ιδιοκτησία και οι οποίοι δεν έχουν δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα, μολονότι έχουν, λόγω της παραπομπής αυτής, την ίδια δεσμευτική ισχύ όπως και το ίδιο το κείμενο του κανονισμού της Επιτροπής.

Δεύτερον, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η εξελικτική αυτή παραπομπή στους κανόνες χρήσης του συλλογικού σήματος παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να τροποποιεί το ουσιαστικό εννοιολογικό περιεχόμενο του κανονισμού 271/2010 κατά την κρίση της, αποκλείοντας τα κράτη μέλη, οπότε καταστρατηγείται και ματαιώνεται η νομιμοποίηση της νομοθετικής πράξης που βασίζεται στη συμμετοχή των κρατών μελών.

Τρίτον, ο προσφεύγων βάλλει κατά του ότι οι κανόνες χρήσης του συλλογικού σήματος προβλέπουν, κατά τους ισχυρισμούς του, ότι κανείς δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιεί τον λογότυπο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη βιολογική παραγωγή, αν δεν του έχει χορηγηθεί η σχετική άδεια από τις ελεγκτικές αρχές ή τα ελεγκτικά όργανα. Κατά τον προσφεύγοντα, αυτό είναι ασυμβίβαστο με το άρθρο 24, παράγραφος 2, και το άρθρο 25, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 834/2007 ⁽³⁾, διότι οι διατάξεις αυτές προβλέπουν το δικαίωμα των μονάδων βιολογικής παραγωγής να χρησιμοποιούν τον λογότυπο βιολογικής παραγωγής της ΕΕ για τα βιολογικά προϊόντα που παράγουν σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού.

Τέταρτον, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι οι κανόνες χρήσης του συλλογικού σήματος περιλαμβάνουν ρήτρα αποκλεισμού της ευθύνης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, χάρη στην οποία το θεσμικό αυτό όργανο απαλλάσσεται παρανόμως από το υπηρεσιακό καθήκον της να αποτρέπει τις ζημιές, δηλαδή και τη ζημία του προσφεύγοντος.

Πέμπτον, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι οι κανόνες χρήσης του συλλογικού σήματος προβλέπουν, με δεδομένο ότι οι κανόνες αυτοί ισχύουν παράλληλα προς τις διατάξεις άλλων νομοθετικών πράξεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εθνικών νόμων, ότι, σε περίπτωση σύγκρουσης διατάξεων, υπερισχύουν πάντοτε οι κανόνες χρήσης του συλλογικού σήματος, πράγμα που σημαίνει ότι παραβιάζεται η αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης.

Έκτον, ο προσφεύγων βάλλει κατά του ότι οι κανόνες χρήσης του συλλογικού σήματος του απαγορεύουν να χρησιμοποιεί τον λογότυπο βιολογικής παραγωγής της ΕΕ κατά επικριτικό για την Ευρωπαϊκή Ένωση τρόπο. Έτσι προσβάλλεται αυθαίρετα και ανατιολόγητα το θεμελιώδες δικαίωμά του να εκφράζει ελεύθερα τη γνώμη του.

Έβδομον, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι οι κανόνες χρήσης του συλλογικού σήματος προβλέπουν ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μπορεί να απαιτεί από τους χρήστες του λογότυπου βιολογικής παραγωγής της ΕΕ δείγματα χρήσης και να τα εξετάζει, πράγμα που σημαίνει ότι η Επιτροπή αποκτά δικαίωμα άμεσης επέμβασης στις επιχειρήσεις και ανατρέπει την κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ του οργάνου αυτού και των κρατών μελών.

Όγδοον, ο προσφεύγων βάλλει κατά της καταχώρισης από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή του λογότυπου βιολογικής παραγωγής της ΕΕ ως συλλογικού σήματος, καθόσον η καταχώριση αυτή είναι, μεταξύ άλλων, ασυμβίβαστη με τον κανονισμό 834/2007.

Ένατον, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι οι κανόνες χρήσης του συλλογικού σήματος επιφυλάσσουν μόνο στην Επιτροπή την αρμοδιότητα ερμηνείας τους, οπότε προσβάλλεται το ερμηνευτικό μονοπώλιο του Δικαστηρίου.

Τέλος, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι είναι αυθαίρετο το γεγονός ότι οι κανόνες χρήσης του συλλογικού σήματος επιβάλλουν την υπαγωγή ακόμη και του προσφεύγοντος στο βελγικό δίκαιο.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 889/2008 της Επιτροπής, της 5ης Σεπτεμβρίου 2008, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 834/2007 του Συμβουλίου για τη βιολογική παραγωγή και την επισήμανση των βιολογικών προϊόντων όσον αφορά τον βιολογικό τρόπο παραγωγής, την επισήμανση και τον έλεγχο των προϊόντων (ΕΕ L 250, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 271/2010 της Επιτροπής, της 24ης Μαρτίου 2010, σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 889/2008 για τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 834/2007 του Συμβουλίου όσον αφορά τον λογότυπο βιολογικής παραγωγής της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 84, σ. 19).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 834/2007 του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2007, για τη βιολογική παραγωγή και την επισήμανση των βιολογικών προϊόντων και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2092/91 (ΕΕ L 189, σ. 1).

Προσφυγή της 26ης Μαΐου 2010 — Τσακίρης-Μάλλας κατά Γ.Ε.Ε.Α. — Seven (7 Seven Fashion Shoes)

(Υπόθεση T-244/10)

(2010/C 221/79)

Γλώσσα της προσφυγής: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Τσακίρης-Μάλλας Α.Ε. (Αργυρούπολη Αττικής, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Ν. Σημαντήρας, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Seven S.p.A. (Torino, Ιταλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 22ας Μαρτίου 2010 στην υπόθεση R1045/2009-2·
- να δεχθεί την υπ'αριθμόν 5445481 αίτηση καταχώρισεως ως κοινοτικού σήματος του εικονιστικού σήματος «7Seven Fashion Shoes» για προϊόντα των κλάσεων 18 και 25, και
- να καταδικάσει τους αντιδίκους στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων που αφορούν στις διαδικασίες ανακοπής και προσφυγής ενώπιον του ΓΕΕΑ.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Εικονιστικό σήμα «7Seven Fashion Shoes» για προϊόντα των κλάσεων 18 και 25 — αριθμός αίτησης καταχώρισης 5445481

Δικαιούχος τού κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Ο αντίπαλος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Ιταλικό εικονιστικό σήμα «7Seven», αριθμός καταχώρισεως 769296, για προϊόντα των κλάσεων 14, 16 και 18· ιταλικό εικονιστικό σήμα «Seven», αριθμός καταχώρισεως 928116, για προϊόντα των κλάσεων 16 και 18

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της απόφασης του τμήματος ανακοπών και απόρριψη της αίτησης καταχώρισης για προϊόντα της κλάσης 18

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχία α' και β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως συνήγαγε ότι υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των σχετικών σημάτων· παράβαση του άρθρου 65, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών απείχε εντελώς από την εξέταση του κατά πόσον τυγχάνει ή όχι εφαρμογής το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού.

Αναίρεση που άσκησε στις 9 Ιουνίου 2010 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 25 Μαρτίου 2010 στην υπόθεση F-102/08, Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-256/10 P)

(2010/C 221/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Σε κάθε περίπτωση, να αναιρέσει, στο σύνολό της και άνευ ουδεμίας εξαιρέσεως, την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη.
- Να αποφανθεί ότι η πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή-αγωγή, επί της οποίας εκδόθηκε η ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη, είναι καθ' όλα παραδεκτή.
- Κυρίως, να δεχθεί στο σύνολό τους και άνευ ουδεμίας εξαιρέσεως τα αιτήματα που περιελάμβανε η πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή-αγωγή.

— Να καταδικάσει την αναιρεσίβλητη στο σύνολο των εξόδων (δικαστικών ή εξόδων για αμοιβές δικηγόρων) στα οποία υποβλήθηκε και υποβάλλεται ο νυν αναιρεσίων όσον αφορά αμφοτέρους τους βαθμούς δικαιοδοσίας.

— Επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, το οποίο, με διαφορετική σύνθεση, θα εξετάσει εκ νέου την υπόθεση και θα αποφανθεί επί της ουσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως ζητείται να αναιρεθεί η διάταξη που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 25 Μαρτίου 2010. Με τη διάταξη αυτή, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης απέρριψε, εν μέρει ως προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει ως προδήλως αβάσιμη, προσφυγή-αγωγή με αίτημα, αφενός, να αναγνωρισθεί το ανύπαρκτο ή τουλάχιστον ο παράνομος χαρακτήρας της αποφάσεως με την οποία η Επιτροπή αρνήθηκε να διαβιβάσει στον νυν αναιρεσείοντα αντίγραφο των φωτογραφιών που ελήφθησαν κατά τη μετακόμιση από την υπηρεσία κατοικία του στη Λουάντα (Αγκόλα) και να καταστρέψει όλα τα έγγραφα σχετικά με την μετακόμιση αυτή και, αφετέρου, να καταδικασθεί η Επιτροπή να του καταβάλει αποζημίωση σε αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη ο αναιρεσείων εξαιτίας του ότι η Επιτροπή προέβη στη μετακόμιση αυτή παρά τη θύληση του αναιρεσείοντος.

Προς στήριξη των αιτημάτων του, ο αναιρεσείων προβάλλει πλήρη έλλειψη αιτιολογίας, καθώς και παράβαση των δικονομικών κανόνων περί αποδείξεως, παραβίαση της αρχής της ισότητας των δίκων, παράβαση του άρθρου 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, παράβαση του καθήκοντος αρωγής που υπέχει η Επιτροπή προς τον αναιρεσείοντα και παράβαση της υποχρεώσεως χρηστής διοικήσεως.

Ο αναιρεσείων ισχυρίζεται επιπροσδέτως ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης παρέλειψε να αποφανθεί επί τριών εκ των αιτημάτων του.

Προσφυγή της 4ης Ιουνίου 2010 — Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-257/10)

(2010/C 221/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η Ιταλική Δημοκρατία ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 24ης Μαρτίου 2010 C(2010) 1711 τελικό, που έχει ως αντικείμενο την κρατική ενίσχυση C 4/2003 (πρώην NN 102/2002),

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Ιταλική Δημοκρατία άσκησε προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της αποφάσεως της Επιτροπής της 24ης Μαρτίου 2010 C(2010) 1711 τελικό, που έχει ως αντικείμενο την κρατική ενίσχυση C 4/2003 (πρώην NN 102/2002) και η οποία κοινοποιήθηκε με έγγραφο της 25ης Μαρτίου 2010 SG Greffe (2010) D/4224. Η απόφαση αυτή, που εκδόθηκε κατόπιν της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο στην υπόθεση C-496/06 P, Επιτροπή κατά Ιταλίας και WAM, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση που άσκησε η Επιτροπή κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου με την οποία έγιναν δεκτές οι προσφυγές που άσκησαν η Ιταλία και η εταιρία WAM κατά της αποφάσεως 2006/177/EK της Επιτροπής, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 4/2003 (πρώην NN 102/2002) την οποία χορήγησε η Ιταλία υπέρ της εταιρίας WAM, η οποία χαρακτήρισε ασύμβατες με την κοινή αγορά τις επιδοτήσεις επιτοκίου που χορηγήθηκαν στη WAM SpA, βάσει του νόμου 394/81, περί των μέτρων ενισχύσεως των ιταλικών εξαγωγών το 1995 και το 2000.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η Ιταλική Δημοκρατία προβάλλει τους ακόλουθους λόγους:

Πρώτος λόγος. Παράβαση του άρθρου 4, σημείο 5, του κανονισμού 659/99/EK⁽¹⁾ και παραβίαση της αρχής *ne bis in idem*. Υποστηρίζει συναφώς ότι η προηγούμενη απόφαση της Επιτροπής σχετικά με την ίδια ενίσχυση, που εκδόθηκε το 2004, ακυρώθηκε στο σύνολό της και αναδρομικώς από το Πρωτοδικείο και από το Δικαστήριο. Τούτο καθόρισε τη σιωπηρή συγκατάθεση της Επιτροπής όσον αφορά την ενίσχυση, που απορρέει από την απόφαση περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας έρευνας τον Ιανουάριο του 2003. Εφαρμόζεται επί πλέον η αρχή *ne bis in idem*.

Δεύτερος λόγος. Παράβαση του άρθρου 108, παράγραφοι 2 και 3, ΣΛΕΕ και των άρθρων 4, 6, 7, 10, 13 και 20 του κανονισμού ΕΚ 659/99. Κατά την Ιταλική Δημοκρατία, η νέα απόφαση περιέχει μια εντελώς νέα εξέταση της επίμαχης ενισχύσεως. Συνεπώς, η απόφαση αυτή θα έπρεπε να εκδοθεί κατόπιν κινήσεως επίσημης διαδικασίας έρευνας, στην οποία θα διατύπωναν τις απόψεις τους το κράτος μέλος και τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Τρίτος λόγος. Παραβίαση του δεδικασμένου. Κατά την προσφεύγουσα, οι αποφάσεις του Πρωτοδικείου και του Δικαστηρίου που αφορούν την προηγούμενη ενίσχυση έχουν παραγάγει δεδικασμένο όσον αφορά, αφενός, το ότι η ενίσχυση δεν ευνοεί τις εξαγωγές, αλλά τις δαπάνες εμπορικής διείσδυσης σε αγορές τρίτων χωρών, και, αφετέρου, το ότι απλές γενικές αναφορές στις αρχές που ισχύουν στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων που έχουν άμεσο αντίκτυπο στην εσωτερική αγορά δεν αρκούν για να αιτιολογήσουν απόφαση περί ενισχύσεως που έχει άμεσο αντίκτυπο σε αγορά τρίτης χώρας και η οποία εξάλλου αφορά μικρά ποσά. Ωστόσο, η νέα απόφαση της Επιτροπής δεν έλαβε υπόψη το δεδικασμένο, εφαρμόζοντας ως φαίνεται μόνο τις αρχές αυτές.

Τέταρτος λόγος. Παραβίαση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως και παράβαση του άρθρου 20 του κανονισμού ΕΚ 659/99. Ελαττωματική εξέταση της υποθέσεως. Επί του σημείου αυτού, η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι η νέα απόφαση εκδόθηκε με τη χρησιμοποίηση ως στοιχείου έρευνας μιας πανεπιστημιακής μελέτης του 2009 σχετικά με τη δικαιούχο επιχείρηση, την οποία η Επιτροπή δεν κοινοποίησε στα ενδιαφερόμενα μέρη ούτε τη συζήτησε με αυτά πριν από την έκδοση της νέας αποφάσεως.

Πέμπτος λόγος. Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και των άρθρων 1, παράγραφος 1, στοιχείο δ', και 2 του κανονισμού ΕΚ 1998/2006. Παραβίαση του δεδικασμένου. Αντιφατικότητα. Η Ιταλική Δημοκρατία φρονεί ότι οι επίμαχες ενισχύσεις ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1998/2006 που αφορά τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, καθόσον είναι κάτω των 200 000 ευρώ για μια τριετία. Για τον λόγο αυτό, δεν συνιστούσαν κρατικές ενισχύσεις και δεν έπρεπε να κοινοποιηθούν. Ο κανονισμός αυτός εφαρμόζοταν διότι είχε κριθεί ότι δεν επρόκειτο για ενισχύσεις κατά την εξαγωγή.

Έκτος λόγος. Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχεία γ' και ε', ΣΛΕΕ, και του άρθρου 4, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 70/2001. Εν πάση περιπτώσει, επρόκειτο για συμβατές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ, καθόσον προορίζονταν να ευνοήσουν τη διεθνοποίηση των κοινοτικών επιχειρήσεων. Η απόφαση παρέλειψε την εξέταση αυτή.

Έβδομος λόγος. Παράβαση του άρθρου 14 του κανονισμού ΕΚ 659/99 και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας. Εν πάση περιπτώσει, το προς ανάκτηση ποσό της ενισχύσεως είναι υπολογισμένο καθ' υπερβολή: η πραγματική ενίσχυση προκύπτει από τη διαφορά μεταξύ του επιτοκίου αναφοράς, κατά τη στιγμή της κάθε εκταμίευσης των δόσεων της χρηματοδότησης, και του επιδοτούμενου επιτοκίου, και όχι από τη διαφορά μεταξύ του επιτοκίου αναφοράς, που ίσχυε κατά τον (πολύ προγενέστερο) χρόνο κατά τον οποίο χορηγήθηκαν οι χρηματοδοτήσεις, και του εν λόγω επιδοτούμενου επιτοκίου.

Η Ιταλική Δημοκρατία προβάλλει επίσης παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ.1).

Προσφυγή της 7ης Ιουνίου 2010 — Microban International και Microban (Ευρώπη) κατά Επιτροπή

(Υπόθεση T-262/10)

(2010/C 221/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Microban International Ltd. (Huntersville, Ηνωμένες Πολιτείες) και Microban (Ευρώπη) Ltd. (Heath Hayes, Ηνωμένο Βασίλειο (εκπρόσωποι: Μ. S. Rydelski, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την από 19 Μαρτίου 2010 απόφαση 2010/169 της Επιτροπής για τη μη συμπερίληψη του 2,4,4'-τριχλωρο-2'-υδροξυδιφαινυλαιθέρα στον κατάλογο της Ένωσης περί προσθέτων που επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται στην κατασκευή πλαστικών υλικών και αντικειμένων τα οποία προορίζονται να έρθουν σε επαφή με τρόφιμα βάσει της οδηγίας 2002/72/ΕΚ (ΕΕ 2010 L 75, σ. 25), και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή τους, οι προσφεύγουσες ζητούν, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ την ακύρωση της από 19 Μαρτίου 2010 αποφάσεως 2010/169 της Επιτροπής για τη μη συμπερίληψη του 2,4,4'-τριχλωρο-2'-υδροξυδιφαινυλαιθέρα στον κατάλογο της Ένωσης περί προσθέτων που επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται στην κατασκευή πλαστικών υλικών και αντικειμένων τα οποία προορίζονται να έρθουν σε επαφή με τρόφιμα βάσει της οδηγίας 2002/72/ΕΚ (¹) (ΕΕ 2010 L 75, σ. 25), κοινοποιηθείσας υπό τον αριθμό C(2010) 1613.

Προς στήριξη των λόγων ακυρώσεών τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

Πρώτον, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι σύμφωνη με τη διαδικασία εγκρίσεως του κανονισμού πλαισίου⁽²⁾, καθότι στερείται επαρκούς νομικής βάσεως βάσει της οποίας μπορούσε να εκδοθεί.

Δεύτερον, η απόφαση που εξέδωσε η καθής για τη μη συμπερίληψη του επίμαχου προϊόντος στον κατάλογο της Ένωσης περί προσθέτων χωρίς απόφαση περί διαχειρίσεως κινδύνων, βασιζόμενη αποκλειστικώς στην απόσυρση της αρχικής αιτήσεως περί εγκρίσεως, συνιστά παράβαση της διαδικασίας εγκρίσεως όσον αφορά το επίμαχο προϊόν.

Τρίτον, η προσφεύγουσα, μην παρέχοντας τη δυνατότητα να αντικατασταθεί η αρχική αίτηση για το επίμαχο προϊόν, προσέβαλε τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των προσφευγουσών.

Τέλος, η διαδικασία που οδήγησε στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν ήταν σύμφωνη με τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, όπως οι αρχές της χρηστής διοικήσεως, διαφάνειας και ασφάλειας δικαίου.

- (¹) Οδηγία 2002/72/ΕΚ της Επιτροπής της 6ης Αυγούστου 2002 σχετικά με τα πλαστικά υλικά και αντικείμενα που προορίζονται να έρθουν σε επαφή με τρόφιμα (ΕΕ 2002 L 220, σ. 18)
- (²) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1935/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Οκτωβρίου 2004 σχετικά με τα υλικά και αντικείμενα που προορίζονται να έρθουν σε επαφή με τρόφιμα και με την κατάργηση των οδηγιών 80/590/ΕΟΚ και 89/109/ΕΟΚ

Προσφυγή-αγωγή της 16ης Ιουνίου 2010 — Βασίλειο της Ισπανίας κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-263/10)

(2010/C 221/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγον-ενάγον: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος-εναγόντος

Το προσφεύγον-ενάγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 11 Μαΐου 2010 απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής περί αναστολής της ενδιάμεσης πληρωμής που

ζήτησε η Ισπανία στις 10 Δεκεμβρίου 2009 για τους λόγους που αναφέρονται στην παράγραφο I της νομικής βάσεως του εν λόγω εγγράφου,

- να κρίνει βάσιμο το αίτημα να καταβληθούν από την Επιτροπή οι τόκοι υπερημερίας εξαιτίας της καθυστέρησης της πραγματικής καταβολής των ενδιάμεσων πληρωμών που αδικαιολογήτως αναστάλησαν, και
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή-αγωγή στρέφεται κατά της αποφάσεως της Επιτροπής περί διακοπής της προθεσμίας καταβολής της ενδιάμεσης πληρωμής που ζήτησε η Ισπανία στις 17 Δεκεμβρίου 2009. Η εν λόγω αίτηση ενδιάμεσης πληρωμής συνολικού ύψους 2 717 227,26 ευρώ, αντιστοιχεί στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Κοινότητας δράσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Ταμείου στο πλαίσιο του Στόχου περιφερειακή ανταγωνιστικότητα της Αυτόνομης Κοινότητας των Βαλεαρίδων (CCI 2007ESO52PO005).

Προς στήριξη των ισχυρισμών της, το προσφεύγον-ενάγον προβάλλει τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

- Παράβαση του άρθρου 91, παράγραφος 1, στοιχείο α', του Κανονισμού 1083/2006 (¹) του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2006 περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ), κατά το μέτρο που η Επιτροπή, χωρίς να δημοσιοποιήσει έκθεση κοινοτικού ή εθνικού φορέα λογιστικού ελέγχου μέσω της οποίας θα ήταν δυνατό να αποδειχτεί η ύπαρξη σημαντικών ελαττωμάτων στη λειτουργία των συστημάτων διαχειρίσεως και ελέγχου και, παρότι δεν υπήρχαν τέτοιου είδους ελαττώματα, διέκοψε με την προσβαλλόμενη απόφαση την προθεσμία καταβολής ορισμένων ενδιάμεσων πληρωμών που ζήτησε η Ισπανία.
- Μη τήρηση των στρατηγικών ελέγχου που ενέκρινε η Επιτροπή, καθόσον αυτή διέκοψε την προθεσμία καταβολής των προαναφερθεισών ενδιάμεσων πληρωμών, επειδή έκρινε ότι η ανυπαρξία ελέγχων συστημάτων συνιστά σημαντική καθυστέρηση κατά την εκτέλεση των στρατηγικών, παρότι οι στρατηγικές αυτές παρέχουν στο Βασίλειο της Ισπανίας τη δυνατότητα να γνωστοποιήσει τα αποτελέσματα των ελέγχων συστημάτων έως την 30ή Ιουνίου 2010.

- Προσβολή της αρχής της ασφάλειας δικαίου, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση επιβάλλει στο Βασίλειο της Ισπανίας να επισπεύσει τους ελέγχους συστημάτων έναντι του χρονοδιαγράμματος που είχε συμφωνηθεί με την ίδια την Επιτροπή, και για τον λόγο αυτό η απαίτηση αυτή δεν ήταν προβλέψιμη για τις ισπανικές αρχές.

- Προσβολή της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον οι εθνικές αρχές ενήργησαν βασιζόμενες στα χρονοδιαγράμματα που είχε εγκρίνει η Επιτροπή στο πλαίσιο των στρατηγικών, τα οποία τηρούσαν, χωρίς η Επιτροπή να έχει επισημάνει σε κάποιο χρονικό σημείο ότι τούτο προϋπέθετε κάποια ανεπάρκεια του συστήματος διαχείρισεως και ελέγχου.
- Προσβολή της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον αφενός το μέτρο που υιοθέτησε η Επιτροπή είναι δυσανάλογο και αντίθετο προς μια αποτελεσματική οικονομική διαχείριση και αφετέρου υπάρχουν άλλα λιγότερο επαχθή νομικά εργαλεία για την επίτευξη του ίδιου σκοπού.
- Τέλος, το Βασίλειο της Ισπανίας ζητεί την καταβολή τόκων υπερημερίας δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 2, του κανονισμού 1083/2006, του άρθρου 83 του κανονισμού 1605/2002 ⁽²⁾ και του άρθρου 106, παράγραφος 5, του κανονισμού 2342/2002 της Επιτροπής ⁽³⁾.

- ⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1083/2006 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2006 περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 (ΕΕ, L 210, σ. 25)
- ⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του Δημοσιονομικού Κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ, L 25, σ. 43).
- ⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 2342/2002 της Επιτροπής της 23ης Δεκεμβρίου 2002 για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του Δημοσιονομικού Κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Προσφυγή-αγωγή της 16ης Ιουνίου 2010 — Βασίλειο της Ισπανίας κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-264/10)

(2010/C 221/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος-εναγόντος

Το προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 10 Μαΐου 2010 απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής περί αναστολής της ενδιάμεσης πληρωμής που ζήτησε η Ισπανία στις 18 Δεκεμβρίου 2009 για τους λόγους

που αναφέρονται στην παράγραφο I της νομικής βάσεως του εν λόγω εγγράφου,

- να κρίνει βάσιμο το αίτημα να καταβληθούν από την Επιτροπή οι τόκοι υπερημερίας εξαιτίας της καθυστέρησης της πραγματικής καταβολής των ενδιάμεσων πληρωμών που αδικαιολόγητα ανεστάλησαν, και
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή-αγωγή στρέφεται κατά της αποφάσεως της Επιτροπής περί διακοπής της προδεσμίας καταβολής ορισμένων πληρωμών που ζήτησε η Ισπανία στις 18 Δεκεμβρίου 2009. Η εν λόγω αίτηση ενδιάμεσης πληρωμής συνολικού ύψους 37 320 854,12 ευρώ, αντιστοιχεί στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Κοινοτικής δράσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Ταμείου για την καταπολέμηση των διακρίσεων, περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση στην Ισπανία (CCI 2007ESO51PO002).

Οι κύριοι ισχυρισμοί και επιχειρήματα έχουν ήδη προβληθεί στο πλαίσιο της υποθέσεως T-263/10, Επιτροπή κατά Ισπανίας.

Προσφυγή-αγωγή της 16ης Ιουνίου 2010 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-265/10)

(2010/C 221/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος-εναγόντος

Το προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 15 Απριλίου 2010 απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής περί αναστολής της ενδιάμεσης πληρωμής που ζήτησε η Ισπανία στις 11 Δεκεμβρίου 2009 για τους λόγους που αναφέρονται στην παράγραφο I της νομικής βάσεως του εν λόγω εγγράφου,

— να κρίνει βάσιμο το αίτημα να καταβληθούν από την Επιτροπή οι τόκοι υπερημερίας εξαιτίας της καθυστέρησης της πραγματικής καταβολής των ενδιάμεσων πληρωμών που αδικαιολόγητα ανεστάλησαν, και

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή-αγωγή στρέφεται κατά της αποφάσεως της Επιτροπής περί διακοπής της προθεσμίας καταβολής της ενδιάμεσης πληρωμής που ζήτησε η Ισπανία στις 11 Δεκεμβρίου 2009. Η εν λόγω αίτηση ενδιάμεσης πληρωμής συνολικού ύψους 27 754 408,38 ευρώ, αντιστοιχεί στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Κοινοτικής δράσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Ταμείου στο πλαίσιο του Στόχου Σύγκλιση της Αυτόνομης Κοινότητας της Γαλικίας (CCI 2007ESO51PO004).

Οι κύριοι ισχυρισμοί και επιχειρήματα έχουν ήδη προβληθεί στο πλαίσιο της υποθέσεως T-263/10, Επιτροπή κατά Ισπανίας.

Προσφυγή-αγωγή της 16ης Ιουνίου 2010 — Βασίλειο της Ισπανίας κατά Επιτροπή

(Υπόθεση T-266/10)

(2010/C 221/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγον: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Το προσφεύγων-ενάγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την από 11 Μαΐου 2010 απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής περί αναστολής της ενδιάμεσης πληρωμής που ζήτησε η Ισπανία στις 10 Δεκεμβρίου 2009 για τους λόγους που αναφέρονται στην παράγραφο I της νομικής βάσεως του εν λόγω εγγράφου,

— να κρίνει βάσιμο το αίτημα να καταβληθούν από την Επιτροπή οι τόκοι υπερημερίας εξαιτίας της καθυστέρησης της πραγματικής καταβολής των ενδιάμεσων πληρωμών που αδικαιολόγητα ανεστάλησαν, και

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή-αγωγή στρέφεται κατά της αποφάσεως της Επιτροπής περί διακοπής της προθεσμίας καταβολής της ενδιάμεσης πληρωμής που ζήτησε η Ισπανία στις 10 Δεκεμβρίου 2009. Η εν λόγω αίτηση ενδιάμεσης πληρωμής συνολικού ύψους 6 509 540,26 ευρώ, αντιστοιχεί στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Κοινοτικής δράσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Ταμείου στο πλαίσιο του Στόχου περιφερειακή ανταγωνιστικότητα της Χώρας των Βάσκων (CCI 2007ESO52PO010).

Οι κύριοι ισχυρισμοί και επιχειρήματα έχουν ήδη προβληθεί στο πλαίσιο της υποθέσεως T-263/10, Επιτροπή κατά Ισπανίας.

Προσφυγή της 8ης Ιουνίου 2010 — Conceria Kara κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-270/10)

(2010/C 221/87)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Conceria Kara Srl (Trezzano sul Naviglio, Ιταλία) (εκπρόσωπος: P. Picciolini, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Dima — Gida Tekstil Deri Insaat Maden Turizm Orman Urünleri Sanayi Ve Ticaret Ltd Sti

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 29ης Μαρτίου 2010, το οποίο αποφάνθηκε επί προσφυγής ασκηθείσας κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το τμήμα ανακοπών του ΓΕΕΑ επί της υπ' αριθ. B 1171453 διαδικασίας ανακοπής που κίνησε η Conceria Kara απορρίπτοντας την υπ' αριθ. 5346457 αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: DIMA — TEK-STIL DERI INSAAT MADEM TURIZM ORMAN URÜNLERE SANAYI VE TICARET LTD. STI.

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «KARRA» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 3, 9, 18, 20, 24, 25 και 35.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Ιταλικά εικονιστικά σήματα «KARA»(αριθ. 765 532, για προϊόντα της κλάσεως 35 και αριθ. 761 972 για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 18 και 25), κοινοτικό εικονιστικό σήμα αριθ. 887 810 («KARA»), για προϊόντα, μεταξύ άλλων, των κλάσεων 18 και 25, και η εμπορική επωνυμία της ιταλικής εταιρίας «CONCERIA KARA S.R.L» της οποίας η χρήση ζητείται σε σχέση με τα ίδια προϊόντα και υπηρεσίες που αφορούν τα προγενέστερα σήματα.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται εν μέρει την ανακοπή.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή.

Λόγοι ακυρώσεως: Έλλειψη αιτιολογίας και εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή-αγωγή της 16ης Ιουνίου 2010 — Η κατά Συμβουλίου κ.λπ.

(Υπόθεση T-271/10)

(2010/C 221/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Η (εκπρόσωποι: C. Mereu and M. Velardo, δικηγόροι)

Καθών-εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Αστυνομική Αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Βοσνία Ερζεγοβίνη (ΑΑΕΕ)

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση της 7ης Απριλίου 2010 και, εφόσον απαιτείται, την από 30ής Απριλίου 2010 αποφάσεως,

— να υποχρεώσει τους καθών-εναγομένους να αποκαταστήσουν τη ζημία που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα, ανερχόμενη σε 30 000 ευρώ, και

— να καταδικάσει τους καθών-εναγομένους στα δικαστικά έξοδα, πλέον τόκου 8 %.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή-αγωγή της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ την ακύρωση της από 7ης Απριλίου 2010 αποφάσεως που εξέδωσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Αστυνομική Αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΑΑΕΕ) στη Βοσνία Ερζεγοβίνη και, εφόσον απαιτείται, της μεταγενέστερης εγκριτικής από 30ής Απριλίου 2010 αποφάσεως, με την οποία αποφασίστηκε η ανατοποθέτηση της προσφεύγουσας-ενάγουσας από το κεντρικό αρχηγείο στο Σεράγεβο στο περιφερειακό γραφείο της Μπάνια Λούκα, καθώς και ο υποβιβασμός της προσφεύγουσας-ενάγουσας. Επιπλέον, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί, δυνάμει του άρθρου 340 ΣΛΕΕ, την επιδίκαση αποζημιώσεως, ύψους 30 000,00 ευρώ.

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί της υποθέσεως αυτής δυνάμει της διατάξεως του Δικαστηρίου της Δημόσιας Διοικήσεως της 9ης Οκτωβρίου 2006 στην υπόθεση F-53/06 Gualtieri κατά Επιτροπής.

Προς στήριξη των ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

Πρώτον, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ισχυρίζεται ότι υφίσταται κατάχρηση εξουσίας, καθώς δεν συντρέχει αντικειμενικός λόγος που να δικαιολογεί την ανακατάταξή της.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στερείται αιτιολογίας, καθώς η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Αστυνομική Αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Βοσνία Ερζεγοβίνη δεν τεκμηρίωσαν τους επιχειρησιακούς λόγους στους οποίους στηρίζεται η ανατοποθέτηση.

Τρίτον, υφίσταται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθώς δεν συντρέχει επείγουσα ανάγκη ανατοποθέτησεως εισαγγελικής αρχής στο περιφερειακό γραφείο της Μπάνια Λούκα.

Επιπλέον, παραβιάστηκε η από 8ης Δεκεμβρίου 2009 απόφαση του Συμβουλίου 2009/906/ΚΕΠΠΑ ⁽¹⁾, καθότι ο Αρχηγός αποστολής δεν είναι αρμόδιος να μεταθέτει το προσωπικό, αλλά αποκλειστικώς να διοικεί το προσωπικό σε ημερήσια βάση.

Τέλος, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί την ικανοποίηση της ηθικής της βλάβης.

(¹) Απόφαση 2009/906/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου σχετικά με την Αστυνομική Αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUPM) στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη (BA) (ΕΕ 2009 L 322, σ. 22).

Προσφυγή της 18ης Ιουνίου 2010 — Olive Line International κατά ΓΕΕΑ — O. International (O-LIVE)

(Υπόθεση T-273/10)

(2010/C 221/89)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Olive Line International, S.L. (Μαδρίτη, Ισπανία)
(εκπρόσωπος: P. Koch Moreno, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς
(εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: O. International, S.r.l (Spoleto, Ιταλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 14ης Απριλίου 2010 στην υπόθεση R 4/2009-4·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα· και

— να καταδικάσει την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα, εάν καταστεί παρεμβαίνουσα στην υπό κρίση υπόθεση.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «O-LIVE», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 3 και 44 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 5715008

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Καταχωρισμένο υπ' αριθ. 5086657 κοινοτικό εικονιστικό σήμα «Olive Line» για προϊόντα των κλάσεων 3, 29 και 30· καταχωρισμένο υπ' αριθ. 2741533 ισπανικό εικονιστικό σήμα «Olive Line» για προϊόντα των κλάσεων 3, 29 και 30· καταχωρισμένο υπ' αριθ. 2525564 ισπανικό λεκτικό σήμα «Olive Line» για προϊόντα της κλάσεως 3

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου καθόσον το τμήμα προσφυγών εκτίμησε εσφαλμένως ότι υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των εμπλεκόμενων εμπορικών σημάτων.

Προσφυγή της 21ης Ιουνίου 2010 — Wesergold Getränkeindustrie κατά ΓΕΕΑ — Lidl Stiftung (WESTERN GOLD)

(Υπόθεση T-278/10)

(2010/C 221/90)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG (Rinteln, Γερμανία) (εκπρόσωποι: P. Goldenbaum, I. Rohr και T. Melchert, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς
(εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 24ης Μαρτίου 2010, στην υπόθεση R 770/2009-1,

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα: Lidl Stiftung & Co. KG

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «WESTERN GOLD» για προϊόντα της κλάσεως 33.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το εθνικό και κοινοτικό λεκτικό σήμα «WeserGold» για προϊόντα των κλάσεων 29, 31 και 32· το εθνικό και διεθνές λεκτικό σήμα «Wesergold» για προϊόντα των κλάσεων 29, 31 και 32, και το εθνικό σήμα «WESERGOLD» για προϊόντα της κλάσεως 32.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται την ανακοπή.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Δέχεται την προσφυγή και απορρίπτει την ανακοπή.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 ⁽¹⁾, καθόσον υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων, παράβαση του άρθρου 64, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009, διότι το τμήμα προσφυγών δεν ανέπεμψε την υπόθεση ούτε εξέτασε περαιτέρω το βάσιμο της ανακοπής, επιπλέον, παράβαση του άρθρου 75, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009, λόγω προσβολής του δικαιώματος ακροάσεως της προσφεύγουσας, καθώς και παράβαση του άρθρου 75, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 λόγω ελλείψεως αιτιολογίας της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 30ής Ιουνίου 2010 — Fondation de l'Institut de Recherche Idiap κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-286/10)

(2010/C 221/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Fondation de l'Institut de Recherche Idiap (εκπρόσωπος: G. Chapus-Rapin, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— προκαταρκτικώς, να αναγνωρίσει ανασταλτικό αποτέλεσμα στην υπό κρίση προσφυγή,

— κυρίως,

— να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή,

— να δεχτεί την προσφυγή,

— κατά συνέπεια

— να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 11ης Μαΐου 2010,

— να κρίνει ότι οι δαπάνες που συνδέονται με τους ερευνητές του IDIAP που εργάζονται με σύμβαση αορίστου χρόνου στα προγράμματα AMIDA, BACS και DIRAC πληρούν τις προϋποθέσεις για εξωτερική χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση,

— να κρίνει ότι το IDIAP δεν οφείλει να επιστρέψει το ποσό των 98 042,45 ευρώ για το πρόγραμμα DIRAC και το ποσό των 251 505,76 ευρώ για το πρόγραμμα AMIDA,

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα,

- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα έξοδα και στην αμοιβή δικηγόρου που κατέβαλε το IDIAP.
- επικουρικώς,
- να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή,
- να δεχτεί την προσφυγή,
- κατά συνέπεια,
- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 11ης Μαΐου 2010,
- να διατάξει την επιμελεία της Ευρωπαϊκή Επιτροπής διενέργεια νέου λογιστικού ελέγχου του IDIAP από, ο οποίος θα ανατεθεί σε ίδρυμα πλην του Treueva,
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα,
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα έξοδα και στην αμοιβή δικηγόρου που κατέβαλε το IDIAP.
- το είδος της σύμβασης που χρησιμοποιείται ως πρότυπο για τις συμβάσεις AMIDA, BACS και DIRAC δεν αποκλείει από τις δαπάνες που πληρούν τις προϋποθέσεις για εξωτερική χρηματοδότηση εκείνες που σχετίζονται με τις συμβάσεις αορίστου χρόνου,
- οι συμβάσεις εργασίας μνημονεύουν ρητώς τον σύνδεσμο μεταξύ των συμβάσεων εργασίας των ερευνητών και των έργων AMIDA, BACS και DIRAC,
- οι συμβάσεις εργασίας των ερευνητών οφείλουν την ύπαρξή τους ακριβώς στα προαναφερθέντα έργα, δεδομένου ότι το προσφεύγον δεν διαθέτει ίδιους πόρους για την καταβολή αμοιβών σε ερευνητές που δεν απασχολούνται στο πλαίσιο των έργων αυτών,
- το προσφορότερο μέσο για να εξασφαλιστεί η δυνατότητα λύσης της συνεργασίας με τους ερευνητές μετά την περάτωση ενός έργου είναι η σύμβαση αορίστου χρόνου, δεδομένου ότι, κατά το δίκαιο της Ελβετίας (τόπου εγκαταστάσεως του προσφεύγοντος), η σύμβαση αυτού του είδους μπορεί να καταγγελθεί ανά πάσα στιγμή χωρίς σπουδαίο λόγο και εντός μικρής προθεσμίας,
- η ερμηνεία της Επιτροπής παραβιάζει τις αρχές της καλής πίστης και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον η ερμηνεία αυτή μεταβλήθηκε σταδιακά,
- επικουρικώς, η διαδικασία λογιστικού ελέγχου που αποτελεί αντικείμενο της προσβαλλόμενης αποφάσεως ενέχει ανεπανόρθωτα σφάλματα που δεν μπορούν παρά να οδηγήσουν στην ακύρωση της αποφάσεως αυτής.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, που στηρίζεται σε ρήτρα διατησίας, το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο, κατ' ουσίαν, να διαπιστώσει ότι τα έξοδα που καταβλήθηκαν σε σχέση με τους ερευνητές που εργάζονται με σύμβαση αορίστου χρόνου στο πλαίσιο των συμβάσεων AMIDA, BACS και DIRAC, που εντάσσονται στο πλαίσιο των ειδικών προγραμμάτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης υπό τους τίτλους «Ολοκλήρωση και ενίσχυση του ευρωπαϊκού χώρου έρευνας (2002-2006)» και «Τεχνολογίες της Κοινωνίας της Πληροφορίας (2000-2006)», πληρούν τις προϋποθέσεις για εξωτερική χρηματοδότηση από την Ένωση.

Προς στήριξη της προσφυγής του το IDIAP προβάλλει τα ακόλουθα επιχειρήματα:

- η ερμηνεία που η Επιτροπή δίδει στις συμβάσεις AMIDA, BACS και DIRAC, σύμφωνα με την οποία τα έξοδα τα σχετικά με τις συμβάσεις εργασίας ερευνητών αορίστου χρόνου αποτελούν τακτικές λειτουργικές δαπάνες που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις για εξωτερική χρηματοδότηση και όχι συμπληρωματικές δαπάνες συνδεδεμένες με τα ανωτέρω έργα, είναι αυθαίρετη ή τουλάχιστον αβάσιμη, στο μέτρο που:

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Ιουνίου 2010 — Ecole Research & Development κατά ΓΕΕΑ (CAPS)

(Υπόθεση T-452/07) ⁽¹⁾

(2010/C 221/92)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος διέταξε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 51 της 23.2.2008.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Ιουνίου 2010 —
Global Digital Disc κατά Επιτροπής****(Υπόθεση T-96/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 221/93)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 107 της 26.4.2008.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιουνίου 2010 —
CPS Color Group κατά ΓΕΕΑ — Fema Farben und Putze
(TEMACOLOR)****(Υπόθεση T-295/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 221/94)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του εβδόμου τμήματος διέταξε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 247 της 27.9.2008.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 9ης Ιουνίου 2010 — Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-56/09) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αγωγή αποζημίωσης — Πρόσβαση της διοίκησης στην υπηρεσιακή κατοικία υπαλλήλου — Σεβασμός της κατοικίας και της ιδιωτικής ζωής)

(2010/C 221/95)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. Cipressa, στη συνέχεια G. Cipressa και L. Mansullo, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και C. Berardis-Kayser, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής να απορρίψει την αίτηση του προσφεύγοντος-ενάγοντος που αφορούσε αφενός την καταβολή αποζημίωσης για τη ζημία που ισχυρίζεται ότι υπέστη λόγω της παράνομης εισόδου υπαλλήλων της Επιτροπής στην υπηρεσιακή κατοικία του στη Λουάντα στις 8 Απριλίου 2002 και αφετέρου τη διαβίβαση των αντιγράφων των φωτογραφιών που ελήφθησαν κατά την είσοδο αυτή και την καταστροφή όλων των εγγράφων σχετικά με το γεγονός αυτό.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Υποχρεώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει στον L. Marcuccio το ποσό των 5 000 ευρώ.
- 2) Ακυρώνει την απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2008 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, με την οποία η Επιτροπή απέρριψε την από 24 Απριλίου 2008 αίτηση του L. Marcuccio σχετικά με την αποστολή και την καταστροφή των φωτογραφιών και την κοινοποίηση των στοιχείων για την καταστροφή αυτή.
- 3) Απορρίπτει τα λοιπά αιτήματα της προσφυγής-αγωγής.
- 4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει, πέραν των δικαστικών της εξόδων, το ένα τέταρτο των δικαστικών εξόδων του L. Marcuccio.

- 5) Ο L. Marcuccio φέρει τα τρία τέταρτα των δικαστικών του εξόδων.

⁽¹⁾ EE C 205 της 29.8.2009, σ. 48.

Προσφυγή της 11ης Ιουνίου 2010 — Kaser κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-45/10)

(2010/C 221/96)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ferdinand Kaser (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: M. Schober, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Πρώτον, ακύρωση της αποφάσεως CMS 07/046 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία τέθηκε σε ισχύ στις 15 Αυγούστου 2009 και με την οποία ο προσφεύγων ανακαλείται, άνευ μείωσης των συνταξιοδοτικών του δικαιωμάτων, και ακύρωση όλων των αποφάσεων που ελήφθησαν κατά του προσφεύγοντος από τον Σεπτέμβριο του 2003 έως την απομάκρυνσή του και, δεύτερον, αίτημα αποζημίωσης.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση CMS 07/046 λόγω παρενοχλήσεως, κακοδιοικήσεως και προσβολής του θεμελιώδους δικαιώματος ακροάσεως·
- να ακυρώσει όλες τις αποφάσεις που ελήφθησαν από την Αρμόδια για τους Διορισμούς Αρχή εναντίον του προσφεύγοντος από τον Σεπτέμβριο του 2003 μέχρι την απομάκρυνσή του από τη θέση του, λόγω παρενοχλήσεως και κακοδιοικήσεως εξαιτίας της προσβολής του δικαιώματος ακροάσεως του προσφεύγοντος·
- να διασφαλίσει το δικαίωμα ακροάσεως του προσφεύγοντος σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, και το άρθρο 24 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, και να εξετάσει τα υποβληθέντα αιτήματα του Φεβρουαρίου και Μαρτίου 2008·

— να επιδικάσει στον προσφεύγοντα, για να τον αποζημιώσει για την ηθική και επαγγελματική προκατάληψη που αντιμετώπισε, όπως αυτή εκτέθηκε στα δικόγραφα του, την συμβολική αποζημίωση του ενός (1) ευρώ, καθόσον δεν διεκδικεί χρήματα, αλλά την αναγνώριση της αξιοπρέπειας και της επαγγελματικής φήμης του.

Προσφυγή της 18ης Ιουνίου 2010 — Hecq κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-47/10)

(2010/C 221/97)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: André Hecq (Chaumont-Gistoux, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: L. Vogel, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση των αποφάσεων της Επιτροπής με τις οποίες το θεσμικό αυτό όργανο αρνήθηκε να αναγνωρίσει στον προσφεύγοντα μερική μόνιμη αναπηρία κατά την έννοια του άρθρου 73 του ΚΥΚ και τον υποχρέωσε να καταβάλει τμήμα των ιατρικών εξόδων και αμοιβών που σχετίζονται με τις εργασίες της ιατρικής επιτροπής.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση που εξέδωσε η ΑΔΑ στις 5 Μαρτίου 2010 (κοινοποιηθείσα στον προσφεύγοντα μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στις 8 Μαρτίου 2010), με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση που προέβαλε ο προσφεύγων, στις 9 Δεκεμβρίου 2009, κατά δύο διοικητικών αποφάσεων, εκδοθεισών στις 7 Σεπτεμβρίου 2009, οι οποίες αντιστοίχως αρνήθηκαν οριστικώς να αναγνωρίσουν στον προσφεύγοντα οποιαδήποτε αναπηρία, στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 73 του ΚΥΚ, και, επιπλέον, τον υποχρέωσαν να φέρει το ήμισυ των εξόδων και της αμοιβής του γιατρού που προήδρευσε της ιατρικής επιτροπής, μέχρι του ύψους των 500 ευρώ (που μεταγενέστερα αναπροσαρμόστηκε στα 300 ευρώ), και να φέρει επίσης το σύνολο (και, εν συνεχεία, ποσοστό 60 %) των εξόδων και της αμοιβής του γιατρού που τον εκπροσώπησε στο πλαίσιο των εργασιών της εν λόγω ιατρικής επιτροπής,

— επίσης, να ακυρώσει τις προαναφερθείσες αποφάσεις της 7ης Σεπτεμβρίου 2009,

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 24ης Ιουνίου 2010 — De Nicola κατά ΕΤΕ

(Υπόθεση F-49/10)

(2010/C 221/98)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Carlo De Nicola (Strassen, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: L. Isola, δικηγόρος)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αφενός, ακύρωση της αποφάσεως, που κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα-ενάγοντα στις 11 Μαΐου 2010, κατά το μέρος που η απόφαση αυτή, κατ' ουσίαν, παρεμπόδιζε την προσπάθεια φιλικού διακανονισμού της διαφοράς απορρίπτοντας εμμέσως το αίτημα του προσφεύγοντος-ενάγοντος περί επιστροφής ιατρικών εξόδων που αφορούν θεραπεία λείζερ και, αφετέρου, υποχρέωση της καθής να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα το ποσό των 3 000 ευρώ, προσαυξημένο κατά τους τόκους και κατά το ποσό που θα προκύψει κατόπιν της νομισματικής αναπροσαρμογής του ποσού που θα του επιδικαστεί.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση που κοινοποιήθηκε με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο στις 11 Μαΐου 2010,

— να υποχρεώσει την ΕΤΕ να επιστρέψει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα το ποσό των 3 000 ευρώ, δαπάνη στην οποία αυτός υποβλήθηκε λόγω θεραπείας λείζερ το 2007, και να του καταβάλει αποζημίωση για τη ζημία που υπέστη από τη νομισματική υποτίμηση καθώς και τόκους επί του ποσού που θα του επιδικαστεί,

— να καταδικάσει την ΕΤΕ στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 3ης Ιουλίου 2010 — Merhzaoui κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση F-52/10)

(2010/C 221/99)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Mohamed Merhzaoui (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της αποφάσεως της 12ης Μαΐου 2010 περί καταρτίσεως της οριστικής εκθέσεως βαθμολογίας του προσφεύγοντος για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2008 μέχρι 30 Ιουνίου 2009.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της 12ης Μαΐου 2010 περί καταρτίσεως της οριστικής εκθέσεως βαθμολογίας του προσφεύγοντος για την περίοδο 2008 — 2009.
 - να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.
-

Τιμή συνδρομής 2010 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 100 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο CD-ROM	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	770 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό CD-ROM	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	400 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, CD-ROM, δύο εκδόσεις την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	300 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με το διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα* L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η *Επίσημη Εφημερίδα* στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο CD-ROM.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Τα CD-ROM θα αντικατασταθούν από DVD εντός του 2010.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

